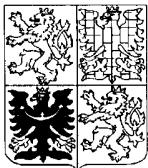

PŘIHLÁŠKA VYNÁLEZU

zveřejněná podle § 31 zákona č. 527/1990 Sb.

(19)
ČESKÁ
REPUBLIKA

**ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ**

(22) Přihlášeno: 20.05.1999

(32) Datum podání prioritní přihlášky: 20.05.1998

(31) Číslo prioritní přihlášky: 1998/082279

(33) Země priority: **US**

(40) Datum zveřejnění přihlášky vynálezu: **13.06.2001**
(Věstník č. 6/2001)

(86) PCT číslo: **PCT/US99/11219**

(87) PCT číslo zveřejnění: WO99/59615

(21) Číslo dokumentu:

2000-4324

(13) Druh dokumentu: **A3**

(51) Int. Cl. 7

C 07 K	7/06	A 61 K	38/19
C 07 K	7/08	A 61 K	38/22
C 07 K	14/00	A 61 P	31/12
A 61 K	38/02		
A 61 K	38/08		
A 61 K	38/10		
A 61 K	38/16		
A 61 K	38/18		

(71) Přihlašovatel:
TRIMERIS, INC., Durham, NC, US;

(72) Původce:
Barney Shawn, Apex, NC, US;
Guthrie Kelly I., Graham, NC, US;
Merutka Gene, Hillsborough, NC, US;
Anwer Mohamed K., Foster City, CA;
Lambert Dennis M., Cary, NC, US;

(74) Zástupce:
Korejzová Zdeňka JUDr., Spálená 29, Praha 1, 11000;

(54) Název přihlášky vynálezu:

Hybridní polypeptidy

(57) Anotace:

Zesilující peptidové sekvence odvozené od různých proteinových sekvencí retrovirálního obalu (gp41), které zlepšují farmakokinetické vlastnosti základního polypeptidu, na který jsou navázány. Hybridní polypeptidy obsahující zesilující peptidové sekvence navázané na základní polypeptid, mají zlepšené farmakokinetické vlastnosti, jako je zvýšený poločas. Způsoby zlepšení farmakokinetických vlastností základního polypeptidu navázáním zesilujících peptidových sekvencí na základní polypeptid. Farmaceuticky použitelné polypeptidy, které mohou být použity například jako léčebná nebo preventivní látka při léčení AIDS apod.

Hybridní polypeptidy

Oblast techniky

Předkládaný vynález se týká zesilujících (enhancerových) peptidových sekvencí původně odvozených od různých proteinových sekvencí retrovirálního obalu (gp41), které zesilují farmakokinetické vlastnosti jakéhokoli základního (core) polypeptidu, ke kterému jsou připojeny. Vynález je z části založen na objevu, že polypeptidy obsahující zesilující peptidové sekvence navázané na základní polypeptid, mají zlepšené farmakokinetické vlastnosti, jako je zvýšený poločas. Vynález se dále týká nových antifuzogenních a/nebo antivirálních peptidů, včetně peptidů obsahujících tyto zesilující peptidové sekvence a způsobů použití těchto peptidů. Vynález se dále týká způsobů zlepšení (zesílení) farmakokinetických vlastností jakéhokoli základního polypeptidu prostřednictvím navázání zesilujících peptidových sekvencí na základní polypeptid. Základní polypeptidy použitelné při provádění vynálezu mohou zahrnovat jakýkoli farmakologicky použitelný polypeptid, který může být například použit jako léčebná nebo preventivní látka. V neomezujícím provedení je vynález ukázán na příkladu, ve kterém je hybridní polypeptid obsahující například základní polypeptid HIV připojený k zesilujícím peptidovým sekvencím prokázán jako silný, necytotoxický inhibitor infekce HIV-1, HIV-2 a SIV. Navíc byly zesilující peptidové sekvence podle vynálezu navázány na základní polypeptid respiračního syncytiaálního viru (RSV) a základní polypeptid receptoru luteinizačního hormonu (LH-RH). V každém případě bylo zjištěno, že hybridní polypeptid má zlepšené farmakokinetické vlastnosti a hybridní polypeptid RSV vykazoval významnou anti-RSV aktivitu.

Dosavadní stav techniky

Polypeptidové produkty mají širokou oblast použití jako léčebné a/nebo preventivní látky pro prevenci a léčení onemocnění. Mnoho polypeptidů je schopno řídit biochemické nebo fyziologické procesy a tím buď předcházet onemocnění nebo poskytnout zmírnění příznaků spojených s onemocněním. Například polypeptidy jako virové nebo bakteriální polypeptidy byly úspěšně použity jako vakcíny pro prevenci patologických onemocnění. Navíc byly peptidy úspěšně používány jako léčebné látky pro léčbu příznaků onemocnění. Tyto peptidy patří do různých kategorií, jako například hormony, enzymy, imunomodulátory, sérové proteiny a cytokiny.

Aby se u polypeptidů projevily jejich patřičné biologické a terapeutické účinky na cílová místa, polypeptidy musí být v těchto místech působení přítomny ve vhodných koncentracích. Navíc musí být obecně zachována jejich strukturální integrita. Proto je formulace polypeptidů jako léčiv pro terapeutické použití řízena chemickou povahou a vlastnostmi polypeptidů, jako je jejich velikost a komplexnost, jejich konformační požadavky, a jejich často komplikované profily stability a rozpustnosti. Farmakokinetické vlastnosti jakéhokoli konkrétního peptidu s léčebnými účinky jsou závislé na biologické dostupnosti, distribuci a vylučování uvedeného peptidu z organismu.

Protože mnoho biologicky aktivních láttek jako jsou peptidy a proteiny se v těle rychle rozkládá, je kritické vyvíjet účinné systémy pro udržování stabilní koncentrace peptidu v krevním oběhu pro zvýšení účinku těchto peptidů a pro minimalizaci výskytu a vážnosti nepříznivých vedlejších účinků.

Podstata vynálezu

Předkládaný vynález se za prvé týká zesilujících

(enhancerových) peptidových sekvencí původně odvozených od různých proteinových sekvencí retrovirálního obalu (gp41), tj. HIV-1, HIV-2 a SIV, které zesilují farmakokinetické vlastnosti jakékoli základního (core) polypeptidu, s kterým jsou spojeny. Vynález je založen na překvapivém výsledku, že totiž pokud jsou popisované zesilující peptidové sekvence spojeny s jakýmkoli základním polypeptidem, získané hybridní polypeptidy mají zlepšené farmakokinetické vlastnosti, včetně například zvýšení poločasu a snížené rychlosti vylučování z organismu ve srovnání se samotným základním polypeptidem. Předkládaný vynález se dále týká těchto hybridních polypeptidů a základních polypeptidů, a nových peptidů, které mají antifuzogenní aktivitu, antivirovou aktivitu a/nebo schopnost modulovat intracelulární procesy, které se týkají peptidových struktur se stočenou šroubovicí (coiled-coil). Mezi tyto peptidy patří peptidy, které obsahují zesilující peptidové sekvence.

Základní polypeptidy mohou zahrnovat jakékoli peptidy, které mohou být zaváděny do živého systému, například jakékoli peptidy schopné fungovat jaké léčebná, preventivní nebo zobrazující činidla použitelná pro léčení nebo prevenci onemocnění, nebo pro diagnostické nebo prognostické metody, včetně metod zobrazování *in vivo*. Mezi takové peptidy patří například růstové faktory, hormony, cytokiny, angiogenní růstové faktory, polypeptidy extracelulární matrice, receptorové ligandy, látky s agonistickými, antagonistickými nebo inverzně agonistickými účinky, látky s cílenými účinky na peptidy, jako jsou zobrazovací činidla nebo cytotoxické látky s cílenými účinky, nebo polypeptidy, které mají antifuzogenní a/nebo antivirální účinky a peptidy nebo polypeptidy, které fungují jako antigeny nebo imunogeny, včetně například virových a bakteriálních polypeptidů.

Vynález se dále týká způsobů zesílení farmakokinetických vlastností jakékoli základního polypeptidu pomocí spojení základního peptidu se zesilujícími peptidovými sekvencemi za vytvoření hybridních polypeptidů.

Předkládaný vynález se ještě dále týká způsobu použití popisovaných polypeptidů včetně hybridních polypeptidů obsahujících zesilující peptidové sekvence. Například způsoby podle vynálezu zahrnují způsoby snížení nebo inhibice virové infekce, například HIV-1, HIV-2, RSV, spalniček, chřipky, parainfluenzy, infekce virem Epstein-Barrové a virem hepatitidy a/nebo fúze buněk indukované viry. Zesilující peptidové sekvence podle vynálezu mohou být navíc použity pro zvýšení poločasu in vitro nebo ex vivo základního polypeptidu, na který byly zesilující peptidové sekvence navázány; zesilující peptidové sekvence mohou například zvýšit poločas navázaných základních polypeptidů v buněčné kultuře nebo buňkách nebo vzorcích tkáně.

Vynález je demonstrován na příkladech, ve kterých se ukazuje, že hybridní polypeptidy obsahující základní polypeptid HIV připojený k zesilující peptidové sekvenci mají značně zlepšené farmakokinetické vlastnosti a působí jako silné, necytotoxicke inhibitory infekce HIV-1, HIV-2 a SIV. Vynález je dále ukázán na příkladech, ze kterých vyplývá, že hybridní polypeptidy obsahující základní polypeptid RSV nebo polypeptid luteinizačního hormonu, mají značně zlepšené farmakokinetické vlastnosti. Navíc měl hybridní polypeptid RSV významnou anti-RSV aktivitu.

1. Definice

Peptidy, polypeptidy a proteiny jsou zde definovány jako organické sloučeniny obsahující dvě nebo více kovalentně spojených aminokyselin, tedy spojených například peptidovými amidovými vazbami. Mezi peptidy, polypeptidy a proteiny mohou také patřit peptidy obsahující nepřirozené aminokyseliny a jakékoli modifikace a další aminoskupiny a karboxylové skupiny, jak bude dále popsáno. Termíny „peptid“, „polypeptid“ a „protein“ se zde tedy používají zaměnitelně.

Peptidové sekvence jsou podle předkládaného vynálezu definovány jednopísmenovými symboly pro zbytky aminokyselin podle následujícího klíče:

- A (alanin)
- R (arginin)
- N (asparagin)
- D (kyselina asparagová)
- C (cystein)
- Q (glutamin)
- E (kyselina glutamová)
- G (glycin)
- H (histidin)
- I (isoleucin)
- L (leucin)
- K (lysin)
- M (methionin)
- F (fenylalanin)
- P (prolin)
- S (serin)
- T (threonin)
- W (tryptofan)
- Y (tyrosin)
- V (valin)
- X (jakákoli aminokyselina)

„Zasilující peptidové sekvence“ (enhancer peptide sequences) jsou definovány jako peptidy s následujícími konvenčními (consensus)

aminokyselinovými sekvencemi: „WXXWXXXI“, „WXXWXXX“, „WXXWXX“, „WXXWX“, „WXXW“, „WXXXWXWX“, „XXXWXWX“, „XXWXWX“, „XWXWX“, „WXWX“, „WXXXWXW“, „WXXXWX“, „WXXXW“, „IXXXWXXW“, „XXXWXXW“, „XXWXXW“, „XWXXXW“, „XWXWXX“, „XWXWX“, „XWXW“, „WXWXXXW“, „XWXWXXXW“, „XWXWXXX“, nebo „XWXXXW“, kde X může být jakákoli aminokyselina, W znamená tryptofan a I znamená isoleucin. Jak je diskutováno dále, zesilující peptidové sekvence podle předkládaného vynálezu také zahrnují peptidové sekvence, které jsou jinak stejně jako dohodnuté aminokyselinové sekvence, ale obsahují substituce, inzerce nebo delece aminokyselin, které však nesnižují schopnost peptidu zesilovat farmakokinetické účinky základního peptidu, na který jsou navázány, vzhledem k farmakokinetickým účinkům samotného základního polypeptidu.

„Základní polypeptid“ (core polypeptide), jak se zde používá, označuje jakýkoli polypeptid, který může být zaveden do živého systému, a představuje tedy biologicky aktivní molekulu, například jakýkoli polypeptid, který může fungovat jako farmakologicky využitelný peptid pro léčení nebo prevenci onemocnění.

„Hybridní polypeptid“, jak se zde používá, označuje jakýkoli polypeptid zahrnující amino-, karboxy-, nebo amino- a karboxykoncovou zesilující peptidovou sekvenci a základní polypeptid. Zesilující polypeptidová sekvence je typicky navázána přímo na základní polypeptid. Je třeba rozumět, že zesilující peptid může být také navázán na mezilehlou aminokyselinovou sekvenci přítomnou mezi zesilující peptidovou sekvencí a základním peptidem.

Termíny „antifuzogenní“ a „antimembránová fúze“, jak se zde používají, označují schopnost peptidu inhibovat nebo snižovat množství fúzí mezi dvěma nebo více strukturami, například buněčnými membránami nebo virovými obaly nebo pilusy, vzhledem k množství membránových fúzí, které probíhají mezi strukturami bez přítomnosti

tohoto peptidu.

„Antivirální“, jak se zde používá, označuje schopnost peptidu inhibovat virovou infekci buněk například prostřednictvím buněčné fúze nebo infekce volným virem. Tato infekce může zahrnovat fúzi membrán, ke které dochází v případě virů s obalem, nebo jakoukoli fúzi, jíž se účastní virová struktura a buněčná struktura, například fúzi virového pilusu a bakteriální membrány v průběhu konjugace bakterií.

Přehled obrázků na výkresech

Obr. 1. Hybridní polypeptidy. Zesilující peptidové sekvence odvozené z domnělých N-koncových a C-koncových interaktivních oblastí jsou znázorněny jako navázané na obecný základní polypeptid. Konzervované zesilující peptidové sekvence jsou vystínovány. Je třeba zdůraznit, že označené zesilující peptidové sekvence mohou být použity buď jako -koncové, C-koncové nebo - a C-koncové adice. Navíc mohou být zesilující peptidové sekvence přidány k základnímu polypeptidu v dopředné nebo reverzní orientaci, jednotlivě nebo v jakékoli možné kombinaci, pro zesílení farmakokinetických vlastností peptidu.

Obr. 2A. Zesilující peptidové sekvence odvozené od různých proteinových sekvencí obalu (gp41), reprezentující N-koncovou interaktivní oblast pozorovanou u všech dosud publikovaných izolovaných sekvencí HIV-1, HIV-2 a SIV. Poslední sekvence „WXXWXXXI“ reprezentuje dohodnutou sekvenci.

Obr. 2B. Varianty zesilující peptidové sekvence odvozené od různých proteinových sekvencí obalu (gp41), reprezentující C-koncovou interaktivní oblast pozorovanou u všech dosud publikovaných izolovaných sekvencí HIV-1, HIV-2 a SIV. Poslední sekvence „WXXXWXWX“ reprezentuje dohodnutou sekvenci.

Obr. 3. Srovnání titrů HIV-1 ve tkáních virem HIV-1 9320 infikovaných myší SCID-HuPBMC, přičemž měření byla prováděna pomocí hladin P24 v testech společné kultivace s HuPBMC. Obrázek ukazuje srovnání inhibice viru polypeptidy T20 a T1249 *in vivo*.

Obr. 4A - 4B. Farmakokinetický profil v plazmě polypeptidu T1249 proti kontrole základního polypeptidu T1387 v krysách CD po i.v. injekci do 2 hod (obr. 4A) a do 8 hod (obr. 4B). Polypeptid T1387 je základní polypeptid a polypeptid T1249 je základní polypeptid navázaný na zesilující polypeptidové sekvence.

Obr. 5. Farmakokinetický profil v plasmě polypeptidu T1249 proti kontrolnímu polypeptidu T20 v krysách CD po i.v. podání. Polypeptid T1249 je hybridní polypeptid základního polypeptidu (T1387) navázaného na zesilující peptidové sekvence T20: n = 4; T1249: n = 3.

Obr. 6. Porovnání aktivity a cytotoxicity Anti-HIV-1/IIIb sloučenin T20/T1249.

Obr. 7. Přímá vazba polypeptidu T1249 na gp41-konstrukt M41 Δ 178. 125 I-T1249 byl čištěn HPLC do maximální specifické aktivity. Je ukázána saturační vazba na M41 Δ 178 (fuzní protein s ektodoménou gp41 postrádající aminokyselinovou sekvenci T20) imobilizovaný na mikrotitračních destičkách v koncentraci 0,5 mg/ml.

Obr. 8. Časový průběh asociace/disociace T1249. Výsledky ukazují, že 125 I-T1249 a 125 I-T20 mají podobné vazebné afinity 1 - 2 nM. Počáteční rychlosti přírůstku a úbytku pro 125 I-T1249 byly podstatně nižší než odpovídající hodnoty pro 125 I-T20. Disociace navázaného radioligandu byla měřena po přidání neznačeného peptidu na konečnou koncentraci 10 μ M v 1/10 celkového objemu testu.

Obr. 9. Kompetice pro vazbu T1249 na M41 Δ 178. Neznačené T1249 a T20 byly titrovány v přítomnosti jediné koncentrace buď 125 I-T1249 nebo 125 I-T20. Ligand byl přidán ihned po neznačeném peptidu

k zahájení inkubace.

Obr. 10A - 10B. Farmakokinetický profil v plasmě hybridních RSV polypeptidů T1301 (10A) a T1302 (10B) proti T786 v krysách CD.

Obr. 11A. Test snížení počtu plaků. Hybridní polypeptid T1293 je schopen inhibovat infekci RSV s koncentrací IC₅₀ 2,6 µg/ml.

Obr. 11B. Test snížení počtu plaků ukazuje schopnost hybridních RSV polypeptidů T1301, T1302 a T1303 inhibovat infekci RSV.

Obr. 12A a 12B. Farmakokinetický profil v plasmě hybridního polypeptidu luteinizačního hormonu T1324 proti T1323 u samců krys CD. Polypeptid T1323 je základní polypeptid luteinizačního hormonu a polypeptid T1324 je hybridní polypeptid obsahující základní polypeptid navázaný na zesilující peptidové sekvence.

Obr. 13. Hybridní polypeptidové sekvence odvozené od různých základních polypeptidů. Sekvence základních polypeptidů jsou ukázány vystínovaně. Nestínované amino- a karboxykoncové sekvence představují zesilující peptidové sekvence.

Obr. 14 A - B. Spektra cirkulárního dichroismu (CD) pro T1249 v roztoku (fyziologický roztok s fosfátovým pufrem, pH 7) samostatně (10 µM při 1 °C; obr. 14A) a v kombinaci s peptidem o délce 45 zbytků z vazebné domény gp41 HR1 (T1346); plné čtverce (■) znázorňují teoretické spektrum předpovězené pro „model bez interakce“, zatímco skutečná spektra CD jsou znázorněna plnými kroužky (●).

Obr. 15. Elektroforéza na polyakrylamidovém gelu ukazující ochranu T1249 gp41-konstruktu M41Δ178 před štěpením proteinázou K; dráha 1: primerový marker; dráha 2: neštěpený M41Δ178; dráha 3: M41Δ178 inkubovaný s proteinázou K; dráha 4: neštěpený T1249; dráha 5: T1249 inkubovaný s proteinázou K; dráha 6: M41Δ178 inkubovaný s T1249; dráha 7: inkubace T1249 a M41Δ178 před přídavkem proteinázy K.

Obr. 16 A - C. Farmakokinetické vlastnosti polypeptidu T1249 u albinotických krys Sprague-Dawley; obr. 16A: Farmakokinetické vlastnosti polypeptidu T1249 při podání jedné dávky kontinuální podkožní infuzí; obr. 16B: Farmakokinetické vlastnosti v plasmě polypeptidu T1249 podávaného podkožní injekcí (s.c.) nebo intravenózní injekcí (i.v.); obr. 16C: Kinetická analýza T1249 v lymfě a plasmě po intravenózním podání.

Obr. 17 A - B. Farmakokinetické vlastnosti polypeptidu T1249 v opicích cynomolgus; obr. 17A: Farmakokinetické vlastnosti v plasmě při jediné dávce 0,8 mg/kg polypeptidu T1249 subkutánní (s.c.), intravenózní (i.v.) nebo intramuskulární (i.m.) injekcí; obr. 17B: Farmakokinetické vlastnosti subkutánně podaného T1249 při třech různých dávkách (0,4 mg/kg, 0,8 mg/kg a 1,6 mg/kg).

Podrobný popis vynálezu

Budou popsány peptidové sekvence označované jako zesilující peptidové sekvence odvozené od různých proteinových sekvencí retrovirálního obalu (gp41), které jsou schopny zesilovat farmakokinetické vlastnosti základních polypeptidů, na které jsou navázány. Tyto zesilující peptidové sekvence mohou být použity při způsobech zlepšení farmakokinetických vlastností jakékoli základního polypeptidu navázáním zesilujících peptidových sekvencí na základní polypeptid za vytvoření hybridního polypeptidu se zlepšenými farmakokinetickými vlastnostmi ve srovnání se samotným základním polypeptidem. Poločas základního peptidu, na který jsou jedna nebo více zesilujících peptidových sekvencí navázané, může být také zvýšen in vitro. Například navázané zesilující peptidové sekvence mohou zvyšovat poločas základního polypeptidu, jestliže jsou přítomny v buněčné kultuře, tkáňové kultuře nebo vzorcích tkáně pacienta, jako jsou buňky, tkáně nebo jiné vzorky.

Základní polypeptidy hybridních polypeptidů podle vynálezu zahrnují jakýkoli peptid, který může být zaveden do živého systému, například peptid, který může fungovat jako léčebná nebo preventivní látka použitelná pro léčení nebo prevenci onemocnění, nebo jako zobrazovací látka využitelná pro zobrazování struktur in vivo. Jsou zde popisovány také peptidy včetně peptidů obsahujících zesilující peptidové sekvence, které vykonávají antifuzogenní a/nebo antivirální aktivity. Dále jsou popisovány způsoby použití těchto peptidů včetně způsobů snížení nebo inhibice virové infekce a/nebo fúze buněk indukované viry.

1. Hybridní polypeptidy

Hybridní polypeptidy podle vynálezu zahrnují alespoň jednu zesilující peptidovou sekvenci a základní polypeptid. S výhodou zahrnují hybridní polypeptidy podle vynálezu alespoň dvě zesilující peptidové sekvence a základní polypeptid, přičemž alespoň jeden zesilující peptid je přítomný v hybridním peptidu na aminovém konci vzhledem k základnímu peptidu a alespoň jedna zesilující peptidová sekvence je v hybridním polypeptidu přítomná na karboxylovém konci základního polypeptidu.

Zesilující peptidové sekvence podle vynálezu obsahují peptidové sekvence odvozené původně z různých proteinových sekvencí retrovirálního obalu (gp 41), včetně sekvencí HIV-1, HIV-2 a SIV, a specifické variace nebo modifikace těchto sekvencí popsané níže. Základní polypeptid může obsahovat jakoukoli peptidovou sekvenci, s výhodou jakoukoli peptidovou sekvenci, která může být zavedena do živého systému, včetně například peptidů použitelných pro terapeutické, profylaktické nebo zobrazovací účely.

Typicky bude mít hybridní polypeptid délku v rozmezí od přibližně 10 do přibližně 500 aminokyselinových zbytků, přičemž výhodné je rozmezí přibližně 10 až 100 aminokyselinových zbytků,

a nejvhodnější je rozmezí délky přibližně 10 až přibližně 40 aminokyselin. I když si autoři nepřejí být vázáni jakoukoli konkrétní teorií, struktura proteinu obalu je taková, že se domnělá oblast α -šroubovice umístěná na C-konci proteinu, pravděpodobně asociouje s leucinovou zipovou oblastí umístěnou v N-koncové oblasti proteinu. Uspořádání N-koncové a C-koncové zesilující peptidové sekvence oblasti gp41 pozorované ve všech dosud zveřejněných izolovaných sekvenčních HIV-1, HIV-2 a SIV identifikovalo dohodnuté aminokyselinové sekvence.

Konkrétně byly identifikovány následující dohodnuté aminokyselinové sekvence představující dohodnuté zesilující peptidové sekvence (dohodnuté sekvence jsou uvedeny níže v dopředných a reverzních orientacích, protože uvedené zesilující peptidové sekvence mohou být použity buď v dopředné nebo v reverzní orientaci): „WXXWXXXI“, „WXXWXXX“, „WXXWXX“, „WXXWX“, „WXXW“, „WXXXWXWX“, „XXXWXWX“, „XXWXWX“, „XWXWX“, „WXWX“, „WXXXWXW“, „WXXXWX“, „WXXXW“, „IXXXWXXW“, „XXXWXXW“, „XXWXXW“, „XWXXW“, „XWXWXXXW“, „XWXWXXX“, „XWXWXX“, „XWXWX“, „XWXW“, „WXWXXXW“ nebo „XWXXXW“, kde X může být jakákoli aminokyselina, W znamená tryptofan a I znamená isoleucin. Dopředné orientace konvenčních aminokyselinových sekvencí jsou ukázány v obr. 1 a 2.

Typicky bude mít zesilující peptidová sekvence délku přibližně 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 nebo 30 aminokyselinových zbytků, přičemž výhodná je délka přibližně 4 až přibližně 20 zbytků, výhodnější je délka přibližně 4 až přibližně 10 zbytků a nejvhodnější je délka přibližně 6 až přibližně 8 zbytků.

Ve výhodném provedení vynálezu mohou obsahovat zesilující peptidové sekvence, které mohou být použity ke zlepšení farmakokinetických vlastností získaných hybridních polypeptidů,

specifické zesilující peptidové sekvence zznázorněné v obr. 2, 13, a tabulce 1 níže. Mezi nejvhodnější zesilující peptidové sekvence patří sekvence obsahující následující aminokyselinové sekvence: „WQEWEQKI“ a „WASLWEWF“. Jako příklad a bez omezení uvádí tabulka 1 níže aminokyselinové sekvence, které představují výhodná provedení zesilujících peptidových sekvencí podle vynálezu. Je třeba rozumět, že i když je dále znázorněna pouze dopředná orientace těchto sekvencí, do rozsahu předkládaného vynálezu také spadá reverzní orientace těchto sekvencí. Jestliže je například dále znázorněna dopředná orientace zesilující peptidové sekvence „WMEWDREI“, je také zahrnuta její reverzní orientace, tj. „IERDWEMW“.

Tabulka 1

WMEWDREI
WQEWERKV
WQEWEQKV
MTWMEWDREI
NNMTWMEWDREI
WQEWEQKVRYLEANI
NNMTWQEWEZKVRYLEANI
WNWFI
WQEWDREISNYTSLI
WQEWEREISAYTSLI
WQEWDREI
WQEWEI
WNWF
WQEW
WQAW
WQEWEQKI
WASLWNWF

WASLFNFF
WDVFTNWL
WASLWEWF
EWASLWEWF
WEWF
EWEWF
IEWEWF
IEWEW
EWEW
WASLWEWF
WAGLWEWF
AKWASLWEWF
AEWASLWEWF
WASLWAWF
AEWASLWAWF
AKWASLWAWF
WAGLWAWF
AEWAGLWAWF
WASLWAW
AEWASLWAW
WAGLWAW
AEWAGLWAW
DKWEWF
IEWASLWEWF
IKWASLWEWF
DEWEWF
GGWASLWNWF
GGWNWF

V dalším výhodném provedení zahrnují konkrétní zesilující peptidové sekvence podle vynálezu zesilující peptidové sekvence znázorněné na obr. 2, 13 a v tabulce 1, které vykazují konzervativní substituce aminokyselin v jedné, dvou nebo třech polohách, přičemž

uvedené substituce nesnižují schopnost zesilující peptidové sekvence zlepšovat farmakokinetické vlastnosti hybridního polypeptidu, vzhledem k odpovídajícímu základnímu polypeptidu.

Tyto substituce nejvhodněji vedou k zesilujícím peptidovým sekvencím, které spadají do jedné z konvenčních zesilujících peptidových sekvencí. Substituce jako takové se obecně provádějí na zbytcích aminokyselin odpovídajících polohám „X“ znázorněným v konvenčních aminokyselinových sekvencích uvedených výše a v obr. 1 a 2. „Konzervativní substituce“ označují substituce zbytky aminokyselin s podobným nábojem, velikostí a/nebo hydrofobními/hydrofilními vlastnostmi, jako má substituovaný aminokyselinový zbytek. Tyto vlastnosti aminokyselin jsou odborníkům v oboru dobře známy.

Předkládaný vynález dále poskytuje zesilující peptidové sekvence obsahující aminokyselinové sekvence z obr. 1, 2, 13 a tabulky 1, které jsou jinak stejné, ale uvedené zesilující peptidové sekvence obsahují adice jedné nebo více aminokyselin (obecně nevíce než 15 aminokyselinových zbytků v délce), delece (například zkrácení na aminovém nebo karboxylovém konci) nebo nekonzervativní substituce, které však nesnižují schopnost získaného zesilujícího peptidu zvyšovat farmakokinetické vlastnosti základních polypeptidů, které jsou k němu připojeny, vzhledem k základním peptidům bez těchto zesilujících peptidových sekvencí.

Počet adicí není obecně větší než přibližně 15 aminokyselinových zbytků a mohou zahrnovat adice přibližně 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 nebo 15 za sebou následujících aminokyselinových zbytků. Celkový počet zbytků aminokyselin přidaných k původnímu zesilujícímu peptidu není s výhodou vyšší než přibližně 15 aminokyselinových zbytků, výhodněji není vyšší než přibližně 10 aminokyselinových zbytků a nejvhodněji není vyšší než přibližně 5 aminokyselinových zbytků.

Delece jsou s výhodou delece ne více než celekm přibližně 3 aminokyselinových zbytků (bud' následujících nebo nenásledujících za sebou), výhodnější jsou delece s výhodou 2 aminokyselinových zbytků a nejvýhodnější jsou delece jednoho aminokyselinového zbytku. Obecně se budou delece týkat zbytků aminokyselin odpovídajícím zbytkům označeným „X“ konvenčních sekvencí zesilujících peptidů.

Zsilující peptidové sekvence podle vynálezu také zahrnují konkrétní zesilující peptidové sekvence znázorněné na obr. 2, 13 a v tabulce 1, obsahující jednu, dvě nebo tři substituce nekonzervativních aminokyselin, přičemž výhodné jsou dvě takové substituce a nejvýhodnější je jedna taková substituce. Označení „nekonzervativní“ substituce se týká substitucí aminokyselinovými zbytky, které nemají podobný náboj, velikost a/nebo hydrofobní/hydrofilní vlastnosti jako nahrazovaný aminokyselinový zbytek. Tyto vlastnosti aminokyselin jsou odborníkům v oboru dobře známé.

Navíc nemusí být substituce aminokyselin, a v některých provedeních s výhodou nejsou, omezeny na geneticky kódované aminokyseliny. Peptidy mohou samozřejmě obsahovat geneticky nekódované aminokyseliny. Navíc k přírodně se vyskytujícím geneticky kódovaným aminokyselinám mohou být zbytky aminokyselin v peptidech nahrazeny v přírodě se vyskytujícími nekódovanými aminokyselinami i syntetickými aminokyselinami.

Některé běžně používané aminokyseliny, které poskytují použitelné substituce, zahrnují bez omezení β -alanin (β -Ala) a jiné omega-aminokyseliny jako je 3-aminopropionová kyselina, 2,3-diaminopropionová kyselina (Dpr), 4-aminomáselná kyselina atd.; α -aminoisomáselná kyselina (Aib); ϵ -aminohexanová kyselina (Aha); δ -aminovalerová kyselina (Ava); N-methylglycin nebo sarkosin (MeGly); ornithin (Orn); citrullin (Cit); t-butylalanin (t-BuA); t-butylglycin (t-BuG); N-methylisoleucin (Melle); fenylglycin (Phg); cyklohexylalanin (Cha);

norleucin (Nle); naftylalanin (Nal); 4-chlorfenylalanin (Phe(4-Cl)); 2-fluorfenylalanin (Phe(2-F)); 3-fluorfenylalanin (Phe(3-F)); 4-fluorfenylalanin (Phe(4-F)); penicillamin (Pen); kyselina 1,2,3,4-tetrahydroisochinolin-3-karboxylová (Tic); β -2-thienylalanin (Thi); methioninsulfoxid (MSO); homoarginin (hArg); N-acetyllysin (AcLys); kyselina 2,4-diaminomáselná (Dbu); kyselina 2,3-diaminomáselná (Dab); *p*-aminofenylalanin (Phe(*p*NH₂)); N-methylvalin (MeVal); homocystein (hCys), homofenylalanin (hPhe) a homoserin (hSer); hydroxyprolin (Hyp), homoprolin (hPro), N-methylované aminokyseliny a peptoidy (N-substituované glyciny).

I když budou ve většině případů aminokyseliny peptidu substituované L-enantiomery aminokyselin, substituce nejsou na tyto L-enantiomerní aminokyseliny omezeny. V definici „mutovaných“ nebo „změněných“ forem jsou tedy také zahrnuty situace, kdy je L-aminokyselina nahrazena identickou D-aminokyselinou (např. L-Arg \rightarrow D-Arg) nebo D-aminokyselinou stejně kategorie nebo subkategorie (např. L-Arg \rightarrow D-Lys) a naopak.

Je třeba rozumět, že předkládaný vynález zahrnuje také analogy peptidů, ve kterých je jedna nebo více amidových vazeb popřípadě nahrazena vazbou jinou než amidovou, s výhodou substituovaný amid nebo isoster amidu. I když tedy budou zbytky aminokyselin v peptidech obecně popisovány z hlediska aminokyselin, a výhodná provedení vynálezu jsou ukazována na příkladech peptidů, odborníkům v oboru bude zřejmé, že v provedeních obsahujících neamidové vazby se týká termín „aminokyselina“ nebo „zbytek“ jiných bifunkčních skupin nesoucích skupiny podobné strukturou postranním řetězcům aminokyselin. Navíc mohou být tyto zbytky aminokyselin blokovány nebo neblokovány.

Dále může být jedna nebo více amidových vazeb nahrazena peptidomimetickými nebo amidomimetickými skupinami, které výrazně neinterferují se strukturou nebo aktivitou peptidů. Vhodné

amidomimetické skupiny se popisují například v Olson a další, 1993, J. Med. Chem. 36: 3049.

Zasilující peptidové sekvence mohou být použity pro zlepšení farmakokinetických vlastností základního polypeptidu ve formě buď N-koncových, C-koncových, nebo - a C-koncových adicí. I když je výhodné, aby byly zasilující peptidové sekvence používány v párech, tj. aby výhodné hybridní polypeptidy obsahovaly zasilující peptidové sekvence jak na aminovém, tak i na karboxylovém konci, hybridní polypeptidy mohou obsahovat také jediný zasilující peptid, přičemž tento peptid je přítomen buď na aminovém nebo na karboxylovém konci hybridního polypeptidu. Navíc mohou být zasilující peptidy použity buď v dopředné nebo reverzní orientaci nebo v jakékoli možné kombinaci navázány na základní polypeptid. Je třeba poznamenat, že jakýkoli ze zasilujících peptidů může být zaváděn buď na N-konci nebo C-konci základního polypeptidu. Ještě dále mohou být v N-, C-, nebo - a C-koncových polohách hybridních polypeptidů zaváděny vícečetné zasilující peptidové sekvence. Vícečetné zasilující peptidové sekvence mohou být navázány přímo jedna na druhou stejnými druhy vazeb jako se používají pro vazbu zasilující peptidové sekvence na základní polypeptid (viz níže). Navíc může být mezi jednu nebo více vícečetných zasilujících peptidových sekvencí vložena aminokyselinová sekvence stejného druhu, jak se popisuje níže. Vícečetné zasilující peptidové sekvence budou typicky obsahovat od 2 do přibližně 10 jednotlivých zasilujících peptidových sekvencí (se stejnou nebo rozdílnou aminokyselinovou sekvencí), přičemž přibližně 2 až 4 tyto sekvence budou výhodné.

Je třeba rozumět, že základní polypeptid je obecně navázán na zasilující peptidy prostřednictvím peptidové amidové vazby, ačkoli pro spojení zasilujících peptidových sekvencí se základními polypeptidy mohou být použity i jiné vazby než jsou vazby amidové. Tyto vazby jsou dobře známé odborníkům v oboru a patří mezi ně například jakákoli vazba uhlík-uhlík, esterová vazba nebo chemická vazba

fungující tak, aby spojila zesilující peptidové sekvence podle vynálezu se základním peptidem.

Typicky je zesilující peptidová sekvence navázána přímo na základní polypeptid. Zesilující peptidová sekvence může být také navázána na vložené aminokyselinové sekvence přítomné mezi zesilující peptidovou sekvencí a základním polypeptidem. Vložené aminokyselinové sekvence mohou mít typicky rozmezí velikostí od přibližně 1 do přibližně 50 aminokyselinových zbytků, přičemž výhodné jsou délky přibližně 1 až přibližně 10 aminokyselinových zbytků. Stejné druhy vazeb popisovaných pro spojení zesilujícího peptidu se základním polypeptidem mohou být použity pro spojení zesilujícího peptidu s vloženým peptidem.

Jak je diskutováno v případě zesilujících peptidových sekvencí výše, základní a vložené aminokyselinové sekvence nemusí být omezeny na geneticky kódované aminokyseliny, ale mohou obsahovat jakoukoli aminokyselinu a modifikace vazeb popisované výše.

Aminové a/nebo karboxylové konce získaného hybridního polypeptidu mohou obsahovat aminoskupinu (-NH_2), popřípadě karboxylovou (-COOH) skupinu. Alternativně může být aminový konec hybridního polypeptidu například hydrofobní skupina, včetně bez omezení skupin karbobenzyl, dansyl, t-butoxykarbonyl, dekanoyl, naftoyl nebo jiné uhlohydrátové skupiny; acetylová skupina; skupina 9-fluorenylmethoxykarbonyl (FMoc); nebo modifikovaný zbytek aminokyseliny, který se nevyskytuje v přírodě. Alternativně může karboxylový konec hybridního polypeptidu obsahovat amidovou skupinu; skupinu t-butoxykarbonyl; nebo modifikovaný zbytek aminokyselin, který se nevyskytuje v přírodě. Jako neomezující příklad aminových a/nebo karboxylových konců může získaný hybridní polypeptid obsahovat jakoukoli z modifikací aminových a/nebo karboxylových konců uvedených v peptidech z obr. 13 nebo tabulky 2 níže.

Hybridní polypeptid typicky obsahuje aminokyselinovou sekvenci, která se nevyskytuje v přírodě. To znamená, že aminokyselinová sekvence hybridního polypeptidu se typicky neskládá výlučně z aminokyselinové sekvence nebo fragmentu endogenního, v přírodě se vyskytujícího polypeptidu. Navíc nemá hybridní polypeptid obsahovat pouze polypeptid vyskytující se v přírodě s úplnou délkou.

Základní polypeptidy mohou obsahovat jakýkoli polypeptid, který lze zavést do živého systému, například jakýkoli polypeptid, který může fungovat jako farmakologicky využitelný polypeptid. Tyto základní polypeptidy mohou být například použitelné pro léčení nebo prevenci onemocnění, nebo pro použití v diagnostických nebo prognostických metodách, včetně metod zobrazování *in vivo*. Dolní limit velikosti základního polypeptidu je typicky přibližně 4 až 6 aminokyselinových zbytků. Teoreticky neexistuje žádný horní limit velikosti základního polypeptidu, protože takový základní polypeptid může obsahovat jakýkoli polypeptid vyskytující se v přírodě nebo jeho fragment, nebo jakýkoli modifikovaný nebo syntetický polypeptid. Typicky má však základní polypeptid délku v rozmezí od přibližně 4 až 6 aminokyselin do přibližně 494 až 500 aminokyselin, přičemž výhodná jsou rozmezí přibližně 4 až přibližně 94 až 100 aminokyselinových zbytků a nejvýhodnější jsou rozmezí přibližně 4 až přibližně 34 až 40 aminokyselinových zbytků.

Příklady možných základních polypeptidů poskytovaných výlučně jako příklady a nikoli jako omezení, zahrnují bez omezení růstové faktory, cytokiny, terapeutické polypeptidy, hormony, např. insulin, a peptidové fragmenty hormonů, inhibitory nebo látky zesilující účinek cytokinů, peptidové růstové a diferenciační faktory, interleukiny, chemokiny, interferony, faktory stimulující tvorbu kolonií, angiogenní faktory, receptorové ligandy, agonistické, antagonistické nebo inverzně agonistické látky, peptidové látky s cílenými účinky a proteiny extracelulární matrice jako je kolagen, laminin, fibronektin a integrin, pokud uvádíme pouze některé. Navíc mohou možné základní peptidy

zahrnovat virové nebo bakteriální polypeptidy, které mohou fungovat buď přímo nebo nepřímo jako imunogeny nebo antigeny, a mohou být tedy použitelné při léčení nebo prevenci patologických stavů.

Reprezentativní příklady hybridních polypeptidů, které obsahují základní polypeptidy odvozené od virových proteinových sekvencí, jsou ukázány v obr. 13, kde jsou sekvence základních polypeptidů stínovány. Základní polypeptidy také bez omezení zahrnují polypeptidy uvedené v US patentu No. 5,464,933, US patentu No. 5,656,480 a WO 96/19495, které se uvádějí ve své úplnosti odkazem.

Sekvence základního polypeptidu mohou dále obsahovat bez omezení polypeptidové sekvence uvedené v tabulce 2 níže. Je třeba poznamenat, že peptidy uvedené v tabulce 2 zahrnují hybridní polypeptidy navíc k základním polypeptidům. Sekvence hybridních polypeptidů budou však zřejmě ve světle koncových zesilujících peptidových sekvencí jako částí hybridních polypeptidů.

Tabulka 2

No. Sekvence

- 1 GIKQLQARILAVERYLKDQ
- 2 NNLLRAIEAQHQHILLQLTVW
- 3 NEQELLELDKWASLWNWF
- 4 YTSLIHSLIESSSQNQQEK
- 5 Ac-VWGIKQLQARILAVERYLKDKQQQLLGIGW-NH₂
- 6 QHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ
- 7 LRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAV
- 8 VQQNNLLQARIEAQHQHLLQLTVWGIKQL
- 9 RQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQHQHLLQLT
- 10 MTLTVQARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQ
- 11 VVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYIDKQLL

12 VVSLSGVSVLTSKVLDLKNYIDKQLL
13 LLSTNKAVVSLSGVSVLTSKVLDLKNY
15 Ac-VLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLSG-NH₂
19 Ac-LLSTNKAVVSLSGVSVLTSKVLDLKNY-NH₂
20 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
21 Ac-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKQDQ-NH₂
22 Ac-IELSNIKENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLLMAST-
-NH₂
23 Ac-IELSNIKENCNGTDAVKLIKQELDKY-NH₂
24 Ac-ENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTEL-NH₂
25 Ac-DAVKLIKQELDKYKNAVTELQLLMQST-NH₂
26 Ac-CNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLL-NH₂
27 Ac-SNIKENKCHGTDAKVKLIKQELDKYKNAVTELQLL-NH₂
28 Ac-ASGVAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLSGV-NH₂
29 Ac-SGVAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLSG-NH₂
30 Ac-VLHLEGEVNKIKSALLSTHKAVVSLSGVSVLTSK-NH₂
31 Ac-ARKLQRMKQLEDKVEELLSKNYHYLENEVARLKKLV-NH₂
32 Ac-RMKQLEDKVEELLSKNYHYLENEVARLKKLVGER-NH₂
33 Ac-VQQQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQL-NH₂
34 Ac-LRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAV-NH₂
35 Ac-QHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKQDQ-NH₂
36 Ac-RQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQHQHLLQLT-NH₂
37 Ac-MTLTVQARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQ-NH₂
38 Ac-AKQARS DIEKLKEAIRDTNKA VQSVQSS-NH₂
39 Ac-AAVALVEAKQARS DIEKLKEAIRDTNKA VQSVQSS-NH₂
40 Ac-AKQARS DIEKLKEAIRDTNKA VQSVQSSIGNLIVA-NH₂
41 Ac-GTIALGVATSAQITA AVALVEAKQARSD-NH₂
42 Ac-ATSAQITA AVALVEAKQARS DIEKLKEA-NH₂

- 43 Ac-AAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKA-NH₂
44 Ac-IEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVA-NH₂
45 Ac-IRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDY-NH₂
46 Ac-AVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNKEIV-NH₂
47 Ac-ARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGI-
-KQLARILAVERYLKDQ-NH₂
48 Ac-QARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQ-NH₂
49 Ac-MTWMEMDREINNYTSLIGSLIEESQNQQEKNEQE-
-LLELDKWASLWNWF-NH₂
50 Ac-WMEWDREINNYTSLIGGSЛИEESQNQQEKNEQELLE-NH₂
51 Ac-INNYTSLIGGSЛИEESQNQQEKNEQELLE-NH₂
52 Ac-INNYTSLIGGSЛИEESQNQQEKNEQELLELDKWASL-NH₂
53 Ac-EWDRENNYTSLIGSLIEESQNQQEKNEQEGGC-NH₂
54 Ac-QSRTLLAGIVQQQCLLDVVKRQQELLR-NH₂
55 Ac-NNDTWQEWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKN-
-MYELQKLNSWD-NH₂
56 Ac-WQEWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKN-NH₂
57 Ac-VDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQK-NH₂
58 Ac-ITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVF-NH₂
59 Ac-SSESFTLLEQWNNWKLQLAEQWLEQINEKYLEDIS-NH₂
60 Ac-DKWASLWNWF-NH₂
61 Ac-NEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
62 Ac-EKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
63 Ac-NQQEKKKEQELLELDKWASLWWWF-NH₂
64 Ac-ESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
65 Ac-LIHSЛИEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
66 Ac-NDQKKLMSNNQIVRQQSYSIMSIIKEE-NH₂
67 Ac-DEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂

- 68 Ac-VSKGYSALRTGWYTSVITIELSNIKEN-NH₂
69 Ac-VVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLL-NH₂
70 Ac-VNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGSVLTSK-NH₂
71 Ac-PIINFYDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLVFIR-NH₂
72 Ac-NLVYAQLQFTYDTLRGYINRALAQIAEA-NH₂
73 Ac-LNQVDLTETLERYQQRLNTYALVSKDASYRS-NH₂
74 Ac-ELLVLKKAQLNRHSYLKDSDFLDAALD-NH₂
75 Ac-LAEAGESSVTEDTEREDTEEEEREDEEEE-NH₂
76 Ac-ALLAEAGEESVTEDTEREDTEEEEREDEEEEART-NH₂
77 Ac-ETERSVDLVAALLAEAGEESVTEDTEREDTEEEERE-NH₂
78 Ac-EESVTEDTEREDTEEEEREDEEEEART-NH₂
79 Ac-VDLVAALLAEAGEESVTEDTEREDTEEE-NH₂
80 Ac-NSETERSVDLVAALLAEAGEESVTE-NH₂
81 Ac-DISYAQLQFTYDVLKDYINDALRNINMDA-NH₂
82 Ac-SNVFSKDEIMREYNSQKQHIRTLSAKVNON-NH₂
83 Biotin-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
84 Dig-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
85 Biotin-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-
-NH₂
86 Dig-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-NH₂
87 Ac-VLHQLNIQLKQYLETQERLLGNRIAARQLLQIWKDVA-NH₂
88 Ac-LWHEQLLNTAQRAGLQLQLQLINQALAVREKVLIRYDIQK-
-NH₂
89 Ac-LLDNFESTWEQSkelWEQQEISIQNLHKSALQEYW-NH₂
90 Ac-LSNLLQISNNSDEWLEALEIEHEKWKLTVWQSYEQF-NH₂
91 Ac-KLEALEGKLEALEGKLEALEGKLEALEGKLEALEGK-NH₂
92 Ac-ELRALRGELRALRGELRALRGELARALRGK-NH₂
93 Ac-ELKAKELEGEGLAEGEEALKGLLEKAAKLEGLELLK-NH₂

- 94 Ac-WEAAAREAAAREAAAREAAARA-NH₂
- 95 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNNAF-NH₂
- 96 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKKNENEQELLELDKWASLANWF-NH₂
- 97 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNQQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 98 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLQLDKWASLWNWF-NH₂
- 99 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNQQELLQLDKWASLWNWF-NH₂
- 100 Ac-RMKQLEDKVEELLSKNYHLENEVARLKKLVGER-NH₂
- 101 Ac-QQLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKNQ-NH₂
- 102 Ac-NEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 103 Ac-YTSLIQSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 104 Ac-INFYDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRK-NH₂
- 105 Ac-INFYDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKS-NH₂
- 106 Ac-NFYDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSD-NH₂
- 107 Ac-FYDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDE-NH₂
- 108 Ac-YDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEL-NH₂
- 109 Ac-DPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
- 110 Ac-PLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLH-NH₂
- 111 Ac-LVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHN-NH₂
- 112 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 113 Ac-FPSDEFDASISQVNEKINQWLAFIRKSDELLHNVN-NH₂
- 114 Ac-PSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNA-NH₂
- 115 Ac-SDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAG-NH₂
- 116 Ac-DEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGK-NH₂
- 117 Ac-EFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKS-NH₂
- 118 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 119 Ac-DASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKSTT-NH₂
- 120 Ac-ASGVAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLSN-NH₂
- 121 Ac-SGVAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNG-NH₂

14-03-01
- 26 -

- 122 Ac-GVAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGY-NH₂
123 Ac-VAVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVS-NH₂
124 Ac-AVSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSV-NH₂
125 Ac-VSKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVL-NH₂
126 Ac-SKVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLT-NH₂
127 Ac-KVLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTS-NH₂
128 Ac-VLHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSK-NH₂
129 Ac-LHLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKV-NH₂
130 Ac-HLEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVL-NH₂
131 Ac-LEGEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLD-NH₂
132 Ac-EGEVNキンSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDL-NH₂
133 Ac-GEVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLK-NH₂
134 Ac-EVNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKN-NH₂
135 Ac-VNKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNY-NH₂
136 Ac-NKIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYI-NH₂
137 Ac-KIKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYID-NH₂
138 Ac-IKSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYIDK-NH₂
139 Ac-KSALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYIDKQ-NH₂
140 Ac-SALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYIDKQL-NH₂
141 Ac-ALLSTNKAVVSLNSNGVSVLTSKVLDLKNYIDKQLL-NH₂
142 Ac-YTSVITIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYK-NH₂
143 Ac-TSVITIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKN-NH₂
144 Ac-SVITIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNA-NH₂
145 Ac-VITIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAV-NH₂
146 Ac-ITIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAV-T-NH₂
147 Ac-TIELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTE-NH₂
148 Ac-IELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTEL-NH₂
149 Ac-ELSNIKENKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQ-NH₂

14-03-01
-27-

- 150 Ac-LSNIKENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQL-NH₂
151 Ac-SNIKENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLL-NH₂
152 Ac-NIKENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLLM-NH₂
153 Ac-IKENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLMQ-NH₂
154 Ac-KENCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLLMQS-NH₂
155 Ac-EKKCNGTDAVKLIKQELDKYKNAVTELDLLMQST-NH₂
156 Ac-LLDNFESTWEQSKELWELQEISIQNLHKSALQEYWN-NH₂
157 Ac-ALGVATSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRD-NH₂
158 Ac-LGVATSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDT-NH₂
159 Ac-GVATSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTN-NH₂
160 Ac-VATSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNK-NH₂
161 Ac-ATSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKA-NH₂
162 Ac-TSAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAV-NH₂
163 Ac-SAQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQ-NH₂
164 Ac-AQITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQS-NH₂
165 Ac-QITAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSV-NH₂
166 Ac-ITAAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQ-NH₂
167 Ac-TAAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQS-NH₂
168 Ac-AAVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSS-NH₂
169 Ac-AVALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSI-NH₂
170 Ac-VALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIG-NH₂
171 Ac-ALVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGN-NH₂
172 Ac-LVEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNL-NH₂
173 Ac-VEAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLI-NH₂
174 Ac-EAKQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIV-NH₂
175 Ac-KQARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAI-NH₂
176 Ac-QARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIK-NH₂
177 Ac-ARSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKS-NH₂

14-03-01
28

- 178 Ac-RSDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSV-NH₂
179 Ac-SDIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQ-NH₂
180 Ac-DIEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQD-NH₂
181 Ac-IEKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDY-NH₂
182 Ac-EKLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYV-NH₂
183 Ac-KLKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVN-NH₂
184 Ac-LKEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNK-NH₂
185 Ac-KEAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNKE-NH₂
186 Ac-EAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNKEI-NH₂
187 Ac-AIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNKEIV-NH₂
188 Ac-IRD TNKAVQSVQSSIGNLIVAIKSVQDYVNKEIV-NH₂
189 Ac-YTPNDITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKE-NH₂
190 Ac-TPNDITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEW-NH₂
191 Ac-PNDITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWI-NH₂
192 Ac-NDITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIR-NH₂
193 Ac-DITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRR-NH₂
194 Ac-ITLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRS-NH₂
195 Ac-TLNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSN-NH₂
196 Ac-LNNVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQ-NH₂
197 Ac-NNNSVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQK-NH₂
198 Ac-NSVALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKL-NH₂
200 Ac-VALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDs-NH₂
201 Ac-ALDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsI-NH₂
202 Ac-LDPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsIG-NH₂
203 Ac-DPIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsIGN-NH₂
204 Ac-PIDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsIGNW-NH₂
205 Ac-IDISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsIGNWH-NH₂
206 Ac-DISIELNKA KAKSDLEESKEWIRRSNQKLDsIGNWIQ-NH₂

14-03-01
-29-

- 207 Ac-ISIELNKAKSDEESKEWRRSNQKLDSIGNWHQS-NH₂
208 Ac-SIELNKAKSDEESKEWIRRSNQKLDSIGNWHQSS-NH₂
209 Ac-IELNKAKSDEESKEWIRRSNQKLDSIGNWHQSST-NH₂
210 Ac-ELNKAKSDEESKEWIRRSNQKLDSIGNWHQSSTT-NH₂
211 Ac-ELRALRGELRALRGELRALRGELRALRGK-NH₂
212 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQQKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
213 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELNKWASLWNWF-NH₂
214 Ac-YTSLIHSLIEQSQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
215 Ac-YTSLIHSLIQESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
216 Ac-YTSLIHSLIQQSQNQQQKNQQQLQLNKWASLWNWT-NH₂
217 Ac-EQELLELDKWASLWNWF-NH₂
218 Ac-QELLELDKWASLWNWF-NH₂
219 Ac-ELLELDKWASLWNWF-NH₂
220 Ac-LLELDKWASLWNWF-NH₂
.221 Ac-LELDKWASLWNWF-NH₂
.222 Ac-ELDKWASLWNWF-NH₂
.226 Ac-WASLWNWF-NH₂
.227 Ac-ASLWNWF-NH₂
229 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLANAA-NH₂
230 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQQQLLELDKWASLWNWF-NH₂
.231 Ac-YTSLIQSLIEESQNQQEKNQQELLELDKWASLWNWF-NH₂
234 Ac-EAAAREAAAREAARLELDKWASLWNWF-NH₂
.236 Ac-PSLRDPISAEISIQALSYALGGDINNKYLEKLGYSG-NH₂
237 Ac-SLRDPISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGG-NH₂
.238 Ac-LRDPISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGD-NH₂
239 Ac-RDPISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDL-NH₂
.240 Ac-DPISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLL-NH₂
.241 Ac-PISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLG-NH₂

14-00-01
-30-

- 242 Ac-ISAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGI-NH₂
243 Ac-SAEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGIL-NH₂
244 Ac-AEISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILE-NH₂
245 Ac-EISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILES-NH₂
246 Ac-ISIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRR-NH₂
247 Ac-SIQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRG-NH₂
248 Ac-IQALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRGRI-NH₂
249 Ac-QALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRGRIK-NH₂
250 Ac-ALSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRGRIKA-NH₂
251 Ac-LSYALGGDINKVLEKLGYSGGDLLGILESRGIKAR-NH₂
252 Ac-PDAVYLHRIDLGPPISLERLDYGTNLGNIAIKLED-NH₂
253 Ac-DAVYLHRIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIKLEDA-NH₂
254 Ac-AVYLHRIDLGPPISLERLDVGTHLGNAIAKLEDAK-NH₂
255 Ac-VYLHRIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKE-NH₂
256 Ac-YLHRIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKEL-NH₂
257 Ac-LHRIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELL-NH₂
258 Ac-HRIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLE-NH₂
259 Ac-RIDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLES-NH₂
260 Ac-IDLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESS-NH₂
261 Ac-DLGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSD-NH₂
262 Ac-LGPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDO-NH₂
263 Ac-GPPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDOI-NH₂
264 Ac-PPISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDQIL-NH₂
265 Ac-PISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDQILR-NH₂
266 Ac-ISLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDQIRS-NH₂
267 Ac-SLERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDQILRSW-NH₂
268 Ac-LERLDVGTVTGNIAIAKLEDAKELLESSDQILRSMK-NH₂
269 Ac-EWIRRSNQKLDI-NH₂

14-03-01

- 31 -

- 270 Ac-LELDKWASLANAF-NH₂
271 Ac-LELDKWASLFNFF-NH₂
272 Ac-LELDKWASLANWF-NH₂
273 Ac-LELDKWASLWNNAF-NH₂
274 Ac-ELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKLTSTSA-NH₂
275 Ac-TELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKLTSTS-NH₂
276 Ac-STELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKLTST-NH₂
277 Ac-ISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKLTS-NH₂
278 Ac-DISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKLT-NH₂
279 Ac-LDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVKL-NH₂
280 Ac-NLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNVK-NH₂
281 Ac-GNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKVNV-NH₂
282 Ac-TGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKV-NH₂
283 Ac-VTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDKV-NH₂
284 Ac-IVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLDK-NH₂
285 Ac-VIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKLD-NH₂
286 Ac-QVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSKL-NH₂
287 Ac-SQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNSK-NH₂
288 Ac-DSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESNS-NH₂
289 Ac-LDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEESN-NH₂
290 Ac-ILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEES-NH₂
291 Ac-SILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLEE-NH₂
292 Ac-ISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKLE-NH₂
293 Ac-NISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDKL-NH₂
294 Ac-KNISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALDK-NH₂
295 Ac-QKNISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNALD-NH₂
296 Ac-YQKNISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNAL-NH₂
297 Ac-TYQKNISILDSQVIVTGNLDISTELGNVNNSISNA-NH₂

298 Ac-ATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGNVNN SISN-NH₂
299 Ac-DATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGNVNN SIS-NH₂
300 Ac-FDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGNVNN SI-NH₂
301 Ac-EFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGNVNN S-NH₂
302 Ac-GEFDATYQKNISILD SQVIVTGHL DISTELGHVNN-NH₂
303 Ac-SGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGVVN-NH₂
304 Ac-LSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGVN-NH₂
305 Ac-RLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELGN-NH₂
306 Ac-LRLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELG-NH₂
306 Ac-LRLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTELG-NH₂
307 Ac-TLRLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTEL-NH₂
308 Ac-ITLRLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDISTE-NH₂
309 Ac-GITLRLSGEFDATYQKNISILD SQVIVTGNLDIST-NH₂
310 Ac-TATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQFVN DQFNNT-NH₂
311 Ac-ITATIEAVHEVTDGLSOLAVAVQKMQQFVN DOFNH-NH₂
312 Ac-SITATIEAVHEVTDGLSOLAVAVGKMQQFVN DQFH-NH₂
314 Ac-KESITATIEAVHEVIDGLSQLA VAVGKMQQFVN DQ-NH₂
315 Ac-LKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQFVN D-NH₂
316 Ac-RLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQFVN-NH₂
317 Ac-LRLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQFV-NH₂
318 Ac-ILRLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQF-NH₂
319 Ac-NILRLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQQ-NH₂
320 Ac-ANILRLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKMQ-NH₂
321 Ac-AANILRLKESITATIEAVHEVTDGLSQLA VAVGKM-NH₂
322 Ac-HKCDDEC MNSVKNGTYDYPKYEEESKLNRNEIKGV-NH₂
323 Ac-KCDDEC MNSVKNGTYDYPKYEEESKLNRNEIKGVK-NH₂
324 Ac-CDDEC MNSVKNGTYDYPKYEEESKLNRNEIKGVKL-NH₂
325 Ac-DDEC MNSVKNGTYDYPKYEEESKLNRNEIKGVKLS-NH₂

- 326 Ac-DECMNSVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSS-NH₂
327 Ac-ECMNSVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSM-NH₂
328 Ac-CMNSVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMG-NH₂
329 Ac-MNSVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGV-NH₂
330 Ac-NSVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGVY-NH₂
331 Ac-SVKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGVYQ-NH₂
332 Ac-VKNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGVYQI-NH₂
333 Ac-KNGTYDYPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGVYQIL-NH₂
334 Ac-AFIRKSDELLHNV-NH₂
335 Ac-VVLAGAALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNL-NH₂
336 Ac-VLAGAALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLR-NH₂
337 Ac-LAGAALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRA-NH₂
338 Ac-AGAALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRAS-NH₂
339 Ac-GAALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASL-NH₂
340 Ac-AALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLE-NH₂
341 Ac-ALGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLET-NH₂
342 Ac-LGVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETT-NH₂
343 Ac-GVATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTN-NH₂
344 Ac-VATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQ-NH₂
345 Ac-ATAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNAQ-NH₂
346 Ac-TAAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAI-NH₂
347 Ac-AAQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIE-NH₂
348 Ac-AQITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEA-NH₂
349 Ac-QITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEAI-NH₂
350 Ac-ITAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEAIR-NH₂
351 Ac-TAGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEAIRQ-NH₂
352 Ac-AGIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEAIRQA-NH₂
353 Ac-GIALHQSQLNSQAIDNLRASLETTNQAIEAIRQAG-NH₂

- 354 Ac-IALHQSQLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQ-NH₂
355 Ac-ALHQSQLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQE-NH₂
356 Ac-LHQSQLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEM-NH₂
357 Ac-HQSQLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMI-NH₂
358 Ac-QSQLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMIL-NH₂
359 Ac-SMLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAAGQEMIL-NH₂
360 Ac-MLNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAV-NH₂
361 Ac-LNSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQ-NH₂
362 Ac-NSQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQG-NH₂
363 Ac-SQайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGOEMILAVQGY-NH₂
364 Ac-QAайдNLRASLETTNQAIEAIRQAGOEMILAVQGVQ-NH₂
365 Ac-AIDNLRASLETTNQAIEAIROAGQEMILAVQGYQD-NH₂
366 Ac-IDHLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQGVQDY-NH₂
367 Ac-DNLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQGVQDYI-NH₂
368 Ac-NLRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQGVQDYIN-NH₂
369 Ac-LRASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQGVQDYINN-NH₂
370 Ac-RASLETTNQAIEAIRQAGQEMILAVQGYQDYINNE-NH₂
371 Ac-YTSVITIELSNIKENKUNGDAVKLIKQELDKYK-NH₂
372 Ac-TSVITIELSNIKENKUNGDAVKLIKQELDKYKN-NH₂
373 Ac-SVITIELSNIKENKUNGDAVKLIKQELDKYKNA-NH₂
374 Ac-SNIKENKUNGDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLL-NH₂
376 Ac-KENKUNGDAVKLIKQELDKYKNAVTELQLLMS-NH₂
376 Ac-CLELDKWASLWNWFC-NH₂
377 Ac-CLELDKWASLANWFC-NH₂
378 Ac-CLELDKWASLFNFFC-NH₂
379 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLFNFF-NH₂
381 Ac-RMKQLEDKVEELLSKNYHLENELELDKWASLWNWF-NH₂
382 Ac-KVEELLSKNYHLENELELDKWASLWNWF-NH₂

- 383 Ac-RMKQLEDKVEELLSKLEWIRRSNQKLDI-NH₂
384 Ac-RMKQLEDKVEELLSKLA FIRKSDELLHNV-NH₂
385 Ac-ELEALRGELRALRGELELDKWASLWNWF-NH₂
386 Ac-LDPIDISIELNKA KS DLEESKEWIRRSNQKLDI-NH₂
387 Ac-CNEQLSDSFPVEFFQV-NH₂
388 Ac-MAEDDPYLGRPEQM F HLDPSL-NH₂
389 Ac-EDFSSIADMDFSALLSQISS-NH₂
390 Ac-TWQEWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQ-NH₂
391 Ac-WQEWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQK-NH₂
392 Ac-QEWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNWYELQKL-NH₂
393 Ac-EWERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLN-NH₂
394 Ac-WERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNS-NH₂
395 Ac-ERKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLSW-NH₂
396 Ac-RKVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWD-NH₂
397 Ac-KVDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDV-NH₂
398 Ac-VDFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVF-NH₂
399 Ac-DFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFG-NH₂
400 Ac-FLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFGN-NH₂
401 Ac-LEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFGNW-NH₂
402 Ac-LEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFGNW-NH₂
403 Ac-NEQSEEKENELYWAKEQLDLLFNIFNQTVGAWIMQ-NH₂
405 Ac-QQQLLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKD-NH₂
406 Ac-QQLLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQ-NH₂
407 Ac-QQLLDVVKRQQELLRLTVWGPKNLQTRVTAIEKYLKDQ-NH₂
408 Ac-DERKQDKVLVVQQTGTQLTLIQLEKTAKLQWVRLNRY-NH₂
409 Ac-QQQLLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKY-NH₂
410 Ac-QQLLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYL-NH₂
411 Ac-QLLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLK-NH₂

- 412 Ac-LLDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKD-NH₂
413 Ac-LDVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQ-NH₂
414 Ac-DVVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQA-NH₂
415 Ac-VVKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQ-NH₂
416 Ac-VKRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQACL-NH₂
417 Ac-KRQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQLN-NH₂
418 Ac-RQQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQLNA-NH₂
419 Ac-QQELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQLNA-NH₂
420 Ac-QELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQLNAWG-NH₂
421 Ac-ELLRLTVWGTKNLQTRVTAIEKYLKDQAQLNAWGC-NH₂
422 Ac-NNLLRAIEAQQHLLQLTVWGPQLQARILAVERYLKDQ-NH₂
423 Ac-SELEIKRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAK-NH₂
424 Ac-ELEIKRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKS-NH₂
425 Ac-LEIKRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSS-NH₂
426 Ac-EIKRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSSE-NH₂
427 Ac-IKRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSSEN-NH₂
428 Ac-KRYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSEND-NH₂
429 Ac-RYKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDR-NH₂
430 Ac-YKNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRL-NH₂
431 Ac-KNRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLR-NH₂
432 Ac-NRVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRL-NH₂
433 Ac-RVASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLL-NH₂
434 Ac-VASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLL-NH₂
435 Ac-ASRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLLK-NH₂
436 Ac-SRKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLLKQ-NH₂
437 Ac-RKCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLLKQM-NH₂
438 Ac-KCRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLLKQMC-NH₂
439 Ac-CRAFKQLLQHYREVAAAKSENDRLRLLLLKQMCP-NH₂

- 440 Ac-RAFKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPS-NH₂
441 Ac-AKFKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSL-NH₂
442 Ac-KFKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLD-NH₂
443 Ac-FKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDV-NH₂
444 Ac-KQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVD-NH₂
445 Ac-QLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDS-NH₂
446 Ac-LLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSI-NH₂
447 Ac-LQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSII-NH₂
448 Ac-QHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIP-NH₂
449 Ac-HYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPR-NH₂
450 Ac-YREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRT-NH₂
451 Ac-REVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTP-NH₂
452 Ac-EVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPD-NH₂
453 Ac-VAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDV-NH₂
454 Ac-AAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVL-NH₂
455 Ac-AAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLH-NH₂
456 Ac-AKSSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHE-NH₂
457 Ac-KSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHED-NH₂
458 Ac-SSENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHEDL-NH₂
459 Ac-SENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHEDLL-NH₂
460 Ac-ENDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHEDLLN-NH₂
461 Ac-NDRLRLLLKQMCPSLDVDSIIPRTPDVLHEDLLNF-NH₂
534 Ac-PGYRWMCRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGML-NH₂
535 Ac-GYRWMCRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGMLP-NH₂
536 Ac-YRWMCLRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGMLPV-NH₂
537 Ac-RWMCLRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGMLPVC-NH₂
538 Ac-WMCLRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGMLPVCP-NH₂
.539 Ac-MCLRRFIIFLFILLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPL-NH₂

- .540 Ac-CLRRFIIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLI-NH₂
.541 Ac-LRRFIIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIP-NH₂
.542 Ac-RRFIIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPG-NH₂
.543 Ac-RFIIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGS-NH₂
.544 Ac-FIIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSS-NH₂
.545 Ac-IIFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSST-NH₂
.546 Ac-IFLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTT-NH₂
.547 Ac-FLFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTS-NH₂
.548 Ac-LFILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTST-NH₂
.549 Ac-FILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTG-NH₂
.550 Ac-ILLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGP-NH₂
.551 Ac-LLLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPC-NH₂
.552 Ac-LLCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCR-NH₂
.553 Ac-LCLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCRT-NH₂
554 Ac-CLIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCRTC-NH₂
555 Ac-LIFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCRTCM-NH₂
556 Ac-IFLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCRTCMT-NH₂
557 Ac-FLLVLLDYQGMLPVCPLIPGSSTTSTGPCRTCMTT-NH₂
558 Ac-PLLVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGT-NH₂
559 Ac-LLVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTT-NH₂
560 Ac-LVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTV-NH₂
561 Ac-VLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVC-NH₂
562 Ac-LQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVCL-NH₂
563 Ac-QAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVCLG-NH₂
564 Ac-AGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVCLGQ-NH₂
565 Ac-GFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVLCGQN-NH₂
566 Ac-FFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGTTVLCGQNS-NH₂
567 Ac-FLLTRILTIPQLDSLWWTSLHFLLGGTTVCLGQNSQ-NH₂

568 Ac-LLTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGTTVLCGQNSQS-NH₂
569 Ac-LTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGTTVLCGQNSQSP-NH₂
570 Ac-FWNWLSAWKDLELKSLLEEKDELQKMR-NH₂
571 NNLLRAIEAQHQHLLQLTVW-NH₂
572 Ac-CGGNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLIKDQ-NH₂
573 YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
574 C₁₃H₂₇CO-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASL-WNWF-NH₂
575 Ac-AVSKGYLSALRTGWYTSVITIELSNIKENKUNGTD-NH₂
576 Ac-SISNIETVIEFQQKNNRLLEITREFSVNAGVTPVS-NH₂
577 Ac-DQQIKQYKRLLDRLIIPLYDGLRQKDViVSNQESN-NH₂
578 Ac-YSELTNIFGDNiGSNLQEKGiKLQGIASTRKITEI-NH₂
579 Ac-TSITLQVRLPLLTRLLNTQIYRVDSTSNIQNREWY-NH₂
580 Ac-VEIAEYRRLLRTVLEPIRDALNAMTQNIRPVQSYA-NH₂
581 Ac-SYFIVLSIAYPTLSEIKGVIVHRLEGVSYNIGSQEW-NH₂
582 Ac-LEKAIRDTNKAVQSVQSSIGNLIVAIKS-NH₂
583 NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-NH₂
583 NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-NH₂
584 CKQEPIDKELYPLTLS
585 YPKFKQNTLKLAT
586 OYIKANQKFIGITE
587 NGOIGKDPNRDILY
588 Ac-RPDVY-OH
589 CLELDKWASLWNWFC-(cyklický)
590 CLELDKWASLWNWFC-(cyklický)
591 CLELDKWASLWNWFC-(cyklický)
594 Ac-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-NH₂

- 595 Ac-CGGYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 596 Ac-PLLVLQAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGT-NH₂
- 597 Ac-LLVLQAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTT-NH₂
- 598 Ac-LVLQAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTV-NH₂
- 599 Ac-VLQAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVC-NH₂
- 600 Ac-LQAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVCL-NH₂
- 601 Ac-QAGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVCLG-NH₂
- 602 Ac-AGFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVCLGQ-NH₂
- 603 Ac-GFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVCLGQN-NH₂
- 604 Ac-FFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNPLGGTTVCLGQNS-NH₂
- 605 Ac-FLLTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGTTVCLGQNSQ-NH₂
- 606 Ac-LLTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGTTVCLGQNSQS-NH₂
- 607 Ac-LTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGTTVCLGQNSQSP-NH₂
- 608 Ac-LELDKWASLWNWA-NH₂
- 609 Ac-LELDKWASAWNWF-NH₂
- 610 Ac-LELDKWASLWNWA-NH₂
- 611 Ac-LELDKWASLWNWA-NH₂
- 612 Ac-LELDKWASLWNWA-NH₂
- 613 Ac-DELLHNVNAGKST-NH₂
- 614 Ac-KSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 615 Ac-IRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 616 Ac-AFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 617 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFI-NH₂
- 618 Ac-YAADKESTQKAFDGITNKVNSVIEKMNTQFEAVGKE-NH₂
- 619 Ac-SVIEKMNTQFEAVGKEFGNLERRLENLNKR MEDGFL-NH₂
- 620 Ac-VWTYNAELLVLMENERTLDFHDSNVKNLYDKVRMQL-NH₂
- 621 Ac-EWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQEGGC-NH₂

- 622 Ac-INNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNNQELLELDKWASL-NH₂
623 Ac-INNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNNQELLE-NH₂
624 Ac-WMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNNQELLE-NH₂
625 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNNQELLELD-
-KWASLWNWF-NH₂
626 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIKKSNQLLDSIGNWH-NH₂
627 Ac-NQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYIKIFI-NH₂
627 Ac-NQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYIKIFI-NH₂
628 Ac-QNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYIKIF-NH₂
629 Ac-SQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYIKI-NH₂
630 Ac-ESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYIK-NH₂
631 Ac-EESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLYI-NH₂
632 Ac-IEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLY-NH₂
633 Ac-LIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWLY-NH₂
634 Ac-SLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNWL-NH₂
635 Ac-HSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITNW-NH₂
636 Ac-IHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNITN-NH₂
637 Ac-LIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNIT-NH₂
638 Ac-SLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNI-NH₂
639 Ac-TSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFN-NH₂
640 Ac-NYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNW-NH₂
641 Ac-NNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWN-NH₂
642 Ac-INNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLW-NH₂
643 Ac-EINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASL-NH₂
644 Ac-REINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWAS-NH₂
645 Ac-DREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWA-NH₂
646 Ac-WDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKW-NH₂
647 Ac-EWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK-NH₂

- 648 Ac-MEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQELLELD-NH₂
649 Ac-WMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
650 Ac-TWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQELLE-NH₂
651 Ac-MTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQELL-NH₂
652 Ac-NMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQEL-NH₂
653 Ac-NNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQE-NH₂
654 Ac-WNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQ-NH₂
655 Ac-IWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNE-NH₂
656 Ac-QIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKKN-NH₂
657 Ac-EQIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQEK-NH₂
658 Ac-LEQIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQE-NH₂
659 Ac-SLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQQ-NH₂
660 Ac-KSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQNQ-NH₂
661 Ac-NKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSIHSLIEESQN-NH₂
662 Ac-SLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
663 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRK-NH₂
664 Ac-YTSIHSLIEESQQQQEKQEQUELLELDKWASLWNWF-NH₂
665 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGK-NH₂
666 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNA-NH₂
667 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
668 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLH-NH₂
669 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEL-NH₂
670 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSD-NH₂
671 Ac-ASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
672 Ac-ISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
673 Ac-QVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
674 Ac-NEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
675 Ac-KINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂

- 676 Ac-NQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 677 Ac-FWNWLSAWKDLELYPGSLELDKWASLWNWF-NH₂
- 678 Ac-CGGNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ-NH₂
- 679 Ac-CGGYTSIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 680 YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF
- 681 NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLKDQ
- 682 Ac-EKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQYIQYG-NH₂
- 683 Ac-QEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQYIQYG-NH₂
- 684 Ac-QQEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQYIQY-NH₂
- 685 Ac-IQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQYIQ-NH₂
- 686 Ac-QIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQYG-NH₂
- 687 Ac-AQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQY-NH₂
- 688 Ac-QAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWLDFTSWVRYIQ-NH₂
- 741 Ac-QQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYL-NH₂
- 742 Ac-VQQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERY-NH₂
- 743 Ac-IVQQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVER-NH₂
- 744 Ac-GIVQQQNHLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAVE-NH₂
- 745 Ac-SGIVQQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARILAV-NH₂
- 758 Ac-RSMTLTQARQLLSGIVQQQNLLRAIEAQHQHLLQLTV-NH₂
- 760 Ac-GARSMTLTQARQLLSGIVQQQNLLRAIEAQHQHLLQL-NH₂
- 764 Ac-GSTMGARSMTLTQARQLLSGIVQQQNLLRAIEAQHQH-NH₂
- 765 Ac-GSTMGARSMTLTQARQLLSGIVQQQNLLRAIEAQHQH-NH₂
- 766 Ac-EGSTMGARSMTLTQARQLLSGIVQQQNLLRAIEAQHQ-NH₂
- 767 Ac-RAFKQLLQHYREVAAKSSENORLRL-NH₂
- 768 Ac-AFKQLLQHYREVAAKSSENORLRLLL-NH₂
- 769 Ac-KFKQLLQHYREVAAKSSENORLRLKK-NH₂

14-03-01

- 44 -

- 770 Ac-FKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQ-NH₂
771 Ac-RAFKQLLQHYREVAAKSSENORLRLKQMCPS-NH₂
772 DKWASLWNWF-NH₂
773 Biotin-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
774 Ac-YDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
775 Ac-YDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
776 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
777 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
778 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
779 Ac-FDASISQVNEKINQALAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
780 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
781 Ac-YDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
782 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
783 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
784 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLENV-NH₂
785 Ac-VFPSDEFDASISQVNEEINQSLAFIRKSDELLENV-NH₂
786 Ac-VYPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLENV-NH₂
787 Ac-VFPSDEFDASISQVHEEINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
788 Ac-SNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQ-NH₂
789 Ac-WSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSLIEES-NH₂
790 Ac-SWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSLIEE-NH₂
791 Ac-ASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSLIE-NH₂
792 Ac-NASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSLI-NH₂
793 Ac-WNASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSL-NH₂
793 Ac-WNASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSL-NH₂
794 Ac-WNASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHSL-NH₂
795 Ac-PWNASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIHS-NH₂
796 Ac-VPWNASWSNKSLEQIWNNMTWMEWDREINNYTSLIH-NH₂

- 797 Ac-AVPWNASWSNKSLEQIWNMNTWMEWDREINNYTSI-NH₂
798 Ac-TAVPWNASWSNKSLEQIWNMNTWMEWDREINNYTSL-NH₂
800 Ac-TTAVPWNASWSNKSLEQIWNMNTWMEWDREINNYTS-NH₂
801 Ac-AAASDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
802 Ac-VFPAAAFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
803 Ac-VFPAAAFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
804 Ac-VFPAAAFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
805 Ac-VFPAAAFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
806 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKIAALAFIRKSDELLHNV-NH₂
807 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSAAIRKSDELLHNV-NH₂
808 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFAAASDELLHNV-NH₂
809 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKAAALLHNV-NH₂
810 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEAAANV-NH₂
811 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEAAANV-NH₂
812 Ac-VYPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
813 Ac-AAAAIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
814 Ac-YTSLIHSLIEESQQQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
815 Ac-YTSLIHSLIEESQQQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
816 Ac-QIWNMNTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKQ-NH₂
817 Ac-QIWNMNTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKQ-NH₂
818 Ac-QIWNMNTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKQ-NH₂
819 Ac-NKSLEQWNNMNTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQQ-NH₂
820 Ac-FDASISQVNEKINQSLAFIEESDELLHNVAGKST-NH₂
821 Ac-ACIRKSDELCAL-NH₂
823 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKDEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
824 Ac-YTSLIHSLIEESQDQQQEKENQELLELDKWASLWNWF-NH₂
825 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKDEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
826 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKDEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

- 841 Ac-LEANITQSLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 842 Ac-LEANISASLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 843 Ac-LEANISALLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 844 Ac-LEANITASLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 845 Ac-LEANITASLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 845 Ac-LEANITASLEQAQIQQEKNMYELQKLNSWDVFTNWL-NH₂
- 846 Ac-RAFKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLQQMUPS-NH₂
- 847 Ac-Abu-DDE-Abu-MNSVKNGTYDRPKYEEESKLN RNEIKGVKL-NH₂
- 856 Ac-WQEWEQKVRYLEANISQSLEQAQIQQEKNMYELQKL-NH₂
- 860 Ac-DEYDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGK-NH₂
- 861 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWN-NH₂
- 862 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLW-NH₂
- 863 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASL-NH₂
- 864 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWAS-NH₂
- 865 Ac-QARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGIKQLQARIL-AVERYLK DQ-NH₂
- 866 Ac-DREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWN-WF-NH₂
- 867 Ac-NNMTWMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWN-DK-NH₂
- 868 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWAAA-NH₂
- 871 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLAAAKWASLWNWF-NH₂
- 872 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQAAAELDKWASLWNWF-NH₂
- 873 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKAAAELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 874 Ac-YTSLIHSLIEESQNQAAANEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 875 Ac-YTSLIHSLIEESAAAQEKN EQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 876 Ac-YTSLIHSLIAAAQNQQEKAAAELLELDKWASLWNWF-NH₂

- 877 Ac-YTSLIHAEEESQNQQEKAAAELLELDKWASLWNWF-NH
878 Ac-YTSAAASLIEESQNQQEKAAAELLELDKWASLWNWF-NH
879 Ac-EIWNMNTWMEWDRENEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
880 Ac-YISEYNEENQSLAFIRKADELLENVDKWASLWNWF-NH₂
881 Ac-TSVITIELSNIKENKANGTAKVLIKQELDKYKH-NH₂
882 YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWMG-NH₂
883 Ac-NEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
884 Biotin-YDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEL-NH₂
885 Biotin-PLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLH-NH₂
886 Biotin-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
887 Biotin-DEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGK-NH₂
888 Biotin-VYPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
889 Biotin-VYPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
890 Ac-VYPSDEFDASISQVQEEIQQALAFIRKADELLEQV-NH₂
891 Ac-NYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
892 Ac-NNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
893 Ac-INNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-
-NH₂
894 Ac-EINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-
-NH₂
895 Ac-YTSLHSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-
-NH₂
896 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFNI-NH₂
897 Ac-YTSLHSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFIT-
-NH₂
898 Ac-YTSLHSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-
-ITN-NH₂
899 Ac-YDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVN-
-AGK-NH₂

900 Ac-NYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWFN-NH₂
901 Ac-NNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWFNI-
-NH₂
905 Ac-KCRAKFQQLQHYREVAAAKSSENDRLRLLLKQMCPSLDV-
-DSIIPRTPD-NH₂
906 Ac-RAKFQQLQHYREVAAKSSEMDRLLKQMCPSLDVDSI-
-IPRTPD-NH₂
907 VYPSDEYDASISQVMEMQALAYIAADELLENV-NH₂
909 YDASISQVNEEINQALAYIRKAELL-NH₂
910 Ac-M-Nle-WMEWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-
-NH₂
911 Ac-KNGTYDRPKYEEESKLN RNEIKGVKLSSMGVYQI-NH₂
912 Ac-VTEKIQM ASNINDLIQSGVNTRLLTIQSHVQNYI-NH₂
913 QNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
914 Ac-QNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
915 LWNWF-NH₂
916 ELLELDKwasLWNWF-NH₂
917 EKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
918 SLIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
919 Ac-YTSLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNW
920 Ac-YTSLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWN
921 Ac-YTSLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWN
922 Ac-YTSLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWN
923 TSLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
924 SLИHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
925 LIHSЛIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
926 IHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKwasLWNWF-NH₂
940 Ac-AAVALLPAVLLALLAPSELEIKRYKNRVASRKCRAKFQQLL-
-QHYREVAAK-NH₂

- 941 Ac-AAVALLPAVLLALLAPCRAFKQLLQHYREVAAKSSENDR-LRLLKQMCP-NH₂
- 942 Ac-YTSЛИHSЛIEESQNQQEKNNIERDWEMWTMNNWIQ-NH₂
- 944 VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 945 Ac-LMQLARQLMQLARQMKQLADSLMQLARQVSRLESA-NH₂
- 946 Ac-WMEWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELL-NH₂
- 947 Ac-MEWDR ЕINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
- 948 Ac-EWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
- 949 Ac-MEWDR ЕINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLE-NH₂
- 950 Biotin-W-Nle-EWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
- 951 Ac-YLEYDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
- 952 Ac-IKQFINMWEQEVGKAMYA-NH₂
- 953 Ac-IRKSDELL-NH₂
- 954 Dekanoyl-IRKSDELL-NH₂
- 955 Acetyl-Aca-Aca-IRKSDELL-NH₂
- 956 Ac-YDASISQV-NH₂
- 957 Ac-NEKINQSL-NH₂
- 958 Ac-SISQVNEEINQALAYIRKADELL-NH₂
- 959 Ac-QVNEEINQALAYIRKADELL-NH₂
- 960 Ac-EEINQALAYIRKADELL-NH
- 961 Ac-NQALAYIRKADELL-NH₂
- 962 Ac-LAYIRKADELL-NH₂
- 963 FDASISQVNEKINQALAFIRKSDELL-NH₂
- 964 Ac-W-Nie-EWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂
- 965 Ac-ASRKCRAFKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCP-SLDVDS-NH₂
- 967 Ac-WLEWDREINNYTSЛИHSЛIEESQNQQEKNEQELLEL-NH₂

14-000-01
- 50 -

- 968 Ac-YVKGERIINFYDPLVFPSPDEFDASISQVNEKINQSL-NH₂
969 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQSLAYIRKADELLHNV-NH₂
970 Ac-YDASISQVNEEINQALAYIRKADELLEENV-NH₂
971 Ac-YDASISQVNEEINQALAYIRKADELLE-NH₂
972 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKAAELLHNV-NH₂
973 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKAAELLHNV-NH₂
974 Dekanoyl-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
975 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQLLAYIRKLDELLENV-NH₂
976 Ac-DEYDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
977 Ac-SNDQGSGYAADKESTQKAFDGITNKVNSVIEKTNT-NH₂
978 Ac-ESTQKAFDGITNKVNSVIEKTNTQFEAVGKEFGNLEKRNLENLNK-NH₂
979 Ac-DGITNKVNSVIEKTNTQFEAVGKEFGNLEKRLLENLNK-NH₂
980 Ac-DSNVKNLYDKVRSQLRDNVKELNGNGADEFYHK-NH₂
981 Ac-RDNVKELNGNGADEFYHKADDEALNSVKNGTYDYPKY-NH₂
982 Ac-EFYHKADDEALNSVKNGTYDYPKY-NH₂
983 Ac-AAVALLPAVLLALLAPAADKESTQKAFDGITNKVNS-NH₂
984 Ac-AAVALLPAVLLALLAPAADSNVKNLYDKVRSQLRDN-NH₂
985 Ac-KESTQKAFDGITNKVNSY-NH₂
986 Ac-IKETNTQFEAVGKEFGNLER-NH₂
987 Ac-RLENALNKRVEDGFLDVWTYNAELLVALENE-NH₂
988 Ac-SNVKNLYDKVRSQLRDN-NH₂
989 Ac-WMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQEL-NH₂
990 Ac-WMEWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQE-NH₂
991 Ac-MEWDRDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQEL-NH₂
992 Ac-MEWDRDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQE-NH₂
993 Ac-EWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELE-NH₂
994 Ac-EWDREINNYTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELL-NH₂

995 Ac-EWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQEL-NH₂
996 Ac-YTKFIYTLLEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
997 Ac-YMKQLADSLMQLARQVSRLESA-NH₂
998 Ac-YLMQLARQMKQLADSLMQLARQVSRLESA-NH₂
999 Ac-YQEWERKYDFLEENITALLEEAQIQQQEKNMYELQKL-NH₂
1000 Ac-WMAAAAINNYTSлиHSLIEESONOQEKNEQEEEEEE-NH₂
1001 Ac-YASLIAALIEESQNQQEKNEQELLELAKWAALWAWF-NH₂
1002 [Ac-EWDREINNYTSлиHSLIEESQNQQEKNEQEGGC-NH₂] dimer
1003 Ac-YDISIELNKAKSDEESKEWIKKSНQKLDSIGNWH-NH₂
1004 Biotinyl-IDISIELNKAKSDEESKEWIKKSНQKLDSIGNWH-NH₂
1005 Ac-YTSLI-OH
1006 Fmoc-HSЛIEE-OH
1007 Fmoc-SQNQQEK-OH
1008 Fmoc-NEQELLEL-OH
1009 Fmoc-DKWASL-OH
1010 Fmoc-WNWF-OH
1011 Ac-AKTLERTWDTLNHLLFISSALYKLNЛKSVAQITLSI-NH₂
1012 Ac-NITLQAKIKQFINMWQEVGKAMYA-NH₂
1013 Ac-LENERTLDFHDSNVKNLYDKVRLQLRDN-NH₂
1014 Ac-LENERTLDFHDSNVKNLYDKVRLQLRDNVKELGNG-NH₂
1015 Ac-TLDFHDSNVKNLYDKVRLQLRDNVKELGNGAFEF-NH₂
1016 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIKKSНQKLDSIGNWH-NH₂
1021 Biotinyl-SISQVNEEINQALAYIRKADELL-NH₂
1022 Biotinyl-SISQVNEEINQSLAYIRKSDELL-NH₂
1023 Ac-SISQVNEEINQSLAYIRKSDELL-NH₂
1024 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIEKSНQELDSIGNWE-NH₂
1025 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIKKSНQELDSIGNWH-NH₂
1026 Ac-IDISIELNKAKSDEEAKEWIKKANQKLDSIGNWH-NH₂

- 1027 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIKKANQKLDSIGNWH-NH₂
1028 Ac-IDISIELNKAKSLEEAKEWIKKSQNQKLDSIGNWH-NH₂
1029 Biotinyl-NSVALDPIDISIELNKAKSDEESKEWIKKSQNQKL-NH₂
1030 Biotinyl-ALDPHIDISIELNKAKSDEESKEWIKKSQNQKLDI-NH₂
1031 desaminotyrosin-NSVALDPIDISIELNKAKSDEESKEWIKK-SNQLK-NH₂
1032 desaminotyrosin-ALDPIDISIELNKAKSDEESKEWIKK-SNQKLDI-NH₂
1033 Ac-YDASISQVNEEINQALAFIRKADEL-NH₂
1034 Ac-YDASISQVNEEINQSLAYIRKADELL-NH₂
1035 Biotinyl-YDASISQVNEEINQALAYIRKADELL-NH₂
1036 Biotinyl-YDASISQVNEEINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1037 Ac-YDASISQVNEEINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1038 Ac-WLEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQEL-NH₂
1039 Biotinyl-IDISIELNKAKSDEESKEWIRRSQNQKLDSIGNWH-NH₂
1044 Ac-YESTQKAFDGITNKVNSVIEKTNTQFEAVGKEFGNLEKR-NH₂
1045 Biotin-DEYDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1046 Ac-MEWDRDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELL-NH₂
1047 Ac-WQEWEQKVRYLEANISQSLEQAQIQQEKNMYEL-NH₂
1048 Ac-WOEWEQKVRYLEANISQSLEQAQIQQEKNEYEL-NH₂
1049 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYEL-NH₂
1050 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNMYEL-NH₂
1051 Ac-WQEWEQKVRYLEANISQSLEQAQIQQEKNEYELQLK-NH₂
1052 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQLK-NH₂
1053 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQLK-NH₂
1054 Ac-IDISIELNKAKSDEESKEWIEKSQNQKLDSIGNWH-NH₂
1055 Ac-EFGNLEKRLENLNKRVEDGFLDVWTYNAELLVALENE-NH₂
1056 Ac-EDGFLDVWTYNAELLVLMENERTLDFHDSNVKNLYDK-VRMQL-NH₂

14-03-01

- 1057 Ac-SISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1058 desaminoTyr-SISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1059 Ac-SISQVNEKINQLAYIRKSDELL-NH₂
1060 Ac-QQLLDVVKRQQEMLRLTVWGTKNLQARVTAIEKYLKDQ-NH₂
1061 YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWFC
1062 Ac-FDASISQVNEKINQLAYIRKSDELL-NH₂
1063 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWA
1064 Indol-3-acetyl-DEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1065 Indol-3-acetyl-DEFDESISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1066 Indol-3-acetyl-DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
1067 Indol-3-acetyl-DEFDESISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1068 Indol-3-acetyl-DEFDESISQVNEKIEESLQFIRKSDELL-NH₂
1069 Indol-3-acetyl-GGGGGDEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELL-
NH₂
1070 2-Naftoyl-DEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELL-NH₂
1071 desNH₂Tyr-DEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELL -NH₂
1072 biotin-ALDPIDISIELNKAQSDLEESKEWRRSNQKLDI-NH₂
1073 Ac-YDASISQVNEKIHQALAYIRKADELLHHVNAGKST-NH₂
1074 Ac-VYPSDEYDASISQVNEKINQALAYIRKADELLHNV-NH₂
1075 Ac-VYPSDEYDASISQVNEKINQLAYIRKSDELLHNV-NH₂
1076 Ac-WGWGYGYG-NH₂
1077 Ac-YGKGWGWGF-NH₂
1078 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALQEQAQIQAQAEKAQAEYELQKL-NH₂
1079 Ac-WQEWEQKVRYLEAEITALQEEAQIQAQAEKAQAEYELQKL-NH₂
1081 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWA
1082 Ac-VWPSDEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1083 Ac-SKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWTSWDGV-NH₂
1084 Ac-LSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWTSWDWG-NH₂

14-03-01

- 1085 Ac-DLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWTS DW-NH₂
1086 Ac-EDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWTS SD-NH₂
1087 Ac-IEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWTS-NH₂
1088 Ac-GIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWWT-NH₂
1089 Ac-IGIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGKWW-NH₂
1090 2-Naftoyl-PSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVN-NH₂
1091 Ac-VYPSDEYDASISQVNEKINQALAYIRKADELLEN V-NH₂
1092 Ac-VYPSDEFDASISQVNEKINQALAFIRKADELLEN V-NH₂
1093 Ac-VYPSDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELLEN V-NH₂
1094 Biotinyl-YDASISQVNEKINQSLAFIRESD ELL-NH₂
1095 Ac-AIGIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGK W-NH₂
1096 Ac-AAIGIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGGK -NH₂
1097 Ac-DAAIGIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLGG -NH₂
1098 Ac-PDA AIGIEDLSKNISEQIDQIKKDEQKEGTGWGLG -NH₂
1099 Ac-NITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TGWRQWI-NH₂
1100 Ac-KNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TGWRQW-NH₂
1101 Ac-TKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TGWRG-NH₂
1102 Ac-WTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TGWR -NH₂
1103 Ac-DWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TGW -NH₂
1104 Ac-HDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW TG -NH₂
1105 Ac-PHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW T -NH₂
1106 Ac-EPHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW -NH₂
1107 Ac-IEPHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDNWW -NH₂
1108 Ac-AIEPHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDNDN -NH₂
1109 Ac-AAIEPHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGDND -NH₂
1110 Ac-DAAIEPHDWTKNITDKIDQIIHDFVDKTL PDQGD N -NH₂
1111 Ac-LSPTVWLSVIWMMWYWG PSLYSILSPFLPLLPIFF -NH₂
1112 Ac-GLSPTVWLSVIWMMWYWG PSLYSILSPFLPLLPIF -NH₂

1113 Ac-VGLSPTVWLSVTWMMWYWGSLYSILSPFLPLLPI-NH₂
1114 Ac-FVGLSPTVWLSVIWMMWYWGSLYSILSPFLPLLP-NH₂
1115 Ac-WFVGLSPTVWLSVIWMMWYWGSLYSILSPFLPLL-NH₂
1116 Ac-QWFVGLSPTVWLSVIWMMWYWGSLYSILSPFLPL-NH₂
1117 Ac-VQWFVGLSPTVWLSVTWMMWYWGSLYSILSPFLP-NH₂
1118 Ac-FVQWFVGLSPTVWLSVIWMMWYWGSLYSILSPFL-NH₂
1119 Ac-PFVQWFVGLSPTVWLSVIWMMWYWGSLYSILSPF-NH₂
1120 Ac-VPFVQWFVGLSPTVWLSVTWMMWYWGSLYSILSP-NH₂
1121 Ac-LVPFVQWFVGLSPTVWLSVTWMMWYWGSLYSILS-NH₂
1122 H-NHTTWMEDREINNYTSIHSLIEESQNQQEKNEQELLEL-
-DKW-OH
1123H-QARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQARIL-
-AVERYLKDQ-OH
1124 Ac-VYPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIREADELLENV-NH₂
1125 Ac-VFPSDEFDASISQVNEKINQSLAYIREADELLENV-NH₂
1126 Ac-DEFDASISQVNEKINQSLAYIREADELL-NH₂
1127 Ac-NEQELLELDKWASLWNWFGGGDEFDASISQVNEKINQ-
-SLAFIRKSDELL-NH₂
1128 Ac-LELDKWASLWNWFGGGDEFDASISQVNEKINQSLAFIR-
-KSDELL-NH₂
1129 2-Nafetyl-EGEGERGDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-
-NH₂
1130 Ac-ASRKCRACKQLLQHYREVAAKSSENDRLRLLLKQMCPSL-
-DV-NH₂
1131 2-Nafetyl-GDEEDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1132 2-Nafetyl-GDEEDASESQVNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1133 2-Nafetyl-GDEEDASESQQNEKINQSLAFIRKSDELL-NH₂
1134 2-Nafetyl-GDEEDASESQQNEKQNQSLAFIRKSDELL-NH₂
1135 2-Nafetyl-GDEEDASESQQNEKQNQSEAFIRKSDELL-NH₂

14-03-01

- 1136 Ac-WGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1137 Ac-YTSLGGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLGGWNWF-NH₂
- 1138 Ac-YTSЛИHSLGGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLGGWA-SLWNWF-NH₂
- 1139 2-Naftoyl-GDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1140 2-Naftoyl-GDEEDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1141 2-Naftoyl-GDEEDESISQVQEКIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1142 2-Naftoyl-GDEEDESISQVQEКIEESLLFIRKSDELL-NH₂
- 1143 Biotin-GDEYDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1144 2-Naftoyl-GDEYDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1145 Ac-YTSЛИHSLIDEQEКIEELAFIRKSDELLELDKWNWT-NH₂
- 1146 VYPSPDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 1147 Ac-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGSKQLQARILAVERYLKQ-NH₂
- 1148 GGGVYPSPDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 1149 Ac-NNLLRAIEAQHQHLLQLTVWGEKQLQARILAVERYLKQ-NH₂
- 1150 Ac-PTRVNYILIIGVLVLabuEVTGVRADVHLL-NH₂
- 1151 Ac-PTRVNYILIIGVLVLabuEVTGVRADVHLLEQPGNLW-NH₂
- 1152 Ac-PEKTPLLPTRVNYILIIGVLVLabuEVTGVRADVHLL-NH₂
- 1153 AhaGGGVYPSPDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 1155 Ac-YTSЛИHSLGGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
- 1156 Ac-YTSLGGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSOELL-NH₂
- 1157 Ac-DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLGGWASLWNWF-NH₂
- 1158 Ac-DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLGGWNWF-NH₂
- 1159 Ac-YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKASLWNWF-NH₂
- 1160 Ac-YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKSLWNWF-NH₂
- 1161 Ac-YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKLWNWF-NH₂
- 1162 Ac-YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWNWF-NH₂

- 1163 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELD-KASLWNWF-NH₂
- 1164 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK-SLWNWF-NH₂
- 1165 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESONQQEKNEQELLELD-KLWNWF-NH₂
- 1166 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK-WNWF-NH₂
- 1167 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK-WASLWN-NH₂
- 1168 Ac-MTWMEWDREINNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK-WASL-NH₂
- 1169 (Pyr)HWSY(2-naftyl-D-Ala)LRPG-NH₂
- 1170 Ac-WNWFDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLWNWF-NH₂
- 1171 Ac-YTSLИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKYASLYNYF-NH₂
- 1172 Ac-YTSLИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKYAYLYNYF-NH₂
- 1173 2-Naftoyl-AcaAcaAcaDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLAca-AcaAcaW-NH₂
- 1174 2-Naftoyl-AcaAcaAcaGDEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELLG-AcaAcaAcaW-NH₂
- 1175 2-Naftoyl-GDEFDESISQVNEKIEESLAFIRESDELL-NH₂
- 1176 2-Naftoyl-GDEFDESISQVNEKIEESLAFIEESDELL-NH₂
- 1177 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1178 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1179 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1180 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1181 Ac-WQEWEHQVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1182 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1183 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂

14-03-01

- 1184 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1185 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1186 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1187 Ac-WQEWEQKVNYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1188 Ac-VNalIPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 1189 Ac-VNalIPSDENaIDASISQVNEEINQALAYRIKADELLENV-NH₂
- 1190 Ac-VNalIPSDEYDASISQVNEEINQALANalIRKADELLENV-NH₂
- 1191 Ac-VYPSDEFDASISQVNEKINQLAFIREADELLFNFF-NH₂
- 1192 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLFNFF-NH₂
- 1193 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
- 1194 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1195 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQKLEWASLWEWF-NH₂
- 1196 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQKLEWASLWEWF-NH₂
- 1197 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQKLEWASLWEWF-NH₂
- 1198 Naftoyl-Aua-Aua-Aua-TALLEQAQIQQEKNEYELQKLAua-Aua-
-Aua-W-NH₂
- 1199 Ac-WAAWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1200 Ac-WQEAAQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1201 Ac-WQEWAQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1202 Ac-WQAAEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1203 Ac-WQEWEAAVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1204 Ac-WQEWEQAARYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1205 Ac-WQEWEAAVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1206 Ac-WQEWEAAVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-NH₂
- 1207 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKLGGG-
-GWASLWNF-NH₂
- 1208 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELT-NH₂
- 1209 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQLAFIRKSDELT-NH₂

1210 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELT-NH₂
1211 2-Naftoyl-GDEFDASISQTNEKTNQSLAFIRKSDELT-NH₂
1212 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELT-NH₂
1213 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELT-NH₂
1214 2-Naftoyl-GDEFDEEISQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
1215 2-Naftoyl-GDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELT-NH₂
1216 2-Naftoyl-GDEFDASASQANEKANQSLAFARKSDELA-NH₂
1217 2-Naftoyl-GDEFDESISQVNEKIEESLAFTRKSDELL-NH₂
1218 2-Naftoyl-GDEFDESISQVNEKTEESLAFIRKSDELL-NH₂
1219 2-Naftoyl-GDEFDESISQTNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
1220 2-Naftoyl-GDEFDESTSQVNEKIEESLAFIRKSDELL-NH₂
1221 Ac-WNWFDEFDESTSQVNEKIEESLAFIRKSDELLWNWF-NH₂
1222 Ac-WNWFDEFDESTSQTNEKIEESLAFIRKSDELLWNWF-NH₂
1223 Ac-WNWFDEFDESTSQTNEKTEESLAFIRKSDELLWNWF-NH₂
1224 Ac-LOAGFFLLTRILTIPQLDSWWTSRFLGGTTVAL-NH₂
1125 Ac-YTNLIYTLLEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWSWF-NH₂
1226 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWA-
-SLWNWF-NH₂
1227 Ac-NNMTWQWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL-
-DKWASLWNWF-NH₂
1230 Ac-WNWFIEESDELLWNWF-NH₂
1231 2-Naftoyl-GFIEESDELLW-NH₂
1232 Ac-WFIEESDELLW-NH₂
1233 2-Naftoyl-GENFFIEESDELLNF-NH₂
1234 2-Naftoyl-GESDELW-NH₂
1235 Ac-WNWFGDEFDESISQVQEEIEESLAFIEESDELLGGWNWF-
-NH₂
1236 Ac-WNWFHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWV-NH₂

- 1237 Ac-YTSLITALLEQAQIQQEENEYELQELDEWASLWEWF-NH₂
- 1238 Ac-YTSLINSLGGDFEDESISQVNEELEESLAFIEESDELLGGWA-SLNWF-NH₂
- 1239 2-Naftoyl-GDEFDESISQVQEEIEESLAFIEESDELL-NH₂
- 1240 H-QARQLSSIMQQQNLLRAIAAQQHLLQLTVWGIKQLQARI-LAVERYLKDG-OH
- 1241 Ac-CPKYVKQNTLKLATGMRNVPEKQTR-NH₂
- 1242 Ac-GLFGAIAGFIENGWEGMIDGWYGFRHQNSC-NH₂
- 1243 Ac-LNFLGGT-NH₂
- 1244 Ac-LDSWWTSLNFLGGT-NH₂
- 1245 Ac-ILTIPQSLDSWWTSLNFLGGT-NH₂
- 1246 Ac-GFFLLTRILTIPQSLDSWWTSLNFLGGT-NH₂
- 1247 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
- 1248 Ac-WNWFITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
- 1249 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
- 1250 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKIEYELQKL-NH₂
- 1251 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKIEYELQKL-NH₂
- 1252 Ac-WQEWEQKVRYLEANITALLEQAQIQQEKIEYELQKL-NH₂
- 1253 Ac-NIKENKANGTDAKVKLIKQELDKYKNAVTELQLLM-NH₂
- 1254 (FS) -YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 1255 2-Naftoyl-GWNWF AcaDEFDESTSQVQEEIEESLAFIEESDELL-AcaWNWF-NH₂
- 1256 Ac-WNWF GDEFDESISQVNEKIEESLAFIEESDELLGWNWF-NH₂
- 1257 Ac-WNWF GDEFDESISQVNEKIEESLAFIEESDELLGWNWF-NH₂
- 1258 Ac-WNWF- Aca-DEFDESTSQVNEKIEESLAFIRKSDELLAca-WNWF-NH₂

14-03-01

- 1259 Ac-WNWF-Aca-DEFDESTSQVNEKIEESLAFIRKSDELL-Aca-WNWF-NH₂
- 1260 Ac-EESQNQQEKNEQELLELDKWA-NH₂
- 1261 EESQNQQEKNEQELLELDKWA
- 1262 Ac-CGTTDRSGAPTYSWGATDVVLNNTRPPLGNWFG-NH₂
- 1263 Ac-GVEHRLEAACNWTRGERADLEDRDRSELSP-NH₂
- 1264 Ac-CVREGNASRAWVAVTPTVATRDGKLPT-NH₂
- 1265 Ac-CFSPRHWHWTQDANASIYPG-NH₂
- 1266 Ac-LQHYREVAAKSSENDRLRLLKQMCPSDLVDS-NH₂
- 1267 Ac-WQEWDREISNYTSLITALLEQAQIQQEKNEYELOKLDEW-ASLWEWF-NH₂
- 1268 Ac-CWQEWDREISNYTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQLDE-WASLWEWFC-NH₂
- 1269 Ac-WQEWDREISNYTSLITALLEQAQIQQEKHEYELOKLDEW-EWF-NH₂
- 1270 Ac-CWQEWDREISNYTSLITALLEQAQIQQEKNEYELQLDEW-EWFC-NH₂
- 1271 Ac-GQNSQSPTSNSHSPSAPPTAPGYRWA-NH₂
- 1272 Ac-PGSSTTSTGPARTALTTAQGTSLYPSA-NH₂
- 1273 Ac-PGSSTTSTGPARTALTTAQGTSLYPSAAATKPSDGNATA-NH₂
- 1276 Ac-WQEWDREITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
- 1276 Ac-WQEWDREITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDEWASLWNWF-NH₂
- 1277 Ac-WQEWDREITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDEWEWF-NH₂
- 1278 Ac-WQEWDREITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDEWEWF-NH₂
- 1279 Ac-WQEWEREITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1280 Ac-WQEWEREITALLEQAQIQQEKIEYELQKLDEWEWF-NH₂

1281 Ac-WQEWEITALLEQAQIQQEKNEYELQLDEWEWF-NH₂
1282 Ac-WQEWEITALLEQAQIQQEKNEYELQLIEWEWF-NH₂
1283 Ac-WQEWEITALLEQAQIQQEKNEYELQLDEWEWF-NH₂
1284 Ac-WQEWEITALLEQAQIQQEKNEYELQLIEWEWF-NH₂
1285 Ac-WQEWDREIDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWEWF-
-NH₂
1286 Ac-WQEWEREIDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWEWF-
-NH₂
1287 Ac-WQEWEIDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWEWF-NH₂
1288 Ac-WQEWEREIDEYDASISQVNEEINQALAYIREADELWEWF-
-NH₂
1289 Ac-WQEWEREIDEYDASISQVNEEINQALAYIREADELWEWF-
-NH₂
1290 Ac-WQEWEIDEYDASISQVNEEINQALAYIREADELWEWF-NH₂
1291 Ac-WQEWDDEYDASISQVNEEINQALAYIREADELWEWF-NH₂
1292 Ac-WQEWDDEYDASISQVNEEINQALAYIREADELWEWF-NH₂
1293 Ac-WQEWWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELQLIEWEWF-NH₂
1294 Ac-WQEWWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELQLIEWASLEWF-
-NH₂
1295 Ac-WQEWWEITALLEQAQIQQEKIEYELQLIEWEWF-NH₂
1298 Ac--VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1299 Ac-WVYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENVWNWF-
-NH₂
1300 YTSLIHSILESSQNQQENKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1301 Ac-WQEWDDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWAWF-NH₂
1302 Ac-WQEWDDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWAWF-NH₂
1303 Ac-WQEWDDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWAWF-NH₂
1304 Blotin-YDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDEL-NH₂
1305 Blotin-YDPLVFPSDEFDASISQVNEKINQSLAF-NH₂

- 1306 BlotiN-QVNEKINQSLAFIRKSDELLHNVNAGKST-NH₂
- 1307 Ac-WMEWDREI-NH₂
- 1308 Ac-WQEWEQKI-NH₂
- 1309 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELQKLICKWASLWEWF-NH₂
- 1310 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELQKLICKWASLWEWF-NH₂
- 1311 Ac-WQEWEREISAYTSLITALLEQAQIQQEKIEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1312 Ac-WQEWEREISAYTSLITALLEQAQIQQEKIEYELQKEWEWF-NH₂
- 1313 Ac-WQEWEREISAYTSLITALLEQAQIQQEKIEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1314 Ac-WQEWEREISAYTSLITALLEQAQIQQEKIEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1315 Ac-PNLSDHSESIQKKFQLMKHKVNKIGVDSDPIGSWLR-NH₂
- 1316 Ac-DHSESIQKKFQLMKHKVNKIGVDSDPIGSWLRGIF-NH₂
- 1317 Ac-WSVKQANLTTSLGGDLLDDVTSIRHAVLONRA-NH₂
- 1318 Biotin-WMEWDREI-NH₂
- 1319 Biotin-NNMTWMEWDREINNYTSL-NH₂
- 1320 Ac-GAASLTDTVQARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQHQHLL-NH₂
- 1321 Ac-ASLTDTVQARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQHQHLLQL-NH₂
- 1322 Ac-VSVGNTLYYVNKQEGKSLYVKGEPIIHFYDPLVF-NH₂
- 1323 Ac-QHWSYGLRPG-NH₂
- 1324 Ac-WQEWEQKIQHWSYGLRPGWASLWEWF-NH₂
- 1325 Ac-WQEWEQKIQHWSYGLRPGWEWF-NH₂
- 1326 Ac-WNWFQHWSYGLRPGWNWF-NH₂
- 1327 Ac-FNFFQHWSYGLRPGFNFF-NH₂
- 1328 Ac-GAGAGHWSYGLRPGAGAG-NH₂

14-03-01

- 64 -

- 1329 PLLVLOAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGGT
- 1330 Ac-WOEW EQKITALLEQAQIQQEKIEYELOKLAKWASLWEWF-
-NH₂
- 1331 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELOKLAEWA SLWEWF-
-NH₂
- 1332 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELOKLAEWA SLWEWF-
-NH₂
- 1333 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKAEYELQKLAEWA SLWA WF-
-NH₂
- 1334 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELOKLAEWA SLWEWF-
-NH₂
- 1335 Ac-TNKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLK NYIDKQLLPIVN K-NH₂
- 1336 Ac-KAVVSLNSNGSVLTSKVLDLK NYIDKQLLPIVN KQS-NH₂
- 1337 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1338 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKGEYELQKLIEWEWF-NH₂
- 1339 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELOQKLDKWEWF-NH₂
- 1340 Ac-YDPLVFP SDEF DASIS QVNEKIN QSLAF-NH₂
- 1341 Fluor-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLEN V-NH₂
- 1342 Fluor-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWA SLWNWF-NH₂
- 1344 Ac-SGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQARIL-NH₂
- 1345 Ac-QQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYLK DQ-
-NH₂
- 1346 Ac-SGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQARILAVERYL-
-KDQ-NH₂
- 1347 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWA SLWA WF-
-NH₂
- 1348 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWA SLWA WF-
-NH₂

14-03-01

- 65 -

- 1349 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1350 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1351 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1352 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1353 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1354 Ac-WQEWFHWSYGLRPGWEWF-NH₂
- 1355 Ac-WQEWFHWSYGLRPGWEWF-NH₂
- 1356 Biotinyl-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF-NH₂
- 1357 WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAEWASLWAWF
- 1358 WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLEWAWF
- 1361 Ac-AGSTMGARSMTLTQARQLLSQIVQQQNLLRAIEAQQ-NH₂
- 1362 Ac-AGSAMGAASLTLSAQSRRTLLAGIVQQQQQLLDVVKRQQ-NH₂
- 1363 Ac-AGSAMGAASLTLSAQSRRTLLAGIVQQQQQLLDVVKRQQ-NH₂
- 1364 Ac-ALTGSRTLLAGIVQQQQQLLDVVKRQQELLRLTVWGT-NH₂
- 1365 Ac-TLSAQSRRTLLAGIVQQQQQLLDVVKRQQELLRLTVWGT-NH₂
- 1366 Ac-TITVQARQLLAGIVQQQQQLLDVVKRQQELLRLTVWGT-NH₂
- 1367 Ac-WQAWIEYEAEELSQVKEKIEQSLAYIREADELWAWF-NH₂
- 1368 Ac-WQAWIEYEAEELSQVKEKIEQSKAYIREADELWAWF-NH₂
- 1369 Ac-WQAWIEYERLLVOAKLKIAIAKLYIAKELLEWAWF-NH₂
- 1370 Ac-WQAWIEYERLLVOAKLKIAIAKLYIAKELLEWAWF-NH₂
- 1371 Ac-WQAWIELERLLVQVKLKLIAIAKLYIAKELLEWAWF-NH₂
- 1372 Ac-GEWTYDDATKTFTVTEGGH-NH₂
- 1373 Ac-WQEWEQKIGEWTYDDATKTFTVTEGGHWASLWEWF-NH₂

- 1374 Ac-GEWTYDDATKTFTVTE-NH₂
- 1375 Ac-WQEWEQKIGEWTYDDATKTFTVTEWASLWEWF-NH₂
- 1376 Ac-WHRFDYRT-NH₂
- 1377 Ac-WQEWEQKIMHRFDYRTWASLWEWF-NH₂
- 1378 Ac-MHRFNWSTGGG-NH₂
- 1379 Ac-WQEWEQKIMHRFNWSTGGGWASLWEWF-NH₂
- 1380 Ac-MHRFDYRT-NH₂
- 1381 Ac-WQEWEQKIMHRFNWSTWASLWEWF-NH₂
- 1382 Ac-LLVPLARIMT MSSVH GGG-NH₂
- 1383 Ac-WQEWEQKILLVPLARIMT MSSVH GGWASLWEWF-NH₂
- 1384 Ac-LLVPLARIMT MSSVH-NH₂
- 1385 Ac-WQEWEQKILLVPLARIMT MSSVH WASLWEWF-NH₂
- 1386 TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDK
- 1387 Ac-TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDK-NH₂
- 1388 Ac-TALLEQAQIQQEKIEYEYLQKLIE-NH₂
- 1389 TALLEQAQIQQEKIEYEYLQKLIE
- 1390 Ac-QARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQARIL-AVERY-NH₂
- 1391 Rhod-QARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQLQ-ARILAVERY-NH₂
- 1392 Ac-GAASLTLSAQ SRTLLAGIVQQQQQLDVVKRQQEML-NH₂
- 1393 Ac-GSAMGAASLTLSAQ SRTLLAGIVQQQQQLDVVKRQQEML-NH₂
- 1394 Ac-PALSTGLIHLHQ NIVDVQFLFGVGSSIASWA IKWEY-NH₂
- 1395 Ac-PALSTGLIHLHQ NIVDVQFLFGVGSSIASWA IK-NH₂
- 1396 Ac-LSTTQWQVLPUSFTLPA LSTGLIHLHQ NIVDVQY-NH₂
- 1397 Ac-FRK PPEATFSRUGSGPRITPRUMVDFPFR LW H Y-NH₂
- 1398 Ac-DFPFRLWHFPUTINYTIFKVRLFVG GVEHRLEAAUNWTR-NH₂

14-03-01
- 67 -

1399 Ac-YVGGVEHRLEAAUNWTRGERUDLEDRDRSELSPL-NH₂
1400 MVYPSDEYDSISQVNEEINQALAYIRKADELLENV
1402 Ac-GPLLVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLGG-NH₂
1403 Ac-LGPLLVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWTSLNFLG-NH₂
1404 Ac-FLGPLLVLQAGFFLLTRILTIPQLDSLWWRSLNFL-NH₂
1405 Ac-YTNTIYTLLAESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1406 YTNTTYTLLAESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF
1407 Ac-YTGIIYNLLEESQNQQEKNEQELLELDKWANLWNWF-NH₂
1408 YTGIIYNLLEESQNQQEKNEQELLELDKWANLWNWF
1409 Ac-YTSLIYSLLEESQNQQEKNEQELLELDKWANLWNWF-NH₂
1410 YTSLIYSLLEESQNQQEKNEQELLELDKWANLWNWF
1411 Ac-EKSQIQQEKNEQELLELDKWA-NH₂
1412 EKSQIQQEKNEQELLELDKWA
1413 Ac-EKSQIQQEKNEQELLELDKWA-NH₂
1414 EKSQIQQEKNEQELLELDKWA
1415 Ac-YTXLIHSIXESQNQQXKNEQELXELDKWASLWNWF-NH₂
1416 Ac-YTXLIHSIXESQNQQXKNEQELXELD-NH₂
1417 Ac-TYSLIHSILIESQNQQEKNEQELLELD-NH₂
1418 Ac-WQEWEWXKITALLXQAQIQQXKNEYELXKLDKWASLWEWF-
-NH₂
1419 Ac-XKITALLXQAQIQQXKNEYELXKLDKWASLWEWF-NH₂
1420 Ac-WQEWEWXKITALLXQAQIQQXKNEYELXKLD-NH₂
1421 Ac-WEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLD-NH₂
1422 Ac-QEXKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLD-NH₂
1423 Ac-XKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLD-NH₂
1425 Ac-CKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLD-NH₂
1426 Ac-QKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
1427 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLD-NH₂

- 1428 Ac-VYPSDEYDASISQVNEENQALAYIRKADELLEN-OH
1429 Ac-VYPSDEYDASISQVNEENQALAYIRKADELLE-OH
1430 Ac-VYPSDEYDASISQVNEENQALAYIRKADELL-OH
1431 Ac-VYPSDEYDASISQVNEENQALAYIRKADEL-OH
1432 YPSDEYDASISQVNEENQALAYIRKADELLENV-NH₂
1433 PSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1434 SDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1435 DEYDASISCVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1436 Ac-VYPSDEYDASISQVDEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1437 Ac-VYPSDEYDASISQVDEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1438 Ac-VYPSDEYDASISQVDEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1439 Ac-VYPSDEYDASISQVDEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1440 Ac-LLSTNKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLP-NH₂
1441 Ac-LSTNKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPI-NH₂
1442 Ac-STNKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIV-NH₂
1443 Ac-TNKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVN-NH₂
1444 Ac-NKAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNK-NH₂
1445 Ac-KAVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQ-NH₂
1446 Ac-AVVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQS-NH₂
1447 Ac-VVSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSU-NH₂
1448 Ac-VSLNSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUS-NH₂
1449 Ac-SLSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSI-NH₂
1450 Ac-LSNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSIS-NH₂
1451 Ac-SNGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSISN-NH₂
1452 Ac-NGSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSISNI-NH₂
1453 Ac-GSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSISNIE-NH₂
1454 Ac-VSVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSISNIET-NH₂
1455 Ac-SVLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNKQSUSISNIETV-NH₂

- 1456 Ac-VLTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVI-NH₂
- 1457 Ac-LTSKVLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIE-NH₂
- 1458 Ac-TSKVLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEF-NH₂
- 1459 Ac-SKVLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQ-NH₂
- 1460 Ac-KVLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQ-NH₂
- 1461 Ac-VLDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQK-NH₂
- 1462 Ac-LDLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKN-NH₂
- 1463 Ac-DLKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNN-NH₂
- 1464 Ac-LKNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNR-NH₂
- 1465 Ac-KNYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRL-NH₂
- 1466 Ac-NYIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLL-NH₂
- 1467 Ac-YIDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLLE-NH₂
- 1468 Ac-IDKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLLEI-NH₂
- 1469 Ac-DKQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLLEIT-NH₂
- 1470 Ac-KQLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLLEITR-NH₂
- 1471 Ac-QLLPIVNQSQSUSISNIETVIEFQQKNNRLLEITRE-NH₂
- 1472 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALA
- 1473 QVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
- 1474 VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV
- 1475 Ac-DEYDASISQVNEEINQALAYIREADEL-NH₂
- 1476 Ac-DEYDASISQVNEEINQALAYIREADEL-NH₂
- 1477 Ac-DDECLNSVKNGTYDFPKFEEESKLNARNEIKGVKLS-NH₂
- 1478 Ac-DDE-Abu-LNSVKNGTYPFPKFEEESKLNARNEIKGVKLS-NH₂
- 1479 Ac-YHKCDDECLNSVKNGTFDFPKFEEESNLNRNEIKGVKLSS-NH₂
- 1480 Ac-YHK-Abu-DDE-Abu-LNSVKNGTFDFPKFEEESKLNARNEIKGV-KLSS-NH₂
- 1481 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKEQELLELDKWASSLWNWF-NH₂

1482 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKNEQELLELDKWASSLWNWF-NH₂
1483 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKNEQELLELDKWASSLWNWF-NH₂
1484 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKNEQELLELDKWASSLWNWF-NH₂
1485 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKNEQELLELDKWASSLWNWF-NH₂
1486 Ac-YTSLIHISLIEESQNQQEKNEYELQKLDKWASLWNWF-NH₂
1487 Ac-YTSLIHSLIEESQIQQEKNEQELQKLDWAGLWNWF-NH₂
1488 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1489 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1490 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1491 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1492 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1493 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1494 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1495 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWQLWEWF-NH₂
1496 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWEWF-NH₂
1497 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWASLWEWF-
-NH₂
1498 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAKWASLWEWF-
-NH₂
1499 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLICKWASLWEWF-
-NH₂
1500 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWAGLWEWF-
-NH₂
1501 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAKWAGLWEWF-
-NH₂
1502 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLICKWAGLWEWF-
-NH₂
1503 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWASLWAWF-
-NH₂

1504 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAKWAGLWAWF-NH₂

1505 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIKWAGLWAWF-NH₂

1506 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWEWF-NH₂

1507 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELDKWEWF-NH₂

1508 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLAKWEWF-NH₂

1509 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDEWEWF-NH₂

1510 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELAKWEWF-NH₂

1511 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELDKWEWF-NH₂

1512 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELIEWASLWEWF-NH₂

1513 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELIEWAGLWEWF-NH₂

1514 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELLELIEWAGLWAWF-NH₂

1515 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLIEWEWF-NH₂

1516 Ac-WQEWEREIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂

1517 Ac-WQEWEREIQQEKGEYELQKLIEWEWF-NH₂

1518 Ac-WQEWEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂

1519 Ac-WQEWAQIQQEKGEYELQKLIEWEWF-NH₂

1520 PEG-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQRLDEWASL-WEWF-NH₂

1521 Ac-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQRLDEWASLW-EWF-NH₂

1522 PEG-YTSLITALLEQAQIQQERNEQELLELDEWASLWEWF-NH₂

1523 Ac-YTSLITALLEQAQIQQERNEQELLELDEWASLWEWF-NH₂

1526PEG-YTSLITALLEQAQIQQERNEQELLELDEWASLWEWF-NH₂

14-03-01

- 72 -

- 1527 Ac-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQRLDEWASL-
-WEWF-NH₂
- 1528 PEG-YTSLITALLEQAQIQQERNEQELLELDEWASLWEWF-NH₂
- 1529 PEG-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQRLDEWASL-
-WEWF-NH₂
- 1530 Ac-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQRLDEWASL-
-WEWF-NH₂
- 1531 PEG-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQELDRWASL-
-WEWF-NH₂
- 1532 AC-GWQEWEQRITALLEQAQIQQERNEYELQELDRWASL-
-WEWF-NH₂
- 1533 PEG-YTSLIGSLIEESQNQQERNEQELLELDRWASLWNWF-NH₂
- 1534 Ac-YTSLIGSLIEESQNQQERNEQELLELDRWASLWNWF-NH₂
- 1538 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEK-OH
- 1539 NEQELLELDK
- 1540 WASLWNWF-NH₂
- 1542 Ac-AAAWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1543 QQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1544 QQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1545 QQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1546 Ac-WQEWEQKITALLAAAQIQQEKNEYELQKLDKWQLWEWF-
-NH₂
- 1547 Ac-WQEWEQKITALLAAAQIQQEKNEYELQKLDKWQLWEWF-
-NH₂
- 1548 Ac-WQEWEQKITALLAAAQIQQEKNEYELQKLDKWQLWEWF-
-NH₂
- 1549 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKAAAEQKLDKWASLWEWF-
-NH₂

1550 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYAAAKLDKWASLWEWF-NH₂

1551 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQAAKWASLWEWF-NH₂

1552 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDAAASLWEWF-NH

1553 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWAAAAEWF-NH

1554 Ac-WQEWEQKITALLAAAQIQQEKNEYELQKLDKWQLWAAA-NH₂

1556 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLLDKWASLWNWF-NH₂

1557 Ac-YTSLIHSLIEESQNQEKENQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1558 Ac-ERTLDFHDS-NH₂

1559 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWN(W)F-NH₂

1563 Ac-YTSLIHSLIEESQN(Q) QEKENQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1564 Ac-YTSLIHSUEESQNQQDKWASLWNWF-NH₂

1566 Ac-FYEIIMDIEQNNVQGKKGIQQLQKWEDWVGWIGNI-NH₂

1567 Ac-INQTIWNHGNITLGEWYNQTSDLQQKFYEIIMDIE-NH₂

1568 Ac-WNHGNITLGEWYNQTSDLQQKFYEIIMDIEQNNVQ-NH₂

1572 Ac-YTSUHSLIEESENQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1573 Ac-YTSLIHSUEESQDQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1574 Ac-YTSLIHSLIEESQNEQEKENQELLELDKWASLWN(W)F-NH₂

1575 c-YTSUHSUEESQNQEEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1576 Ac-YTSUHSUEESQNQQEKDEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

1577 Ac-LGEWYNQTSDLQQKFYEIIMDIEQNNVQGKKGIQQ-NH₂

1578 Ac-WYNQTSDLQQKFYEIIMDIEQNNVQGKKGIQQLQK-NH₂

1579 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEEEELLELDKWASLWNWF-NH₂

1580 Ac-YTSUHSUEESQNQQEKNEQELLELOKWASLWDWF-NH₂

- 1586 Ac-XTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWX-NH₂
- 1588 Ac-YNQTKDQQKFYEIMDIEQNNVQGKKGIQQQLQKW-NH₂
- 1598 Ao-YTSUHSUEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF
- 1600 Ac-TLTQARQLLSGIVQQQNNLLRAIEAQQHLLQLTVWGIKQ-LQAR-NH₂
- 1603 Ao-LQQKFYEIMDIEQNNVQGKKGIQQQLQKWEDWVGW-NH₂
- 1627 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLALDKWASLWNWF-NH₂
- 1628 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLEADKWASLWNWF-NH₂
- 1629 Ac-YTSUHSUEESQNQQEKNEQELLELAKWASLWNWF-NH₂
- 1630 Ac-YTSUHSUEESQNQQEKAEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 1631 Ac-YTSUHSUEESQNQQEKNAQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 1632 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 1634 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1635 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKAEYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1636 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNAYELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1637 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1644 Ac-EYDLRRWEK-NH₂
- 1645 Ac-EQELLELDK-NH₂
- 1646 Ac-EYELQKLDK-NH₂
- 1647 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNELQKLDKWASLWEWF-NH₂
- 1648 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNELQKLDKWASLWE-NH₂
- 1649 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNNDKWASLWEWF-NH₂
- 1650 Ac-YTSLIHSILIEESQNQAEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
- 1651 Ac-YTSLIHSILIEESQNQQAKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂

- 1652 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEANEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1653 Ac-YTSLIHSLIEESANQQEANEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1654 Ac-YTSLIHSLIEESQAQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1655 Ac-YTSLIHSLIEESQNAQEKN EQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1656 Ac-YTSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1657 Ac-YTSLIHSAIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1658 Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂
1659 Ac-YTSLIHSLAEEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1660 EESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1661 Ao-YTSLAHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1662 Ac-YTSUASLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1663 Ac-ATSLIHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1664 Ac-YASUHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1665 Ac-YTAUHSLIEESQNQQEKNEQELLELDKWASLWNWF-NH₂
1666 Ac-RIQDLEYVDTKIDLWSYNAELLVALENQ-NH₂
1667 Ac-HTIDLTDSEMNLFEKTRRQLREN-NH₂
1668 Ac-SEMNLFEKTRRQLREN-NH₂
1669 Ac-VFPSDEADASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1670 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1671 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1672 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1673 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQSLAFIRKSDELLHNV-NH₂
1674 Ac-WQEWEQKITAALEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
1675 Ac-WQEWEQKITAALEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
1676 Ac-WQEWEQKITAALEQAIAQQQEKN EYELQKLDKWASLW-
-EWF-NH₂

- 1677 Ac-WQEWEQKITAALEQAQAAQKEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1678 Ac-WQEWEQKITAALEQAQIAQKEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1679 Ac-WQEWEQKITAALEQAQIQAQAEKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1680 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 1681 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 1682 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 1683 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 1684 Ac-VFPSDEFAASISQVNEKINQLAFIRKSDELLHNV-NH₂
- 1685 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQAKNEYELQKLDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1687 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQALDKWASLWEWF-
-NH₂
- 1688 Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKADKWASLWEWF-
-NH₂

Je třeba rozumět, že do rámce předkládaného vynálezu spadají také peptidy uvedené v tabulce 2. Jak se uvádí výše, ty peptidy znázorněné v tabulce 2, které již neobsahují zesilující peptidové sekvence (tj. nejsou hybridními polypeptidy) mohou být použity ve spojení se zesilujícími peptidovými sekvencemi a v přihlášce popisovanými znalostmi pro vytvoření hybridních polypeptidů. Navíc mohou být základní polypeptidy a základní polypeptidy hybridních polypeptidů ukázané v tabulce 2 a obr. 13 použity s jakoukoli zde popisovanou zesilující peptidovou sekvencí pro rutinní získávání dalších hybridních polypeptidů, které mají také patřit do rámci předkládaného vynálezu.

Je třeba rozumět, že zatímco řada polypeptidů uvedených

v tabulce 2 a obr. 13 je znázorněna s modifikovanými, například blokovanými aminovými a/nebo karboxylovými konci d-isomerních aminokyselin (označené zbytky v závorkách), má se za to, že jakýkoli polypeptid obsahující primární aminokyselinovou sekvenci zobrazenou v tabulce 2 a obr. 13 je rovněž součástí předkládaného vynálezu.

Sekvence základních polypeptidů samy o sobě ukázané v tabulce 2 a obr. 13, stejně jako hybridní polypeptidy obsahující tyto základní polypeptidy mohou vykonávat antivirovou a/nebo antifuzogenní aktivitu a/nebo mohou mít schopnost modulovat intracelulární procesy, které se týkají peptidových struktur se stočenou šroubovicí (coiled-coil). Mezi těmito sekvencemi základních polypeptidů se například vyskytují sekvence, které byly odvozeny z jednotlivých sekvencí virových proteinů. Mezi sekvence základních polypeptidů patří také například sekvence, které jsou odvozené z více než jedné sekvence virového proteinu (například základní peptid odvozený z HIV-1, HIV-2 a SIV).

Navíc mohou tyto základní polypeptidy obsahovat substituce, delece a/nebo inzerce aminokyselin jak bylo diskutováno výše, zesilujících polypeptidových sekvencí, pokud nedojde ke snížení konkrétní antivirové a/nebo antifuzogenní aktivity základního polypeptidu (buď jako takového nebo jako součásti hybridního polypeptidu).

Co se týče delecí aminokyselin, výhodné je, jestliže má výsledný základní polypeptid délku alespoň přibližně 4 až 6 aminokyselin. Mezi inzercemi aminokyselin jsou výhodné inzerce, které nejsou delší než přibližně 50 aminokyselinových zbytků, a výhodněji nejsou delší než přibližně 15 aminokyselinových zbytků. Je také výhodné, jestliže jsou inzerce základního polypeptidu inzercemi na amino- a/nebo karboxylových koncích.

Mezi těmito inzercemi na aminových a/nebo karboxylových koncích jsou inzerce, které obsahují aminokyselinové sekvence ve

směru amino a/nebo karboxy vzhledem k endogenní proteinové sekvenci, ze které je základní polypeptid odvozen. Jestliže je například základní polypeptid odvozen z proteinu gp41, taková inzerce by zahrnovala aminokoncovou a/nebo karboxykoncovou inzerci obsahující aminokyselinovou sekvenci gp41 sousedící se základní polypeptidovou sekvencí gp41. Tyto aminokoncové a/nebo karboxykoncové inzerce mohou být typicky v délce přibližně 1, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45 nebo 50 aminokyselinových zbytků ve směru amino a/nebo karboxy vzhledem k původnímu základnímu polypeptidu.

Hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou ještě dále obsahovat další modifikace, které snadno umožňují detekci polypeptidu. Například hybridní polypeptidy mohou být značeny buď přímo nebo nepřímo. Technologie značení peptidů jsou odborníkům v oboru dobře známy a zahrnují bez omezení radioaktivní, fluorescenční a kolorimetrické techniky. Techniky nepřímého značení jsou odborníkům v oboru také dobře známy a zahrnují bez omezení systém biotin/streptavidin a nepřímé značení protilátkami.

Vynález se dále týká asociace zesilujících peptidových sekvencí s typy molekul jinými než jsou peptidy. Například zesilující peptidová sekvence může být navázána na molekuly nukleových kyselin (např. DNA nebo RNA) nebo jakýkoli typ malé organické molekuly pro účely zesílení farmakokinetických vlastností těchto molekul.

2. Syntéza peptidů

Zesilující, základní a hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být syntetizovány nebo připravovány technikami dobře známými v oboru, viz například Creighton, 1983, *Proteins: Structures and Molecular Principles*, W. H. Freeman and Co, NY, který se zahrnuje ve své úplnosti odkazem. Hybridní polypeptidy mohou být připraveny použitím běžných postupných syntéz v roztoku nebo na pevné fázi, kondenzací fragmentů, použitím chemických reakcí F-MOC nebo T-

BOC (viz např. Chemical Approaches to the Synthesis of Peptides and Proteins, Williams a další, ed., 1997, CRC Press, Boca Raton Florida, a tam uvedené odkazy; Solid Phase Peptide Synthesis: A Practical Approach, Atherton & Sheppard, ed., 1989, IRL Press, Oxford, Anglie, a tam uvedené odkazy). Podobně se provádějí modifikace na aminových a/nebo karboxylových koncích.

Zesilující, základní a hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být čištěny způsoby známými v oboru, jako je normální HPLC nebo HPLC s reverzní fází, iontoměničová chromatografie, gelová elektroforéza, afinitní chromatografie, metoda size exclusion, srážení apod. Skutečné podmínky použité pro čištění konkrétního polypeptidu budou z části záviset na strategii syntézy a na faktorech jako je celkový náboj, hydrofobicita, hydrofilicitá, solubilita, stabilita atd., a budou odborníkům v oboru zřejmé.

Hybridní, zesilující a základní polypeptidy mohou být také vyrobeny použitím technik rekombinantní DNA. Zde mohou být syntetizovány a/nebo klonovány nukleotidové sekvence kódující polypeptidy podle vynálezu, které mohou být exprimovány způsoby známými odborníkům v oboru, viz například Sambrook, a další, 1989, Molecular Cloning, A Laboratory Manual, díl 1 - 3, Cold Spring Harbor Press, NY.

Je možno získat segment DNA kódující příslušný polypeptid použitím celé řady technik molekulární biologie, které jsou odborníkům v oboru obecně známé, například pro vytvoření fragmentu DNA kódujícího příslušný protein může být použita polymerázová řetězová reakce (PCR). alternativně může být fragment DNA získán z komerčního zdroje.

DNA kódující polypeptidy může být vložena pomocí rekombinačních technik do řady systémů hostitelských vektorů, které také poskytují replikaci DNA ve velkém měřítku. Tyto vektory mohou být navrženy tak, aby obsahovaly nezbytné prvky pro řízení transkripce

a/nebo translace sekvence DNA kódující hybridní polypeptid.

Mezi použitelné vektory patří bez omezení vektory odvozené z rekombinantní bakteriofágové DNA, plasmidové DNA nebo kosmidové DNA. Mohou být například použity plasmidové vektory jako jsou skupiny vektorů pcDNA3, pBR322, pUC 19/18, pUC 118, 119 a M13 mp. Mezi bakteriofágové vektory mohou patřit řady bakteriofágových vektorů λgt10, λgt11, λgt18-23, λZAP/R a EMBL. Mezi použitelné kosmidové vektory patří bez omezení vektory řady pJB8, pCV 103, pCV 107, pCV 108, pTM, pMCS, pNNL, pHSG274, COS202, COS203, pWE15, pWE16 a charomid 9.

Alternativně zahrnují rekombinantní vektory bez omezení vektory omezené z virů jako je herpetický virus, retroviry, viry vakcine, adenoviry, viry spojené s adenoviry nebo bovinní papilomaviry, rostlinné viry jako je virus tabákové mozaiky a bakulovirus.

Pro expresi biologicky aktivního polypeptidu může být nukleotidová sekvence kódující protein vložena do vhodného expresního vektoru, tj. vektoru, který obsahuje nezbytné prvky pro transkripci a translaci vložených kódujících sekvencí. Pro konstrukci expresních vektorů s kódující sekvencí hybridního polypeptidu operativně spojenou s vhodnými transkripčními/translačními řídícími signály mohou použity metody dobře známé odborníkům v oboru. Mezi tyto metody patří rekombinantní techniky DNA in vitro a syntetické techniky, viz například způsoby popsané v Sambrook, a další, 1992, Molecular Cloning, A Laboratory Manual, Cold Spring Harbor Laboratory, N.Y. a Ausubel a další, 1989, Current Protocols in Molecular Biology, Green Publishing Associates & Wiley Interscience, N.Y., které se všechny zařazují ve své úplnosti odkazem.

Molekula nukleové kyseliny kódující hybridní, zesilující a základní polypeptidy, může být operativně spojena s řadou různých promotorových/zesilujících prvků. Promotorové/zesilující prvky mohou být zvoleny tak, aby optimalizovaly expresi terapeutických množství

proteinu. Expresní prvky těchto vektorů mohou mít různou sílu a různé specifické znaky. V závislosti na použitém systému hostitel/vektor je možno použít jakýkoli počet vhodných transkripčních a translačních prvků. Promotor může být ve formě promotoru přirozeně asociovaného s příslušným genem. Alternativně může být DNA umístěna pod kontrolu rekombinantního nebo heterologního promotoru, tj. promotoru, který s tímto genem není za normálních okolností asociován. Například pro řízení exprese přenesené DNA v určitých typech buněk mohou být použity tkáňově specifické promotorové/zesilující prvky.

Příklady transkripčních řídících oblastí, které vykazují tkáňovou specifitu, které byly popsány a které by mohly být použity, zahrnují bez omezení kontrolní oblast genu pro elastázu I, která je aktivní v pankreatických acinárních buňkách (Swift a další, 1984, Cell 38: 639 - 646; Ornitz a další, 1986, Cold Spring Harbor Symp. Quant. Biol. 50: 399 - 409; MacDonald, 1987, Hepatology 7: 42S - 51S); řídící oblast genu pro inzulin, která je aktivní v buňkách beta pankreatu (Hanahan, 1985, Nature 315: 115 - 122); kontrolní oblast genu pro imunoglobulin, která je aktivní v lymfoidních buňkách (Grosschedl a další, 1984, Cell 38: 647 - 658; Adams a další, 1985, Nature 318: 533 - 538 ; Alexander a další, 1987, Mol. Cell. Biol. 7: 1436 - 1444); kontrolní oblast genu pro albumin, která je aktivní v játrech (Pinkert a další, 1987, Genes and Devel. 1: 268 - 276); kontrolní oblast genu pro alfa-fetoprotein, který je aktivní v játrech (Krumlauf a další, 1985, Mol. Cell. Biol. 5: 1639 - 1648; Hammer a další, 1987, Science 235: 53 - 58); kontrolní oblast genu pro alfa-1-antitrypsin, který je aktivní v játrech (Kelsey a další, 1987, Genes and Devel. 1: 161 - 171); kontrolní oblast pro gen beta-globinu, který je aktivní v myeloidních buňkách (Magram a další, 1985, Nature 315: 338 - 340; Kollias a další, 1986, Cell 46: 89 - 94); kontrolní oblasti genu pro myelinový bazický protein, který je aktivní v oligodendrocytárních buňkách v mozku (Readhead a další, 1987, Cell 48: 703 - 712); kontrolní oblast pro gen lehkého řetězce 2-

myosinu, který je aktivní v kosterním svalstvu (Shani, 1985, Nature 314: 283 - 286); a kontrolní oblast pro gen hormonu uvolňujícího gonadotropin, který je aktivní v hypothalamu (Mason a další, 1986, Science 234: 1372 - 1378). Mohou být použity promotory izolované z genomu virů, které rostou v savčích buňkách (například virus vakcinnie 7,5K, SV40, HSV, adenoviry MLP, MMTV, LTR a CMV promotory) stejně jako promotory produkované technikami rekombinantní DNA nebo synteticky.

V některých případech mohou být prvky promotoru konstitutivní nebo inducibilní promitory a mohou být použity za vhodných podmínek pro navození vysokých úrovní nebo regulované exprese příslušné nukleotidové sekvence. Expresi genů pod řízením konstitutivních promotorů nevyžaduje přítomnost specifického substrátu pro indukci exprese genu a bude probíhat za všech podmínek buněčného růstu. Naopak exprese genů řízených inducibilními promitory odpovídá na přítomnost nebo nepřítomnost indukčního činidla.

Pro dostatečnou translaci vložených sekvencí kódujících proteiny jsou také nutné specifické iniciační signály. Mezi tyto signály patří iniciační kodon ATG a přilehlé sekvence. V případech, kdy jsou do příslušných expresních vektorů vloženy celé kódující sekvence včetně iniciačního kodonu a přilehlých sekvencí, nemusí být zapotřebí dalších signálů pro řízení translace. V případech, kdy se vkládá pouze část kódující sekvence, však musí být poskytnuty exogenní translační kontrolní signály včetně iniciačního kodonu ATG. Navíc musí být iniciační kodon ve fázi s čtecím rámcem kódujících sekvencí proteinů pro zajištění translace celého inzertu. Tyto exogenní translační řídící signály a iniciační kodony mohou pocházet z nejrůznějších zdrojů, jak přírodních tak i syntetických. Účinnost exprese může být zvýšena zavedením sekvencí zeslabujících transkripcí, zesilujících prvků apod.

3. Použití zesilujících peptidových sekvencí, základních polypeptidů a hybridních polypeptidů podle vynálezu

Jak je diskutováno výše, zesilující peptidové sekvence podle vynálezu mohou být použity pro zlepšení farmakokinetických vlastností jakékoli základního polypeptidu prostřednictvím spojení základního peptidu se zesilujícími peptidovými sekvencemi za vytvoření hybridních polypeptidů. Pozorované zesílení farmakokinetických vlastností se vztahuje k farmakokinetickým vlastnostem samotného základního polypeptidu. Standardní parametry farmakokinetických vlastností a způsoby určování a charakterizace farmakokinetických vlastností prostředku jako je polypeptid, jsou dobře známy odborníkům v oboru. Neomezující příklady těchto metod se uvádějí v příkladech dále.

Zesilující peptidové sekvence podle vynálezu mohou být navíc použity pro zvýšení poločasu základního polypeptidu, na který byly navázány zesilující peptidové sekvence, *in vivo* nebo *ex vivo*. Zesilující peptidové sekvence mohou například zvyšovat poločas navázaných základních polypeptidů, jestliže jsou získané hybridní polypeptidy přítomné v buněčné kultuře, tkáňové kultuře nebo vzorcích odebraných pacientovi (například vzorky buněk, vzorky z biopsie tkáně nebo jiné vzorky obsahující tělesné tekutiny). Základní polypeptidy a hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být také použity jako část způsobů modulace (například snižování, inhibice, přerušení, stabilizace nebo zesílení) fuzogenních událostí. Tyto peptidy s výhodou vykazují antifuzogenní nebo antivirovou aktivitu. Peptidy podle vynálezu mohou také mít schopnost modulovat intracelulární procesy, kterých se účastní interakce peptidů se stočenou šroubovicí.

V konkrétních provedených mohou být použity hybridní polypeptidy a základní polypeptidy podle vynálezu, které vykonávají antivirovou aktivitu, použity jako součást způsobů pro snížení virové infekce. Tyto antivirové metody mohou být použity proti například

lidským retrovirům, zvláště HIV (virus lidské imunodeficienze), například HIV-1 a HIV-2, a virům lidských T-lymfocytů (HTLV-I a HTLV-II), a jiným než lidským retrovirům, jako je virus bovinní leukózy, kočičího sarkomu a viry leukemie, virů imunodeficience opic (SIV), sarkomových a leukemických virů, a virů progresivní pneumonie ovcí.

Antivirové metody podle vynálezu mohou být také použity proti neretrovírním virům, včetně bez omezení respiračního syncytiaálního viru (RSV), viru psinky, viru Newcastleské nemoci, viru lidské parainfluenzy, viru chřipky, viru spalniček, viru Epstein-Barrové, viru hepatitidy B a Mason-Pfizerových virů.

Výše uvedené viry jsou viry opatřené obalem. Antivirové metody podle vynálezu mohou být použity také proti virům, které nemají obal, včetně bez omezení pikornavirů jako jsou polioviry, viru hepatitidy A, enterovirů, echovirů a virů coxcackie, papovavirů jako je papilomavirus, parvovirů, adenovirů a reovirů.

Mezi další antifuzogenní aktivity, které mohou být metodami využívajícími peptidy podle vynálezu modulovány, patří bez omezení modulace výměny neuropřenašečů prostřednictvím fúze buněk a fúze sperma - vajíčko. Mezi intracelulárními poruchami, kterých se účastní interakce struktur se stočenou šroubovicí, a které mohou být odstraněny způsoby využívajícími peptidy podle vynálezu, je možno uvést například bakteriální toxiny.

Antifuzní a antivirová aktivita daného základního polypeptidu nebo hybridního polypeptidu může být rutinně zjišťována standardními testy *in vitro*, *ex vivo* a testy využívajícími zvířecích modelů, které mohou být z hlediska antivirové aktivity specifické nebo částečně specifické pro příslušný virus, a které jsou dobře známé odborníkům v oboru.

Výše uvedený popis se týká zejména antivirových aktivit a antifúzních aktivit základních a hybridních polypeptidů podle vynálezu. Hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být také použity

jako část jakékoli metody, pro kterou může být uvažováné použití samotného základního polypeptidu. Použití hybridních polypeptidů jako části těchto metod je zvláště výhodné v případech, kdy se požaduje zlepšení farmakokinetických vlastností základního polypeptidu. Například inzulin se používá jako součást léčení u některých typů diabetu. Hybridní polypeptid obsahující inzulin nebo fragment inzulinu jako základní polypeptid může být proto také použit jako součást metod pro zmírnění příznaků forem diabetu, u kterých se používá a/nebo předpokládá použití inzulinu.

Navíc k výše uvedeným terapeutickým metodám mohou být peptidy podle vynálezu ještě dále použity jako část prognostických metod pro prevenci poruch, včetně bez omezení poruch zahrnujících fúzní události, intracelulárních procesů zahrnujících peptidy se stočenou šroubovicí a virových infekcí, které zahrnují fúzi buňka - buňka a/nebo virus - buňka. Základní a hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být tedy například použity jako součást preventivních metod proti virové infekci.

Hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být ještě dále používány jako součást diagnostických metod. Tyto metody mohou být buď metody *in vivo* nebo *in vitro*. Jakákoli diagnostická metoda, při které může být využit konkrétní základní polypeptid, může být také prováděna použitím hybridního polypeptidu obsahujícího základní polypeptid a modifikaci primární aminokyselinové sekvence, která umožní detekci hybridního polypeptidu. Tyto techniky mohou představovat zlepšení proti diagnostickým metodám v tom, že zvýšený poločas hybridního polypeptidu vzhledem k samotnému základnímu polypeptidu může zvýšit citlivost diagnostického postupu, při kterém se hybridní polypeptid používá. Mezi tyto diagnostické techniky patří bez omezení zobrazovací metody, například metody zobrazování *in vivo*. V neomezujícím příkladu zobrazovací metody se může struktura, která se váže na základní polypeptid hybridního polypeptidu, detektovat vazbou na hybridní polypeptid a zobrazením (buď přímým nebo

nepřímým) navázaného hybridního polypeptidu.

4. Farmaceutické prostředky, dávkování a způsoby podávání

Peptidy podle vynálezu mohou být podávány použitím technik dobře známých odborníkům v oboru. Prostředky mohou být formulovány a podávány systémově. Techniky pro formulaci a podávání je možno nalézt v publikaci „Remington's Pharmaceutical Sciences“, poslední vydání, Mack Publishing Co, Easton, PA. Vhodné způsoby mohou zahrnovat orální, rektální, vaginální, plicní (například inhalační), transdermální, transmukosální nebo intestinální podávání; parenterální dodávání, včetně intramuskulárních, subkutánních, intramedulárních injekcí stejně jako intrathekálních, přímých nebo intraventrikulárních, intravenózních, intraperitoneálních, intranazálních nebo intraokulárních injekcí, pokud uvádíme pouze některé. V případě intravenózních injekcí mohou být prostředky podle vynálezu formulovány ve vodných roztocích, s výhodou ve fyziologicky kompatibilních pufrech jako je Hanksův roztok, Ringerův roztok, nebo pufrovaný fyziologický roztok, pokud uvádíme pouze příklady. Pro dodávání peptidů podle vynálezu mohou být například použita infuzní čerpadla. Pro transmukosální podávání se ve formulaci používají látky napomáhající penetraci příslušné bariéry, přes kterou má léčivo proniknout. Tyto látky napomáhající penetraci jsou v oboru obecně známy.

V případech, kdy je výhodné intracelulární podávání peptidů podle vynálezu nebo jiných inhibičních prostředků, mohou být použity techniky dobře známé odborníkům v oboru. Tyto prostředky mohou být například zapouzdřeny do liposomů nebo mikrokuliček, a potom podány jak bylo popsáno výše. Liposomy jsou sferické lipidové dvojvrstvy s vodným prostředím uvnitř. Všechny molekuly přítomné ve vodném roztoku v době tvorby liposomu jsou zahrnuty do vnitřního vodného prostředí. Obsah liposomů je jak chráněný před vnějším

mikroprostředím, tak je i účinně dodáván v důsledku fúze liposomů s buněčnými membránami do cytoplasmy buněk. Navíc je možno dosáhnout, v důsledku jejich hydrofobicity při podávání malých molekul, přímého intracelulárního podávání.

Nukleotidové sekvence kódující peptidy podle vynálezu, které mají být podávány intracelulárně, mohou být exprimovány v příslušných buňkách použitím technologií dobře známých odborníkům v oboru. Například pro dodávání a expresi těchto nukleotidových sekvencí do populace cílových buněk mohou být použity expresní vektory odvozené od virů jako jsou retroviry, viry vakcinnie, viry spojené s adenoviry, herpetické viry nebo bovinní papilomaviry. Metody konstrukce takových vektorů a expresní konstrukty jsou velmi dobře známy, viz například Sambrook a další, 1989, Molecular Cloning, A Laboratory Manual, Cold Spring Harbor Press, Cold Spring Harbor NY, a Ausubel a další, 1989, Current Protocols in Molecular Biology, Greene Publishing Associates a Wiley Interscience, NY.

Účinné látky peptidů podle vynálezu, které mají být podávány, mohou být určeny postupy dobře známými odborníkům v oboru, které řeší takové parametry jako je biologický poločas, biologická dostupnost a toxicita. Ve zvláště výhodných provedeních se účinná dávka hybridního polypeptidu určuje na základě znalostí odborníkům v oboru použitím údajů z rutinních studií *in vitro* a *in vivo*, které jsou odborníkům v oboru dobře známé. Například testy antivirové aktivity na buněčných kulturách *in vitro*, jako jsou testy popisované jako příklady v části 7 dále pro T1249, poskytnou údaje, ze kterých může odborník v oboru snadno určit střední inhibiční koncentraci (IC) peptidu nebo polypeptidu nezbytného pro blokování určité části infekčnosti viru (například 50 %, IC₅₀; nebo 90 %, IC₉₀). Vhodné dávky je možno potom volit na základě znalostí odborníka v oboru s využitím farmakokinetických údajů z jednoho nebo více rutinních zvířecích modelů, jako jsou farmakokinetické údaje popsané na příkladech

v části 10 níže pro T1249, takže se získá minimální koncentrace v plasmě (C_{min}) peptidu, která je rovná nebo která převyšuje stanovenou hodnotu IC.

Jako příklady dávkování polypeptidů je možno uvést dávky již od 0,1 µg/kg tělesné hmotnosti až do 10 mg/kg tělesné hmotnosti. Výhodnější a účinnější rozmezí dávek je od 0,1 do 100 µg/kg tělesné hmotnosti. Jiné příklady dávkování peptidů podle vynálezu mohou být 1 až 5 mg, 1 až 10 mg, 1 až 30 mg, 1 až 50 mg, 1 až 75 mg, 1 až 100 mg, 1 až 125 mg, 1 až 150 mg, 1 až 200 mg, nebo 1 až 250 mg peptidu. Terapeuticky účinná dávka označuje takové množství sloučeniny, které je dostatečné pro zmírnění příznaků nebo prodloužení přežívání u pacienta. Toxicita a terapeutická účinnost těchto sloučenin může být zjištěna standardními farmaceutickými postupy v buněčných kulturách nebo na experimentálních zvířatech, například pro určení LD₅₀ (dávka smrtelná pro 50 % populace) a ED₅₀ (dávka terapeuticky účinná u 50 % populace). Poměr dávek mezi toxickou a terapeutickou dávkou je terapeutický index, který tedy může být vyjádřen jako poměr LD₅₀/ED₅₀. Výhodné jsou sloučeniny, které mají velké terapeutické indexy. Údaje získané z těchto testů na buněčných kulturách a ze studií na zvířatech mohou být použity při formulaci rozmezí dávek pro použití u lidí. Dávkování těchto sloučenin je s výhodou v rozmezí koncentrací v oběhu, které zahrnují hodnotu ED₅₀ s malou nebo žádnou toxicitou. Dávkování se může v tomto rozmezí měnit v závislosti na použité dávkovací formě a použitém způsobu podávání. Pro jakoukoli sloučeninu použitou při způsobu podle vynálezu může být terapeuticky účinná dávka na počátku odhadnuta z testů na buněčné kultuře. Dávky mohou být určeny na zvířecích modelech pro dosažení plasmatické koncentrace v rozmezí, které zahrnuje IC₅₀ (například koncentrace testované sloučenin, která poskytne polovinu maximální inhibice fuzogenní události, jako je polovina maximální inhibice virové infekce vzhledem k míře události v nepřítomnosti testované sloučeniny) tak jak se určí v buněčné

kultuře. Tato informace může být použita pro přesnější určení použitelných dávek u lidí. Hladiny v plasmě mohou být měřeny například chromatografií s vysokou účinností (HPLC) nebo jakýmkoli biologickým nebo imunologickým testem schopným měřit hladiny peptidů.

Hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být podávány v jediném podání, přerušovaně, periodicky nebo kontinuálně. Například polypeptidy podle vynálezu mohou být podány v jediném podání, jako je jediná subkutánní injekce, jediná intravenózní infuze nebo jediné orální podání. Polypeptidy podle vynálezu mohou být také podávány celou řadou přerušovaných podání, včetně periodického podávání. Například v některých provedeních mohou být polypeptidy podle vynálezu podávány jednou týdně, jednou denně, dvakrát denně (například každých 12 hodin), každých 6 hodin, každé 4 hodiny, každé 2 hodiny nebo každou hodinu. Polypeptidy podle vynálezu mohou být také podávány kontinuálně, jako například kontinuální subkutánní nebo intravenózní infuzní pumpou, nebo pomocí subkutánních nebo jiných implantátů, které umožňují, aby byly polypeptidy pacientem kontinuálně absorbovány.

Hybridní polypeptidy podle vynálezu mohou být také podávány v kombinaci s alespoň jedním dalším terapeutickým činidlem. I když to není výhodné pro léčení HIV, podávání pro jiné typy terapie (například léčení rakoviny) může být prováděno současně nebo postupně, včetně cyklické terapie (tj. podávání první sloučeniny po určitou dobu, potom podávání druhé antivirové sloučeniny po určitou dobu a opakování tohoto postupného podávání pro snížení vyvinutí rezistence na jeden z těchto způsobů léčení).

V případě virových, například retrovirových infekcí může být účinné množství hybridního polypeptidu nebo jeho farmaceuticky přijatelného derivátu podáváno v kombinaci s alespoň jedním, s výhodou alespoň dvěma dalšími antivirovými prostředky.

Pokud jako příklad uvedeme infekci HIV, mezi tyto antivirové prostředky mohou patřit bez omezení DP-107 (T21), DP178 (T20), jakýkoli jiný základní polypeptid zobrazený v tabulce 2 odvozený z HIV-1 nebo HIV-2, jakýkoli jiný hybridní polypeptid, jehož základní polypeptid je alespoň z části odvozen o HIV-1 nebo HIV-2, cytokiny, například rIFN α , rIFN β , rIFN γ ; inhibitory reverzní transkriptázy, včetně nukleosidových a nenukleosidových inhibitorů, například AZT, 3TC, D4T, ddI, adefovir, abacavir a jiné dideoxynukleosidy nebo dideoxyfluornukleosidy, nebo delaviridinmesylát, nevirapin, efavirenz; inhibitory zakončování virové mRNA, jako je ribavirin; inhibitory HIV proteázy, jako je ritonavir, nelfinavirmesylát, amprenavir, saquinavir, saquinavirmesylát, indinavir nebo ABT378, ABT538 nebo MK639; amfotericin B jako molekula vázající se na lipidy s anti-HIV účinky; a castanospermin jako inhibitor zpracování glykoproteinů.

Hybridní a/nebo základní polypeptidy podle vynálezu mohou být dále používány preventivně pro prevenci onemocnění. Hybridní a/nebo základní polypeptidy mohou působit přímo pro prevenci onemocnění, nebo mohou být alternativně použity jako vakcíny, přičemž si hostitel vytváří protilátky proti hybridním polypeptidům podle vynálezu, které potom slouží pro neutralizaci patogenních organismů, například pro inhibici virové, bakteriální a parazitární infekce.

Pro všechny tyto výše popisované způsoby léčení je možno zvolit přesnou formulaci, cestu podávání a dávkování na základě rozhodnutí ošetřujícího lékaře z hlediska stavu pacienta (viz např. Fingl a další, 1975, „The Pharmacological Basis of Therapeutics“, kap. 1, str. 1).

Je třeba uvést, že ošetřující lékař by měl vědět, jak a kdy ukončit, přerušit nebo upravit podávání z hlediska toxicity nebo dysfunkcí orgánů. Naopak by ošetřující lékař měl také vědět jak upravit léčení směrem k vyšším dávkám, jestliže nebyla klinická odpověď dostatečná (i z hlediska toxicity). Podávané dávky při zvládání

onkogenní poruchy se budou lišit podle vážnosti léčeného stavu a cesty podávání. Dávka a také četnost dávek se budou lišit podle věku, tělesné hmotnosti a reakce každého jednotlivého pacienta. Ve veterinárním lékařství může být použito programu srovnatelného s programem diskutovaným výše. Použití farmaceuticky přijatelných nosičů pro formulaci zde popisovaných sloučenin pro praktické použití vynálezu do dávkovacích forem vhodných pro systémové podávání patří do rámce předkládaného vynálezu. Správnou volbou nosiče a vhodného způsobu výroby mohou být prostředky podle předkládaného vynálezu, zvláště prostředky formulované jako roztoky, podávané parenterálně, jako například subkutánní injekcí, intravenózní injekcí, subkutánní infuzí nebo intravenózní infuzí, například čerpadlem. Sloučeniny mohou být snadno formulovány s použitím farmaceuticky přijatelných nosičů dobře známých v oboru do dávkovacích forem vhodných pro orální podávání. Tyto nosiče umožňují formulaci sloučenin podle vynálezu jako tablety, pilulky, kapsle, kapaliny, gely, sirupy, kaše, suspenze apod., pro orální podávání léčenému pacientovi.

Farmaceutické prostředky vhodné pro použití v rámci předkládaného vynálezu zahrnují prostředky, ve kterých jsou účinné složky obsaženy v účinném množství pro dosažení zamýšleného účelu. Určení účinných množství může provést odborník v oboru, zvláště na základě uvedeného podrobného popisu.

Navíc k účinným složkám mohou tyto farmaceutické prostředky obsahovat vhodné farmaceuticky přijatelné nosiče obsahující pomocné látky, které umožňují zpracování aktivních sloučenin do přípravků, které mohou být farmaceuticky použity. Přípravky formulované pro orální podávání mohou být ve formě tablet, dražé, kapslí nebo roztoků. Pro orální podávání peptidů mohou být použity způsoby, které se například používají v Emisfere Technologies, které jsou dobře známé odborníkům v oboru, a mohou být rutinně používány.

Farmaceutické prostředky podle předkládaného vynálezu mohou být vyráběny způsobem, který je známý sám o sobě, například pomocí běžného míchání, rozpouštění, granulace, výroby dražé, rozprašovacím sušením, emulgací, zapouzdřováním, zachycováním, nebo lyofilizací.

Farmaceutické prostředky pro parenterální podávání zahrnují vodné roztoky účinných látek ve formě rozpustné ve vodě. Navíc mohou být emulze a suspenze účinných sloučenin připraveny jako vhodné olejové injekční směsi. Mezi vhodná lipofilní rozpouštědla nebo vehikula patří mastné oleje jako je sezamový olej, nebo syntetické estery mastných kyselin jako je ethyoleát nebo triglyceridy, liposomy nebo jiné látky známé v oboru pro výrobu lipidových nebo lipofilních emulzí. Vodné injekční suspenze mohou obsahovat látky zvyšující viskozitu suspenze, jako je sodná sůl karboxymethylcelulózy, sorbitol nebo dextran. Suspenze může také popřípadě obsahovat vhodné stabilizátory nebo látky zvyšující rozpustnost sloučenin a umožňující přípravu vysoce koncentrovaných roztoků. Farmaceutické prostředky pro orální použití mohou být získány kombinací účinných látek s pevnými pomocnými látkami, popřípadě mletím získané směsi a zpracováním směsi granulí po přídavku vhodných pomocných látek, v případě potřeby, pro získání tablet nebo jader dražé. Vhodné pomocné látky jsou zvláště plniva jako jsou cukry, včetně laktózy, sacharózy, trehalózy, mannitolu nebo sorbitolu; celulózové preparáty jako je například kukuřičný škrob, pšeničný škrob, rýžový škrob, bramborový škrob, želatina, tragakantová guma, methylcelulóza, hydroxypropylmethylcelulóza, sodná sůl karboxymethylcelulózy a/nebo polyvinylpyrrolidon (PVP). V případě potřeby mohou být přidána desintegrační činidla, jako je zesítěný polyvinylpyrrolidon, agar, nebo alginová kyselina, nebo jejich soli jako je alginát sodný.

Jádra dražé se opatřují vhodnými povlaky. K tomuto účelu mohou být použity koncentrované roztoky cukrů, které mohou popřípadě obsahovat arabskou gumu, talek, polyvinylpyrrolidon,

karbopolový gel, polyethylenglykol a/nebo oxid titaničitý, roztoky laků a vhodná organická rozpouštědla nebo směsi rozpouštědel. K tabletám nebo povlakům pro dražé mohou být přidávána barviva nebo pigmenty pro identifikaci nebo charakterizaci různých kombinací dávek účinné sloučeniny. Farmaceutické prostředky, které mohou být používány orálně, zahrnují zasouvací kapsle vyrobené z želatiny stejně jako měkké uzavřené kapsle, vyrobené z želatiny a plastifikátoru, jako je glycerol nebo sorbitol. Zasouvací kapsle mohou obsahovat účinné složky ve směsi s plnivem jako je laktóza, pojiva jako jsou škroby a/nebo kluzné látky jako je talek nebo stearan hořečnatý a popřípadě stabilizátory. V případě měkkých kapslí mohou být účinné sloučeniny rozpuštěné nebo suspendované ve vhodných kapalinách, jako jsou mastné oleje, parafinový olej nebo kapalné polyethylenglykoly. Navíc mohou být přidány stabilizátory.

V případech, kdy se požaduje zesílení imunitní odpovědi hostitele, mohou být hybridní polypeptidy formulovány s vhodným adjuvans pro zesílení imunitní odpovědi. Mezi tato adjuvans mohou bez omezení patřit minerální gely jako je hydroxid hlinitý; povrchově aktivní látky jako je lysolecithin, polyoly pluronic, polyanionty; další peptidy, olejové emulze; a potenciálně použitelná adjuvans jako BCG a Corynebacterium parvum. Pro zavádění vakcín popisovaných výše je možno použít mnoha způsobů. Mezi tyto způsoby bez omezení patří orální, intradermální, intramuskulární, intraperitoneální, intravenózní, subkutánní a intranazální způsoby podávání.

Příklady provedení vynálezu

Příklad 1: Identifikace konvenčních aminokyselinových sekvencí, které obsahují zesilující peptidové sekvence

Retrovirální protein gp41 obsahuje strukturní domény označované jako oblast α -šroubovice umístěnou v C-koncové oblasti

proteinu a oblast leucinového zipu umístěnou v N-koncové oblasti proteinu. Srovnání oblastí zesilující peptidové sekvence obsažené uvnitř gp41 (obr. 2A a 2B) z gp41 ze všech současně publikovaných izolovaných sekvencí HIV-1, HIV-2 a SIV identifikovalo konvenční aminokyselinové sekvence ukázané v obr. 1.

Jak se podrobněji popisuje v dále uváděných případech, tyto sekvence reprezentují zesilující peptidové sekvence, ve kterých vazba těchto peptidových sekvencí na řadu různých základních polypeptidů zlepšuje farmakokinetické vlastnosti získaných hybridních polypeptidů.

Příklad 2: Hybridní polypeptidy fungující jako silné inhibitory infekce HIV-1

T1249 znázorněný v obr. 13, je hybridní polypeptid, který obsahuje zesilující peptidové sekvence navázané na základní polypeptid HIV. Jak je uvedeno dále, hybridní polypeptid T1249 se vyznačuje zlepšenými farmakokinetickými vlastnostmi a silnou aktivitou in vitro proti izolátům HIV-1, HIV-2 a SIV, zesílenou aktivitou proti klinickým izolátům HIV-1 v infekčních testech v HuPBMC in vitro, stejně jako v modelu HuPBMC na myší SCID in vejkce HIV-1 in vivo. V dálle popisovaných biologických testech se porovnává aktivita T1249 s aktivitou silného antivirově účinného polypeptidu T20. Polypeptid T20, který je známý také jako DP-178, je odvozený z proteinové sekvence HIV-1 gp41, a popisuje se a nárokuje v US patentu No. 5,464,933.

1. Materiály a metody

1.1. Syntéza a purifikace peptidů

Peptidy byly syntetizovány použitím syntézy Fast Moc. Peptidy obecně obsahovaly, pokud není uvedeno jinak, amidované karboxylové konce a acetylované aminokonce. Purifikace byla

prováděna HPLC s reverzní fází.

T1249 (Ac-WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASL-WEWF-NH₂) je peptid o délce 39 aminokyselin (M_h = 5036,7) složený výhradně z aminokyselin vyskytujících se v přírodě, který je pro zvýšení stability na aminovém konci blokován acetylou skupinou a na karboxylovém konci je blokován amidovou skupinou. T1387 je peptid o délce 23 aminokyselin postrádající zesilující peptidové sekvence (Ac-TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDK-NH₂). T1387 tedy představuje základní polypeptid hybridního polypeptidu T1249. T1387 je na aminových a karboxylových koncích blokován stejným způsobem jako T1249.

T1249 byl konkrétně syntetizován použitím standardních technik syntézy na pevné fázi. Identita hlavního vrcholu na záznam HPLC byla potvrzena hmotnostní spektroskopí jako T1249.

T1249 bylo možno snadno čistit chromatografií s reverzní fází na koloně 152 mm naplněné nosičem C18, 10 µm, 120A.

1. 2 Virus

Virus HIV-1_{LAI} (Popovic, M. a další, 1984, Science 224: 497 - 508) byl pomnožen v buňkách CEM kultivovaných v médiu RPMI 1640 obsahujícím 10 % fetálního telecího séra. Supernatant z infikovaných buněk CEM byl zfiltrován filtrem 0,2 µm a infekční titr byl určen mikroinfekčním testem použitím buněčné linie AA5 pro podporu replikace viru. K tomu účelu bylo 20 µl sériově zředěného viru přidáno do 20 µl buněk CEM při koncentraci 6 x 10⁵/ml v 96-jamkové mikrotitrační destičce. Každá zředění viru bylo testováno ve třech opakováních. Buňky byly kultivovány 7 dnů, přičemž každý den bylo přidáváno čerstvé médium. Sedmý den po infekci byly vzorky supernatantu testovány na replikaci viru, kterou je možno dokázat aktivitou reverzní transkriptázy uvolněnou do supernatantu. Hodnota

TCID₅₀ byla vypočtena vzorcem podle Reeda a Muencha (Reed, L. J. a další, 1938, Am. J. Hyg. 27: 493 - 497).

1. 3 Test buněčné fúze

Přibližně 7×10^4 buněk Molt-4 bylo inkubováno s 1×10^4 buněk CEM chronicky infikovaných virem HIV-1_{LAI} v 96-jamkových destičkách pro tkáňové kultury v konečném objemu 100 µl kultivačního média (RPMI 1640 obsahující 10 % teplem inaktivovaného FBS, doplněného 1% L-glutaminem a 1% Pen-Strep), jak bylo popsáno dříve (Matthews, T. J. a další, 1987, Proc. Natl. Acad. Sci. USA 84: 5424 - 5428). Inhibitory peptidů byly přidávány v objemu 10 µl a buněčné směsi byly inkubovány 24 hod při 37 °C v 5% CO₂. Potom byly počítány vícejaderné obří buňky (syncytia, pětinásobná šířka buněk nebo větší) mikroskopickým počítáním při zvětšení 10 x a 40 x, které umožnilo zviditelnění celé jamky v jediném zorném poli. Ošetřené buňky byly porovnávány s infikovanými neošetřenými kontrolami a výsledky byly vyjádřeny jako procento inhibice infikovaných kontrol.

1. 4 Testy infekčnosti na buňkách MAGI-CCR-5

Přibližně 1×10^6 buněk Magi-CCR-5 (získaných prostřednictvím NIH AIDS Research a Reference Reagent Program, Division of AIDS, NIAID; Chackerian, B. a další, 1997, J. Virol. 71: 3932 - 3939) bylo zaočkováno o 48-jamkové destičky pro tkáňové kultury (přibližně 2×10^4 buněk/jamku v objemu 300 µl/jamku selektivního růstového média složeného z DMEM doplněného 10 % teplem inaktivovaného FBS, 1 % L-glutaminu, 1 % Pen/Strep, hygromycinem B, geneticinem a puromycinem) a ponechány přichytit přes noc při 37 °C, v atmosféře 5% CO₂. Buňky dosáhly následujícího dne konfluence přibližně 30 %. Očkovací médium bylo odstraněno a byl přidán zředěný peptidový inhibitor v objemech 50 µl/jamku (média pouze v neošetřených

kontrolách) s následným přidáním zředěného viru 100 μ l/jamku (požadovaný vstupní titr viru 100 - 200 pfu/jamku). Nakonec bylo do každé jamky přidáno 250 μ l selektivního růstového média a destička byla inkubována 2 dny při 37 °C, v 5% CO₂. Fixace a barvení bylo prováděno podle protokolu poskytnutého NIAID s buňkami MAGI-CCR5. Ve stručnosti, médium bylo z destičky odstraněno a do každé jamky bylo přidáno 500 μ l fixativu. Destičky byly ponechány fixovat 5 min při pokojové teplotě. Fixativ byl odstraněn, každá jamka byla dvakrát promyta DPBS a do každé jamky bylo přidáno 200 μ l barvicího roztoku. Destička byla potom inkubována při 37 °C v 5% CO₂ 50 min, barvicí roztok byl odstraněn a každá jamka byla dvakrát promyta DPBS. Destička byla ponechána sušit na vzduchu před počítáním modrých buněk pod mikroskopem, přičemž počítání se provádělo pro celou jamku. Ošetřené buňky byly porovnávány s infikovanými neošetřenými kontrolami, a výsledky byly vyjádřeny jako procento inhibice infikovaných kontrol.

1. 5 Test s reverzní transkriptázou

Byl proveden mikrotest s reverzní transkriptázou (RT) upravený z Goff a další (Goff, S. a další, 1981, J. Virol. 38: 239 - 248) a Willey a další (Willey, R. a další, 1988, J. Virol. 62: 139 - 147). V supernatantech z kultur virů a buněk byla upravena koncentrace 1% Triton-X100. 10 μ l každého vzorku supernatant/Triton X-100 bylo přidáno do 50 μ l směsi RT (75 mM KCl, 2 mM Clevelandovo činidlo, 5 mM MgCl₂, 5 μ g/ml poly A, 0,25 jednotek/ml oligo dT, 0,05 % NP40, 50 mM Tris-HCl, pH 7,8, 0,5 μ M neradioaktivní dTTP a 10 cCi/ml ³²P-dTTP) v 96-jamkové mikrotitrační destičce se dnem ve tvaru U a směs byla inkubována při 37 °C 90 min. Po inkubaci bylo převedeno 40 μ l reakční směsi z každé jamky do zařízení dot blot Schleicher a Schuell (S+S) v částečném vakuu, které obsahovalo filtrační vrstvu pro 96 jamek rozdělenou mřížkou (Wallac katalog # 1450 - 423) a filtr

nasycený pufrem 2 x SSC (0,3M NaCl a 0,003M citrát sodný). Každá jamka byla promyta 4 x alespoň 200 µl 2 x SSC použitím plného vakua. Zařízení bylo rozebráno a filtrační papír opatřený mřížkou byl vyjmut a třikrát promyt 2 x SSC. Nakonec byla filtrační membrána odsáta na absorpčním papíře, ponechána sušit na vzduchu a byla zatavena do sáčku. Vzorky byly vloženy do kazety s fosforescenční vrstvou a byla přiložena vymazaná (alespoň 8 min) fosforescenční vrstva a kazeta byla uzavřena. Bylo použito expozice 16 hod. Pro zjištění ovlivněného nebo inhibovaného podílu (Fa) pro všechny dávky inhibitoru nebo inhibitorů v porovnání s neošetřenými infekčními kontrolami byly použity hodnoty Pixel Index Values (PIV), vytvořené ve formátu vyjadřujícím objem odvozeném z přenosů fosforescenčního zobrazování (Molecular Dynamics Phosphorimager) (analýza byla prováděna na ImageQuant volume report, byla provedena korekce na pozadí).

1.6 Test infekčnosti/neutralizace na lidských PBMC

Prototyp testu používal buněčných linií, kde se v testu primárního izolátu používá buněk PBMC, získaných z Interstate Blood Bank, aktivovaných 2 až 3 dny kombinací protilátek OKT3 (0,5 µg/ml) a CD28 (0,1 µg/ml). Cílové buňky byly přeneseny do média pro separaci lymfocytů (LSM), promyty a zmrazeny. Buňky byly podle potřeby ponechány roztát a byly aktivovány jak bylo uvedeno výše minimálne 2 až 3 dny před testem. V tomto testu ve formátu 96 jamek byly buňky v koncentraci 2×10^6 /ml v 5% médiu IL-2 a konečném objemu 100 µl. Zásobní roztoky peptidu byly připraveny v DPBS (1 mg/ml). Ředení peptidu byla prováděna v kompletním médiu 20 % FBS RPMI 1640/5 % IL-2.

1. 7 Model infekce HIV-1 na myších HU-PBMC SCID in vivo

Samice myší SCID (stáří 5 až 7 týdnů) dostaly intraperitoneálně 5 až 10×10^7 dospělých lidských buněk PBMC. Dva týdny po rekonstituci byly myši infikovány i.p. v den 0 10^3 TCID₅₀ HIV-1 9320 (izolát A018 citlivý na AZT). Ošetření peptidy bylo prováděno intraperitoneálně, dvakrát denně počínaje dnem -1 a dále až do šestého dne. Míra infekce krevních buněk, splenocytů, lymfatických uzlin a peritoneálních buněk byla testována kvantitativní společnou kultivací s lidskými blasty PBMC týdně po tří za sebou následující týdny po odběru krve a tkání zvířeti (den 7, přibližně 12 až 18 hod po posledním podání léčiva). Supernatanty ze společné kultivace byly testovány na produkci antigenu p24 HIV-1 jako měřítka infekce virem (kity a protokol Immunotek Coulter).

1. 8 Farmakokinetické studie na krysách

Byli použiti samci krys CD o hmotnosti 250 až 300 g s dvojitým jugulárním katétem, získaní od Charles River Laboratories. Peptidy byly nastříkovány do jednoho jugulárního katétru v objemu 200 µl roztoku peptidu (přibližně 3,75 mg/ml), přičemž koncentrace podávaného roztoku byla určena Edelhochovou metodou (Edelhoch, 1967, Biochemistry 6: 1948 - 1954) a nastavena v závislosti na hmotnost zvířete tak, že každé zvíře dostalo dávku 2,5 mg/kg). Přibližně 250 až 300 µl krve bylo odebíráno v předem určených časových intervalech (0, 15, 30 min a 1, 2, 4, 6 a 8 hod) a přidáváno do zkumavek capiject s EDTA. Po centrifugaci byla od usazených buněk oddělena plasma a buď zmražena nebo okamžitě zpracována pro fluorescenční analýzu HPLC.

1. 9 Analýza vzorků plasmy fluorescenční HPLC

100 µl vzorku plasmy bylo přidáno k 900 µl precipitačního pufru

(acetonitril, 1,0% TFA, detergent) což vede k vysrážení většiny plasmatických proteinů. Po centrifugaci při 10 000 ot/min 10 minut, bylo odebráno 400 µl supernatantu, který byl přidán k 600 µl vody s čistotou pro HPLC. Byla prováděna sériová ředění určovaná koncentrací peptidu přítomného v každém vzorku v ředícím pufru složeném ze 40 % precipitačního pufru a 60 % vody pro HPLC. Navíc k ředěním vzorků byla prováděna sériová ředění dávkovaného roztoku v pufru stejně jako v plasmě a použita pro vytvoření standardní křivky určující vztah mezi plochou vrcholu a známou koncentrací peptidu. Tato křivka byla potom použita pro výpočet koncentrace peptidu v plasmě se zahrnutím do výpočtu všech ředění a množství nastříknutého na kolonu.

1. 10 Protokol XTT

Pro měření cytotoxických/cytostatických účinků peptidů byly prováděny testy XTT (Weislow, O. S. a další, 1989, J. Natl. Cancer Inst. 81: 577 - 586) přítomnosti různých koncentrací peptidu, aby bylo možno určit index selektivity (SI). Hodnota TC_{50} byla v tomto testu určována inkubací buněk v přítomnosti a v nepřítomnosti sériově ředěného peptidu s následným přidáním XTT. V přežívajících/metabolizujících buňkách se XTT redukuje na rozpustné hnědé barvivo XTT-formazan. Odečítá se absorbance a provádí se srovnání mezi hodnotami získanými v přítomnosti a v nepřítomnosti peptidu pro zjištění hodnoty TC_{50} Karberovou metodou (viz např. Lennette, E. H. a další, ed., 1969, „Diagnostic Procedures for Viral and Rickettsial Infections“, American Public Health Association, Inc., 4. vyd., str. 47 - 52). Buňky Molt 4, CEM (80 000 buněk/jamku) a kombinace těchto dvou typů buněk (70 000, popřípadě 10 000 buněk/jamku) byly vysety a inkubovány se sériově ředěným peptidem 24 hod v celkovém objemu 100 µl. Po inkubaci bylo do každé jamky přidáno 25 µl pracovního roztoku XTT (1 mg/ml XTT,

250 µM PMS v kompletním médiu s obsahem 5 % DMSO) a destičky byly inkubovány při 37 °C. Byl odečítán vývoj barvy a výsledky byly použity pro vyjádření hodnot poskytnutých v jamkách s obsahem peptidů jako procento hodnot získaných z jamek obsahujících neošetřenou kontrolu.

2. Výsledky

2. 1 Antivirová aktivita - testy fúze

T1249 byl přímo porovnáván s T20 v testech fúze buňka - buňka zprostředkované virem s použitím chronicky infikovaných buněk CEM smísených s neinfikovanými buňkami Molt-4, jak je ukázáno v tabulce 3 níže. Inhibice fúze T1249 proti laboratorním izolátům jako je IIIb, MN a RF je srovnatelná s T20, a vykazuje proti T20 přibližně 2,5 až 5 násobné zvýšení. T1249 byl také aktivnější (3 až 28 násobné zvýšení) než T20 proti několika klinickým izolátům indukujícím syncytia, včetně izolátu rezistentního na AZT (G691-2) a izolátu předem ošetřeného AZT (G762-3) a G320 (izolát použitý ve studiích v HuPBMC-SCID). Nejvýznamnější je, že polypeptid T1249 měl více než 800 krát vyšší účinnost než peptid T20 proti HIV-2 NIHZ.

Tabulka 3

Izolát viru	T20 (ng/ml)	n	T1249 (ng/ml)	n	Rozdíl jako násobek
HIV-1 IIIb	2,5	9	1,0	9	2,5
HIV-1 G691-2 (AZT-R)	406,0	1	16,0	1	25
HIV-1 G762-3 (pre-AZT)	340,1	1	12,2	1	28
HIV-1 MN	20,0	7	3,1	7	6
HIV-1 RF	6,1	7	2,1	7	3
HIV-1 9320	118,4	1	34,5	1	3
HIV-2 NIHZ	3610,0	>10	4,3	2	840

2. 2 Antivirová účinnost - testy infekčnosti Magi-CCR-5

Testy infekčnosti Magi-CCR-5 umožňují přímá srovnání izolátů virů indukujících syncytia a neindukujících syncytia, stejně jako porovnání mezi laboratorními a klinickými izoláty. Tento test je také přímým měřítkem infekce virem (exprese TAT po infekci, transaktivace produkce β -galaktosidázy řízené LTR) naproti běžně používaným nepřímým metodám měření infekčnosti, jako je produkce antigenu p24 nebo produkce reverzní transkriptázy. Testy infekčnosti Magi-CCR-5 (viz tabulka 4 níže) ukazují, že T1249 je konzistentně účinnější než T20 proti všem testovaným izolátům z hlediska EC₅₀, tak i výpočtům inhibice Vn/Vo = 0,1. T1249 vykazuje podstatné zlepšení účinnosti ve srovnání s klinickým izolátem HIV-1 301714 (> 25 násobné), který je jedním z nejméně citlivých izolátů na T20. Navíc je T1249 alespoň 100 krát silnější než T20 vzhledem k izolátu SIV B670. Tyto údaje spolu s údaji o fúzi ukazují, že T1249 je silným peptidovým inhibitorem HIV-1, HIV-2, a SIV.

Tabulka 4

		T20		T1249		
Izolát viru	EC-50	Vn/Vo=0,1	EC-50	Vn/Vo = 0,1	EC-50 rozdíl jako násobek	Vn/Vo=0,1 rozdíl jako násobek
HIV-1 IIIB	42	80	8	10	5	8
HIV-1 9320	11	50	1	6	11	8
HIV-1 301714 (subtyp B,NSI)	1065	4000	43	105	25	38
HIV-1 G691-2 (AZT-R)	13	200	0,3	20	43	10
HIV-1 pNL4-3	166	210	1	13	166	16
SIV-B670	2313	>10000	21	100	110	>100

2. 3 Antivirová aktivita - test infekčnosti HuPBMC

T1249 byl přímo porovnáván s T20 v testech infekčnosti HuPBMC (tabulka 5 níže), který představuje uznávanou náhražku systému *in vitro* pro předpovídání koncentrací léčiva v plasmě nutných pro inhibici viru *in vivo*. Tato porovnání ukázala, že T1249 je účinnější proti všem dosud testovaným izolátům HIV-1, přičemž všechny hodnoty Vn/Vo = 0,1 (dávka nutná pro snížení titru viru o jeden log) jsou sníženy až k submikrogramovým koncentracím. Mnohé z nejméně citlivých klinických izolátů na T20 vykazovaly desetinásobnou nebo větší citlivost na T1249. Je třeba zdůraznit, že HIV-1 9320, izolát používaný v myším modelu infekce HuPBMC SCID je 46 x méně citlivý na T20 než na T1249, což ukazuje velmi dobrou korelací s výsledky *in vivo*.

14.03.01

Tabulka 5

Virový izolát (HIB-1)	T20 Vn/Vo=0,1 (ng/ml)	T1249 Vn/Vo=0,1 (ng/ml)	Rozdíl jako násobek
IIIB	250	80	3
9320	6000	130	46
301714 (subtyp B, NSI)	8000	700	11
302056 (subtyp B, NSI)	800	90	9
301593 (subtyp B, SI)	3500	200	18
302077 (subtyp A)	3300	230	14
302143 (SI)	1600	220	7
G691-2 (AZT-R)	1300	400	3

2. 4 Antivirová aktivita - laboratorní izoláty rezistentní na T20

T1249 byl přímo porovnáván s T20 v testech fúze buňka - buňka zprostředkované virem prováděných s použitím chronicky infikovaných buněk CEM smísených s neinfikovanými buňkami Molt-4 (tabulka 6 níže). T1249 byl téměř 200 krát silnější než T20 při měření na izolátu rezistentním na T20.

Tabulka 6

Izolát viru	T20 (ng/ml)	n	T1249 (ng/ml)	n	Rozdíl jako násobek
HIV-1 pNLA-3 SM (T20 rezistentní)	405,3	3	2,1	3	193

V testech Magi-CCR-5 (viz tabulka 7 níže), je T1249 50 000 krát účinnější než T20 při testování na izolátech rezistentních na T20, jako

je pNL4-3 SM a pNL4-3 STM (Rimsky, L. a Matthews, T., 1998, J. Virol. 72: 986 - 993).

Tabulka 7

		T20		T1249		
Izolát viru (HIV-1)	EC-50	Vn/Vo = 0,1	EC-50	Vn/Vo = 0,1	EC-50 rozdíl jako násobek	Vn/Vo = 0,1 rozdíl jako násobek
pNLA-3	166	210	1	13	166	16
pNLA4-3 SM (T20-R)	90	900	4	11	23	82
pNLA4-3 SM (T20-R) Duke	410	2600	4	11	103	236
pNLA4-3 STM (T20/T649-R)	<50 000	>50 000	1	13	>50 000	>3846

T1249 byl přímo porovnáván s T20 v testech infekčnosti HuPBMC (viz tabulka 8 níže), který vyhodnocoval rozdíly v účinnosti na rezistentní izolát. T1249 je více než 250 krát účinnější než T20 při testování na rezistentním izolátu pNL4-3 SM.

Tabulka 8

		T20		T1249	
Izolát viru (HIV-1)	Vn/Vo = 0,1 (ng/ml)		Vn/Vo = 0,1 (ng/ml)	Rozdíl jako násobek	
pNL4-3	3500		30	117	
pNL4-3 SM (T20-R)	>10 000		40	>250	

2. 5 Antivirová účinnost, model in vivo SCID-HuPBMC

Antivirová účinnost T1240 in vivo byla přímo porovnávána s účinností T20 v HuPBMC-SCID myším modelu infekce HIV-1 9320 (obr. 3). Dva týdny po rekonstituci HuPBMC byly myši infikovány i. p. v den 0 10^3 TCID₅₀ HIV-1 9320 pasážovaným v PBMC (AZT - senzitivní izolát A018). Bylo prováděno ošetření peptidy i. p. dvakrát denně v celkových denních dávkách 67 mg/kg (T20), 20 mg/kg (T1249), 6,7 mg/kg (T1249), 2,0 mg/kg (T1249), a 0,67 mg/kg (T1249), po 8 dnů počínaje dnem -1. Míra infekce v krevních buňkách, splenocytech, lymfatických uzlinách a peritoneálních buňkách byla testována kvantitativní společnou kultivací s lidskými blasty PBMC týdně po tři za sebou následující týdny po odebrání krve a tkání (den 7, přibližně 12 až 18 hod po posledním podání léčiva). Supernatanty ze společné kultivace byly testovány na produkci antigenu HIV-1 p24 jako měřítko infekce virem. Infekční viry nebyly detekovatelné v krvi nebo v lymfatických tkáních u zvířat ošetřených T20, i když byl virus detekován v peritoneální tekutině a preparátu sleziny. Všechny součásti byly negativní na infekční virus při dávce 6,7 mg/kg T1249, což ukazuje alespoň desetinásobné zlepšení ve srovnání s ošetřením T20. V dávce 2,0 mg/kg T1249 byly zcela prosté detekovatelného infekčního viru jak lymfa tak i slezina, přičemž u peritoneální tekutiny došlo ke snížení titru viru s koeficientem $2 \log_{10}$, a u titru viru v krvi došlo ke snížení s koeficientem $1 \log_{10}$, přičemž vždy bylo provedeno srovnání s infikovanými kontrolami. Při nejnižší dávce T1249, 0,67 mg/kg, byly peritoneální tekutina a krev ekvivalentní s infikovanou kontrolou; avšak jak u lymfatických, tak i slezinných tkání byl pozorován pokles titru infekčního viru s koeficientem $1 \log_{10}$. Celkově tyto výsledky ukazují, že T1249 je za těchto podmínek 30 až 100 krát účinnější in vivo proti HIV-1 9320.

2. 6 Farmakokinetické studie na krysách

Pro další definici farmakokinetického profilu T1249 byly použity krysy s kanylami. Samcům krys CD o hmotnosti 250 až 300 g byly jugulárním katétem podávány i.v. polypeptidy T1249 a T20 (obr. 4A - 5). Získané vzorky plasmy byly vyhodnocovány fluorescenční HPLC pro odhad množství peptidu v extrahované plasmě. β -fáze poločasu a celková AUC T1249 byly téměř třikrát vyšší než v případě T20 (obr. 5).

2. 7 Cytotoxicita

U T1249 nebyla pozorována žádná zřejmá cytotoxicita *in vitro*, jak je ukázáno na obr. 6.

Navíc není T1249 akutně toxicický (úmrtí během 24 hod) i v dávce 167 mg/kg (nejvyšší testovaná dávka) podané i.v. jugulární kanylou (0,3 ml v průběhu 2 až 3 min).

2. 8 Přímá vazba na konstrukt gp41 M41 Δ 178

T1249 byl radioaktivně označen ^{125}I a pomocí HPLC čištěn až k dosažení maximální specifické aktivity. Stejným způsobem byl jodován T20. Saturační vazba na M41 Δ 178 (zkrácený fúzní protein ektodomény gp41 bez aminokyselinové sekvence T20) imobilizovaný na mikrotitračních destičkách v koncentraci 0,5 $\mu\text{g}/\text{ml}$ je ukázána na obr. 7. Nespecifická vazba byla definována jako vazba radioligandu v přítomnosti 1 μM neznačeného peptidu. Specifická vazba byla rozdíl mezi celkovou a nespecifickou vazbou. Výsledky ukazují, že ^{125}I -T1249 a ^{125}I -T20 mají podobné vazebné afinity s hodnotou 1 až 2 nM. Lineární inverzní Scatchardova vynesení ukazují, že každý ligand se váže na homogenní skupinu míst.

Kinetika vazby ^{125}I -T1249 a ^{125}I -T20 byla určována na

scintilačních mikrotitračních destičkách potažených 0,5 µg/ml M41Δ178. Časový průběh asociace a disociace je ukázán na obr. 8. Disociace navázaného radioligandu byla měřena po přídavku neznačeného peptidu na konečnou koncentraci 10 µM v jedné desetině celkového testovacího objemu. Počáteční rychlosti nástupu a sestupu pro ^{125}I -T1249 byly podstatně pomalejší než hodnoty pro ^{125}I -T20. Charakteristiky disociace pro oba radioligandy byly nezměněny, jestliže disociace byla započata s druhým neznačeným peptidem (tj. ^{125}I -T1249 s T20).

Aby bylo možno dálé ukázat, že oba ligandy soutěží o stejná cílová místa, neznačené T1249 a T20 byly titrovány v přítomnosti jedné koncentrace buď ^{125}I -T1249 nebo ^{125}I -T20. Ligand byl přidán pro zahájení inkubace právě po neznačeném peptidu. Kompetiční křivky ukázané na obr. 9 ukazují, že ačkoli oba ligandy mají podobné afinity, jsou pro úplnou kompetici vzhledem k vazbě ^{125}I -T1249 nutné vyšší koncentrace jak neznačeného T20, tak i T1249.

2. 9 Přímá vazba na oblast HR1 GP41

Pro měření sekundární struktury T1249 v roztoku (fyziologický roztok s fosfátovým pufrem, pH 7) byla použita spektroskopie cirkulárního dichroismu (CD), přičemž T1249 byl použit buď samostatně nebo v kombinaci s peptidem o délce 45 zbytků (T1346) z HR1 (sedmičlenné opakování 1) vazebné oblasti gp41. Obr. 14A ilustruje spektrum CD T1249 samotného v roztoku (10 µM, 1 °C). Spektrum je typické pro peptidy, které přijímají α -šroubovicovou strukturu. Konkrétně dekonvoluce tohoto spektra používající rozklad se základem nastaveným na spektrum proteinu o délce 33 předpovídá v T1249 obsah šroubovice (samotného v roztoku) na 50 %. Obr. 14B ilustruje reprezentativní spektrum CD peptidu T1249 smíseného s T1346. Plné čtverce (■) označují teoretické spektrum CD předpovězené pro „model bez interakce“, kde se předpokládá, že

peptidy neinteragují v roztoku. Skutečné experimentální spektrum (●) se významně liší od tohoto teoretického „neinterakční model“ spektra, což ukazuje, že oba peptidy interagují za získání měřitelné strukturní změny, která se pozoruje na spektru CD.

2. 10 Proteinázová ochrana vazebné oblasti T1249 uvnitř GP41

Vnímavost chimerního proteinu M41Δ178, popisovaná v části 2. 8 výše, vzhledem ke štěpení proteinázou K, byla testována a analyzována elektroforézou na polyakrylamidovém gelu. Výsledky jsou ilustrovány na obr. 15. Jestliže se individuálně s proteinázou K inkubují buď M41Δ178 (neštěpený obr. 15, dráha 2; štěpený obr. 15, dráha 3) nebo T1249 (neštěpený obr. 15, dráha 4; štěpený obr. 15, dráha 5), oba peptidy jsou rozštěpeny. Jestliže se však T1249 inkubuje s M41Δ178 před přidáním proteinázy K (obr. 15, dráha 7), získá se chráněný fragment HR-1 s molekulovou hmotností 6500. Sekvenování chráněného fragmentu ukazuje, že odpovídá oblasti primární sekvence umístěné uvnitř ektodomény gp41. Chráněný fragment zahrnuje rozpustný peptid HR1 (T1346) použitý ve studiích CD popisovaných v části 2. 9 výše a dále obsahuje dalších sedm aminokyselinových zbytků umístěných na aminovém konci. Tato ochrana může být připisována vazbě T1249 na specifickou sekvenci gp41, která je obsažena v konstruktu M41Δ178.

Příklad 3: Hybridní polypeptidy respiračního syncytialního viru

Následující příklad popisuje hybridní polypeptidy respiračního syncytialního viru (RSV) se zlepšenými farmakokinetickými vlastnostmi. Navíc se uvádějí výsledky, které ukazují silné inhibiční účinky hybridních polypeptidů RSV na infekci RSV.

1. Materiály a metody

1. 1 Syntéza a pufirikace peptidů

Polypeptidy RSV byly syntetizovány standardní metodou Fast Moc. Obecně, pokud není uvedeno jinak, obsahovaly peptidy amidované karboxylové konce a acetylované aminové konce. Čištění bylo prováděno HPLC s reverzní fází.

1. 2 Test snížení počtu plaků respiračního syncytálního viru

Všechna nezbytná ředění peptidů byla prováděna v čisté, sterilní, 96-jamkové destičce TC. Celkem bylo připraveno jedenáct ředění pro každý peptid a jedna kontrolní jamka neobsahující žádný peptid. Rozmezí konečných koncentrací peptidu začalo 50 µg/ml nebo 100 µg/ml, přičemž bylo provedeno celkem jedenáct dvojnásobných ředění. RSV byl připraven s koncentrací 100 pfu/jamku ve 100 µl 3% EMEM, při stanovení pomocí RSV známého titru. Viry se potom přidají do všech jamek.

Média byla odstraněna z jedné subkonfluentní 96-jamkové destičky s buňkami Hep2. Materiál z ředící destičky byl převeden na destičky pro kultivaci buněk počínaje řadou 1 a potom přes řadu 12, řadu 11 atd. až do přenesení všech řad. Destičky byly na 48 hod vloženy zpět do inkubátoru.

Destičky byly kontrolovány pro zajištění, že v kontrolních jamkách byla přítomna syncytia. Média byla odstraněna a do každé jamky bylo přidáno přibližně 50 µl 0,25% krystalové violeti v methanolu. Buňky byly ihned opláchnuty vodou pro odstranění nadbytku barviva a byly ponechány usušit. Použitím mikroskopu byl zjišťován počet syncytii v každé jamce.

2. Výsledky

Farmakokinetické studie s hybridními peptidy RSV T1301 (Ac-WQEWEDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELWA WF-NH₂) a T1302 (Ac-WQAWDEYDASISQVNEKINQALAYIREADELW AWF-NH₂) obsahující zesilující peptidové sekvence ukázaly značně zvýšený poločas vzhledem k základnímu peptidu T786 (Ac-VYPSDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV-NH₂), jak je ukázáno na obr. 10A - 10B. Hybridní polypeptidy T1301, T1302 a T1303 (Ac-WQAWDEYDASISDVNEKINQALAYIREADELWEWF-NH₂) rovněž vykázaly značně zvýšený poločas vzhledem k základnímu polypeptidu T1476 (Ac-DEYDASISQVNEKINQALAYIREADEL-NH₂).

Hybridní polypeptidy RSV T1301, T1302 a T1303, stejně jako polypeptidy T786 a T1293, byly testovány na schopnost inhibovat tvorbu plaků RSV v buňkách HEp2. Jak je ukázáno na obr. 11A a 11B, jak testované hybridní polypeptidy RSV, tak i základní polypeptid T786, byly schopny inhibovat infekci RSV. Překvapivě se také ukázalo, že hybridní polypeptid T1293 je sloučeninou se silnými účinky proti RSV (obr. 13).

Příklad 4: Hybridní polypeptidy luteinizačního hormonu

Popisovaný příklad ukazuje hybridní proteiny luteinizačního hormonu (LH) se zlepšenými farmakokinetickými vlastnostmi. Následující hybridní polypeptidy LH byly syntetizovány a purifikovány výše popsanými způsoby: základní peptid T1323 (Ac-QHWSYGLRPG-NH₂) a hybridní polypeptid T1324 (Ac-WQEWEQKIQHWSY-GLRPGWASLWEWF-NH₂), které obsahují aminokyselinovou sekvenci základního polypeptidu T1323 spojenou se zesilujícími peptidy na aminových a karboxylových koncích. Jak je ukázáno na obr. 12A a 12B, hybridní peptid T1324 měl podstatně zvýšený poločas v porovnání se základním peptidem T1323, kterému chybí zesilující peptidové sekvence.

Příklad 5: Farmakologie hybridního polypeptidu T1249

T1249 znázorněný na obr. 13 je hybridní polypeptid obsahující zesilující peptidové sekvence navázané na polypeptid jádra odvozený ze směsi virových sekvencí. Jak je ukázáno v příkladu v části 7 výše, hybridní polypeptid T1249 má zlepšené farmakokinetické vlastnosti a účinek *in vitro* stejně jako *in vivo* proti HIV-1. V příkladu uvedeném dále se popisují farmakologické vlastnosti T1249 na zvířecích modelech hlodavců a primátů.

1. Materiály a metody

1. 1 Podávání hlodavcům v jedné dávce

Polypeptid T1249 byl podán albinotickým krysám Sprague-Dawley v jedné dávce kontinuální subkutánní infuzí (CSI), subkutánní injekcí nebo intravenózní injekcí. V každé ošetřované skupině bylo devět krys každého pohlaví. Skupiny dostaly sterilní preparáty polypeptidu T1249 jako chemické sloučeniny v dávce 0,5, 2,0 nebo 6,5 mg/kg CSI. Jedna skupina dostala 50 mM karbonát/bikarbonát, pH 8,5, podaný jako kontrolu. Peptidy byly podávány 12 hod katetrem polyvinylchlorid/polyethylen chirurgicky implantovaným podkožně do šíje. Dvě skupiny dostaly jednu dávku T1249 v množství 1,2 nebo 1,5 mg/kg subkutánní injekcí do mezilopatkové oblasti. Dvě skupiny dostaly jednu dávku T1249 v množství 1,5 nebo 5 mg/kg intravenózní injekcí. Skutečné množství T1249 v miligramech bylo vypočteno použitím obsahu peptidu stanoveného pro každou podanou šarži.

Při analýze byla zvířata pozorována v klecích (dvakrát denně na úmrtnost a stav umírání), byla prováděna klinická vyšetření, byly zjišťovány klinické laboratorní parametry, tělesná hmotnost, a byla prováděna pitva. Vzorky krve byly získávány technikou rozptýleného vzorkování v 12 hodinovém časovém období od tří krys na pohlaví na

skupinu vždy v následujících časech: 0,5, 1, 2, 4, 6, 8, 19 a 12 hod po podání dávky. Analýza vzorků byla prováděna použitím analýzy PcAb ECLIA (Blackburn, G. a další, 1991, Clin. Chem. 37: 1534 - 1539; Deaver, D., 1995, Nature 377: 758).

Pro plasmatickou a lymfatickou farmakokinetickou analýzu látky T1249 u krys byl připraven sterilní roztok látky T1249 v bikarbonátovém pufru, který byl podáván jednorázově, jednorázovou intravenózní injekcí do laterální ocasní žily v dávce 20 mg/kg. Krev byla odebírána zvířatům jugulárním katetrem. Vzorky byly odebírány ihned po podání dávky a v čase 5, 15 a 30 min a 1, 2, 4 a 6 hod po podání léčiva. Pro analýzu lymfatických kapalin byly vzorky odebírány ihned po podání dávky a každých 20 min po prvních šest hodin po podání léčiva. Lymfatická tekutina byla odebírána z katetru, který byl umístěn přímo do hrudního lymfatického kanálu, jak bylo popsáno výše (Kirkpatrick a Silver, 1970, *The Journal of Surgical Research* 10: 147 - 158). Koncentrace T1249 v plasmě a lymfatické tekutině byly určovány použitím standardního testu na T1249 kompetitivní ELISA (Hamilton, G., 1991, str. 139, v „Immunochemistry of Solid-Phase Immunoassay“, Butler, J., ed., CRC Press, Boston).

1. 2 Jednorázové podávání primátům

Sterilní preparáty T1249 jako chemické sloučeniny byly podávány opicím cynomologus v jednorázových dávkách ssubkutánní, intramuskulární nebo intravenózní injekcí. V uspořádání typu postupného křížení dostává jedna skupina zvířat složená ze dvou zvířat každého pohlaví jednozárovou dávku T1249 intravenózně (0,8 mg/kg), intramuskulárně (0,8 mg/kg) nebo subkutánně (0,4, 0,8 a 1,6 mg/kg). Mezi každým podávacím dnem bylo vloženo období vyplachování alespoň tří dnů. Lyofilizovaný T1249 byl rekonstituován ve sterilním fyziologickém roztoku s fosfátovým puarem pH 7,4 bezprostředně před dávkováním. Skutečné množství testované látky

v miligramech bylo vypočítáno pomocí obsahu peptidu stanoveného pro každou podávanou šarži.

Při analýze byla zvířata pozorována v klecích, byla prováděna fyzikální vyšetření a měření tělesné hmotnosti. V intravenózní fázi studie byly odebírány vzorky krve do heparinizovaných zkumavek v následujících časech: ihned po podání dávky, 0,25, 0,5, 1,5, 3, 6, 12 a 24 hod po podání. V intramuskulární a subkutánní fázi studie byly odebírány vzorky krve do heparinizovaných zkumavek od každého zvířete v následujících časech: 0,5, 1, 2, 3, 6, 12 a 24 hod po podání. Vzorky plasmy byly připraveny v průběhu 1 hodiny po odebrání a vzorky byly rychle zamrazeny v kapalném dusíku. Analýzy vzorků byly prováděny použitím testu PcAb ECLIA (Blackburn, G. a další, 1991, Clin. Chem. 37: 1534 - 1539; Deaver, D., 1995, Nature 377: 758).

1. 3 Přemostující farmakokinetická studie

Šest samců opic cynomologus bylo náhodně uspořádáno do tří skupin vždy po dvou zvířatech ve skupině. Všechny dávky T1249 byly podávány jednorázovou subkutánní injekcí. Studie byla rozdělena do dvou částí. V části 1 dostala zvířata ve skupinách 1, 2 a 3 sterilní preparát T1249 jako chemické sloučeniny (tj. látka T1249 byla rozpuštěna v pufru karbonát/bikarbonát, pH 8,5) ve dvou denních dávkách po čtyři za sebou následující dny (dny studie 1 až 4) po 0,2, 0,6 a 2,0 mg/kg/dávku. Etapy 1 a 2 byly rozděleny desetidenním obdobím promývání. V etapě 2 dostala zvířata ve skupinách 1, 2 a 3 sterilní preparát látky T1249 jako léku (tj. ve vodném roztoku, pH 6,5 plus manitol) dvakrát denně po čtyři za sebou následující dny (dny studie 15 až 18) v dávkách 0,2, 0,6 a 2,0 mg/kg/dávku.

Ve dnech studie 1 a 15 byly odebírány vzorky krve pro farmakokinetické analýzy pro zjištění farmakokinetických vlastností jedné dávky a v dnech studie 4 a 18 pro zjištění rovnovážných

plasmatických farmakokinetických parametrů. Vzorky byly odebírány v následujících časech: bezprostředně před podáním a 0,5, 1,5, 3,0, 4,0, 6,0, 8,0 a 12,0 hod po podání. Zvířata byla monitorována v etapách 1 a 2 na klinické vnější znaky a změny tělesné hmotnosti.

2. Výsledky

2. 1 Farmakokinetické vlastnosti T1249 podávané krysám

Pro provedení počátečního testování farmakokinetických vlastností v plasmě a distribuce T1249 byly použity modely na krysách. U zvířat ve všech dávkovacích skupinách nebyly pozorovány žádné změny tělesné hmotnosti, vnějších fyzikálních znaků, parametrů hematologických a klinických nebo mikroskopických patologických znaků spojených s podáváním T1249.

Krysy, které dostaly T1249 pomocí CSI, dosáhly rovnovážných koncentrací peptidů v plasmě přibližně 4 hodiny po podání. Jak rovnovážná koncentrace v plasmě (C_{pss}), tak i vypočtená plocha pod křivkou závislosti koncentrace v plasmě na čase (AUC), byly přímo úměrné podávané dávce, což ukazuje, že T1249 vykazuje lineární farmakokinetické vlastnosti v rozmezí testovaných dávek od 0,5 do 6,5 mg/kg. Vypočetené farmakokinetické parametry a závislosti plasmatické koncentrace na čase pro podávání způsobem CSI jsou uvedeny v tabulce 9, popřípadě obr. 16A.

Tabulka 9

Parametr	Skupiny podle dávek		
	0,5 mg/kg	2,0 mg/kg	6,5 mg/kg
C_{pss} ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	0,80	2,80	10,9
$AUC_{(0-12 \text{ hod})}$ ($\mu\text{g}\cdot\text{h}/\text{ml}$)	7,99	25,9	120

Při podání T1249 jednorázovou intravenózní injekcí se ukázala přímá farmakokinetická závislost na podané dávce v rámci testovaných dávek. Naopak podání T1249 subkutánní injekcí neprokázalo v rozmezí studovaných dávek závislost na dávce. Vypočtené farmakokinetické parametry a závislosti koncentrace v plasmě na čase pro subkutánní a intravenózní podání T1249 jsou uvedeny v tabulce 10, popřípadě obr. 16B.

Tabulka 10

Parametr	Skupiny podle dávek/podání			
	(SC)		(IV)	
	1,2 mg/kg	15 mg/kg	1,5 mg/kg	5,0 mg/kg
t _{1/2} , (hod)	2,02	2,00	2,46	1,86
t _{max} (hod);	1,09	1,88	-	-
C _{max} (μg/ml)	6,37	21,5	15,7	46,3
AUC _{0-12 hod} (μg.h/ml)	27,0	107	45,6	118
AUC _(0-∞) (μg.h/ml)	27,6	110	47,1	120

Biologická dostupnost T1249 při subkutánném podávání krysám byla zjišťována jako porovnání s intravenózním podáváním. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 11 níže. V nízké dávce (1,2 mg/kg) byla relativní biologická dostupnost (F_R) T1249 pro subkutánní podávání 73 %. Relativní biologická dostupnost při podání vysoké dávky (15 mg/kg) T1249 byla 30 %, což bylo vyšší, než je koncentrace inhibující 90 % (IC_{90}) infekčnosti HIV po dobu celých 12 hodin studie ve všech vyšetřovaných dávkách.

Tabulka 11

Způsob podání	Dávka (mg/kg)	$AUC_{0-\infty}$ ($\mu\text{g} \cdot \text{h}/\text{ml}$)	$AUC_{(0-\infty)}$ ($\mu\text{g} \cdot \text{h}/\text{ml}$)	F_R (%)
Nízká dávka				
SC	1,2	27,6	34,5 ^(a)	73
IV	1,5	47,1	-	-
Vysoká dávka				
SC	15	110	36,5 ^(b)	30
IV	5	120	-	-

(a) Normalizováno z dávky 1,2 mg/kg na dávku 1,5 mg/kg vynásobením $AUC(0-\infty)$ 1,25.

(b) Normalizováno z dávky 15 mg/kg na dávku 5 mg/kg dělením $AUC(0-\infty)$ třemi.

Kinetické údaje pro plasmatické a lymfatické koncentrace T1249 jsou ukázány na obr. 16C a uvedeny v tabulce 12 níže. T1249 rychle pronikal do lymfatického systému a rovnováhy s plasmatickým rezervoárem léčiva bylo dosaženo přibližně 1 hodinu po podání. Po dosažení rovnováhy mezi těmito dvěma oblastmi byly koncentrace v plasmě a lymfě porovnatelné u čtyž z pěti zvířat do tří hodin po podání. U jednoho zvířete byly trvale nižší koncentrace T1249 v lymfě než u jiných zvířat, i když profil lymfatické eliminace u tohoto zvířete nebyl odlišitelný od jiných členů této skupiny. Porovnání poločasu eliminacní fáze ($t_{1/2}$) pro plazmu a lymfu ukazují, že přechod T1249 mezi těmito dvěma oblastmi je proces řízený difuzí. Po třech hodinách se zdálo, že dochází ke druhé, rychlejší fázi eliminaci z lymfatického systému. Tento rozdíl by mohl být založen na mechanismu (například redistribucí nebo urychlenou degradací peptidu v lymfě) nebo na jiných faktorech. Koncentrace T1249 v lymfatické tekutině 6 hodin po injekci je vyšší než hodnota IC_{90} pro infekčnost viru u běžných laboratorních

kmenů a u primárních klinických izolátů HIV-1.

Míra penetrace T1249 do cerebrospinální tekutiny (CSF) byla testována rovněž. Koncentrace T1249 byly pod limitem detekce (LOD; 2,0 ng T1249/ml CSF) ve všech měřitelných časech, což ukazuje, že T1249 neproniká při podání v jedné dávce do centrálního nervového systému.

Tabulka 12

T1249		
Parametr	Plasma	Lymfa
t _{1/2} , eliminace (hod)	2,6 ± 41	1,3 ± 27
C _{max} (µg/ml)	291	133 ^(a) /155 ^(b)
AUC _(0-6 h) (µg.h/ml)	506	348 ^(a) /411 ^(b)
AUC _(0-∞) (µg.h/ml)	598	390 ^(a) /449 ^(b)
Cl (ml/h)	7,8	11,5

- (a) Vypočtené průměry zahrnují jedno zvíře (krysa #1), u kterého se dosahovalo podstatně nižších lymfatických koncentrací, ale podobného kinetického profilu, než u dalších zvířat ve skupině.
- (b) Vypočtené výsledky s vyloučením krysy #1.

2.2 Farmakokinetické vlastnosti T1249 při podávání primátům

Pro vyhodnocení vztahu mezi dávkou a různými farmakokinetickými parametry souvisejícími s parenterálním podáváním T1249 byly použity modely primátů. Koncentrací v plasmě vyšších než 6,0 µg/ml T1249 bylo dosaženo všemi způsoby podávání, a kvantifikovatelné hladiny (tj. hladiny vyšší než 0,5 µg/ml) byly detekovány 24 hod po subkutánním a intravenózním podání. Doba

eliminace $t_{1/2}$ byla srovnatelná pro všechny způsoby podávání (5,4 hod, 4,8 hod a 5,6 hod pro podání intravenózní, subkutánní, popřípadě intramuskulární). Plasmatické koncentrace T1249, které převýšily hodnoty IC₉₀ pro laboratorní kmeny a klinické izoláty HIV-1, byly pozorovány ve všech časech měření průběhu 24 hodin vzorkování.

Porovnání údajů získaných pro parenterální podávání 0,8 mg/kg T1249 vsemi způsoby podávání (tj. subkutánní, intravenózní a intramuskulární) se uvádí v obr. 17A. Obr. 15B ilustruje porovnání údajů získaných z injekce s.c. ve třech různých dávkách T1249 (0,4 mg/kg, 0,8 mg/kg a 1,6 mg/kg). Vložený graf v obr. 17B ukazuje vynesení vypočtené hodnoty AUC v závislosti na podané dávce.

T1249 vykazuje u opic cynomologus po subkutánním podání lineární farmakokinetické vlastnosti v rozmezí podávaných dávek, což ukazuje, že v tomto rozmezí dávek nedošlo k saturaci vylučovacího mechanismu. Souhrn farmakokinetických údajů po parenterálním podávání T1249 opicím cynomologus je ukázán v tabulce 13 níže. Srovnání plasmatických koncentrací AUC ukazuje, že vzhledem k intravenóznímu podávání je biologická dostupnost T1249 při přibližně 64 % při podání intramuskulární injekcí a 92 % při podání subkutánní injekcí.

Tabulka 13

Parametr	Způsob podání (dávka, mg/kg)				
	SC (0,4)	SC (0,8)	SC (1,6)	IM (0,8)	IV (0,8)
$t_{1/2}$, terminální (h)	6,23±0,52	4,83±0,48	5,55±0,92	5,57±0,24	5,35±0,95
t_{max} (h)	3,97±1,18	4,58±1,45	4,72±1,81	2,32±0,43	-
C _{max} (µg/ml)	3,17±0,09	6,85±1,01	13,3±2,55	6,37±1,69	26,7±0,25
AUC _(0-24 h) (µg.h/ml)	37,5±6,6	8,12±11,4	168±34,0	56,4±12,3	87,4±25,0
AUC _(0-∞) (µg.h/ml)	40,9±8,2	85,3±13,6	181±44,0	59,5±13,1	92,5±25,0
F _R (%)	-	92,3	-	64,4	-

2. 3 Přemostující farmakokinetická studie

Přemostující farmakokinetické studie byly prováděny pro porovnání farmakokinetických profilů T1249 jako chemické látky v plasmě při použití v neklinických experimentech popsaných výše, s T1249 formulovaným jako léčivo, který by mohl být podáván skutečnému pacientovi, například pro léčení infekce HIV. Studie byla označena jako paralelní, jednosměrné, zkřížené porovnání tří hladin dávek T1249 jako chemické látky a tří hladin dávek formulovaného léčivého výrobku. Farmakokinetické vlastnosti v plasmě byly testovány po podání jedné dávky a po dosažení rovnovážného stavu. Podávání T1249 subkutánní injekcí vedlo ve všech skupinách dávek k měřitelným koncentracím peptidu. Křivky závislosti plasmatické koncentrace na čase byly přibližně paralelní u všech skupin dávek po počátečním podání (dny 1 a 15) a v rovnovážném stavu (dny 4 a 18) jak pro T1249 jako chemickou látku, tak i T1249 formulovaný jako léčivo.

Navíc hodnoty $AUC_{(0-12 \text{ hod})}$ kolísaly přímo úměrně podle dávek pro obě léčivé formulace. Vypočtené hodnoty $AUC_{(0-12 \text{ hod})}$ pro léčivo se pohybovaly od 43 % do 80 % hodnot $AUC_{(0-12 \text{ hod})}$ vypočtených pro léčivou látku po podání v jedné dávce a od 36 % do 71 % v rovnovážném stavu.

T1249 jako chemická látka i jako léčivo ukázaly podobné farmakokinetické vlastnosti u opic cynomologus po jednorázovém subkutánném podávání ve všech testovaných dávkách a dávkovacích objemech. Přímé porovnání tvarů křivek závislosti koncentrace v plasmě na čase s předkládané studii a tvary křivek z předchozí studie u opic cynomologus ukazuje, že existuje depotní efekt, jestliže se T1249 podá subkutánní injekcí. To je naznačeno prodloužením času, ve kterém se dosáhne maximální koncentrace v plasmě (t_{\max}) a hodnoty $t_{1/2}$.

Tyto výsledky ukazují, že formulace léčivé látky jako chemické sloučeniny použité ve farmakologickém programu, poskytuje srovnatelné hodnoty AUC a jiných kinetických vlastností, jako hodnoty získané po podání hotového formulovaného léčiva. Tato pozorování ukazují, že klinické podávání T1249 poskytne celkovou expozici pacienta látce T1249.

Předkládaný vynález není omezen rozsahem zde popisovaných konkrétních provedení, která jsou zamýšlena pouze jako jednotlivé ilustrace individuálních aspektů vynálezu, a do rozsahu vynálezu spadají funkčně ekvivalentní metody a složky. Odborníkům v oboru budou z předcházejícího popisu a přiložených výkresů zřejmě různé modifikace vynálezu navíc k provedením popsáným v této přihlášce. Všechny takové modifikace mají spadat do rozsahu přiložených nároků.

/Zastupuje:/

PATENTOVÉ NÁROKY

1. Hybridní polypeptid obsahující zesilující peptidovou sekvenci navázanou na základní polypeptid.
2. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde zesilující peptidová sekvence zahrnuje: WXXWXXXI, WXXWXXX, WXXWXX, WXXWX, WXXW, WXXXWXWX, XXXWXWX, XXWXWX, XWXWX, WXWX, WXXXWXW, WXXXW, IXXXWXXXW, XXXWXXW, XXWXXW, XWXXXW, XWXXXW, XWXWXXX, XWXWXX, XWXWX, XWXW, WXWXXXW nebo XWXXXW.
3. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde zesilující peptidová sekvence zahrnuje WQEWEQKI nebo WASLWEWF.
4. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde zesilující peptidová sekvence je navázána na aminový konec základního polypeptidu.
5. Hybridní polypeptid podle nároku 4, který dále obsahuje zesilující peptidovou sekvenci, která je navázána na karboxylový konec základního polypeptidu.
6. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde zesilující peptidová sekvence je navázána na karboxylový konec základního polypeptidu.

7. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde terapeuticky účinnou látkou je základní polypeptid.
8. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde základním polypeptidem je aminokyselinová sekvence biologicky aktivního peptidu, růstového faktoru, cytokinu, diferenciačního faktoru, interleukinu, interferonu, faktoru stimulujícího kolonie, hormonu nebo angiogenního faktoru.
9. Hybridní polypeptid podle nároku 1, kde základní polypeptid zahrnuje následující aminokyselinovou sekvenci:

YTSLIHSЛИEESQNQQEKNEQELLELDK;
LEENITALLEEAQIQQEKНMYELQKLNS;
LEANISQSLEQAQIQQEKНMYELQKLNS;
NNYTSЛИHSЛИEESQNQQEKNEQELLEL;
DFLEENITALLEEAQIQQEKНMYELQKL;
RYLEANISQSLEQAQIQQEKНMYELQKL;
RYLEANITALLEQAQIQQEKNEYELQKL;
NNYTSЛИHSЛИEESQNQQEKNEQELLELDK;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDK;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDE;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLIE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLDK;
ALLEQAQIQQEKIEYELQKLDE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLIE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLE;

TALLEQAQIQQEKIEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLAE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKGEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKGEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAE;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLAE;
TALLEQAQIQQEKGEYELQKLAE;
DEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL;
DEYDASISQVNEKINQALAYIREADEL;
DEYDASISQVNEEINQALAYIRKADEL;
DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL;
DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDEL; nebo
QHWSYGLRPG.

10. Hybridní polypeptid podle nároku 9, kde zesilující peptidová sekvence je navázána k aminovému konci základního polypeptidu.
11. Hybridní polypeptid podle nároku 10, který dále obsahuje zesilující peptidovou sekvenci navázanou na karboxylový konec základního polypeptidu.

12. Hybridní polypeptid podle nároku 9, kde zesilující peptidová sekvence je navázána na karboxylový konec základního polypeptidu.
13. Hybridní polypeptid podle nároku 9, kde zesilující peptidová sekvence zahrnuje aminokyselinovou sekvenci WQEWEQKI nebo WASLWEWF.
14. Hybridní polypeptid podle nároku 9, kde tento hybridní polypeptid zahrnuje aminokyselinovou sekvenci: WQEWEQKITALLEQAQIQQEKNEYELQKLDKWASLWEWF, WQEWEQKITALLEQAQIQQEKIEYELQKLIEWEWF nebo VYP SDEYDASISQVNEEINQALAYIRKADELLENV.
15. Hybridní polypeptid podle nároku 14, který dále obsahuje aminokoncovou acetyllovou skupinu a karboxykonzcovou amidovou skupinu.
16. Základní polypeptid, který zahrnuje následující polypeptidové sekvence:

YTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK;
LEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKLNS;
LEANISQSLEQAQIQQEKNMYELQKLNS;
NNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLEL;
DFLEENITALLEEAQIQQEKNMYELQKL;
RYLEANISQSLEQAQIQQEKNMYELQKL;
RYLEANITALLEEQAQIQQEKNEYELQKL;

34-03-01
-126-

NNYTSЛИHSLIEESQNQQEKNEQELLELDK;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDK;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLDE;
TALLEQAQIQQEKNEYELQKLIE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLDK;
ALLEQAQIQQEKIEYELQKLDE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLIE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKIEYELQKLAE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAK;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAE;
TALLEQAQIQQEKAEYELQKLAE;
DEFDASISQVNEKINQSLAFIRKSDELL;
DEYDASISQVNEKINQALAYIREADEL;
DEYDASISQVNEEINQALAYIRKADEL;
DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDELL;
DEFDESISQVNEKIEESLAFIRKSDEL; nebo
QHWSYGLRPG.

17. Základní polypeptid podle nároku 16, který dále zahrnuje aminokoncovou acetylovou skupinu a karboxykoncovou amidovou skupinu.
18. Způsob zlepšení farmakokinetických vlastností základního polypeptidu, vyznačující se tím, že zahrnuje navázání konvenční zesilující peptidové sekvence k základnímu polypeptidu za vytvoření hybridního polypeptidu tak, že při zavedení do živého systému má hybridní polypeptid zlepšené farmakokinetické vlastnosti ve srovnání s vlastnostmi základního polypeptidu.
19. Způsob podle nároku 18, vyznačující se tím, že základním polypeptidem je terapeuticky účinná látka.
20. Způsob podle nároku 18, vyznačující se tím, že jako základní polypeptid se použije biologicky aktivní peptid, růstový faktor, cytokin, diferenciační faktor, interleukin, interferon, faktor stimulující kolonie, hormon nebo angiogenní faktor.

/Zastupuje:/

14-03-01

PV 2000 - 4324

1 / 23

Obr. 1

14-03-01 PV 2000-4324

2/23

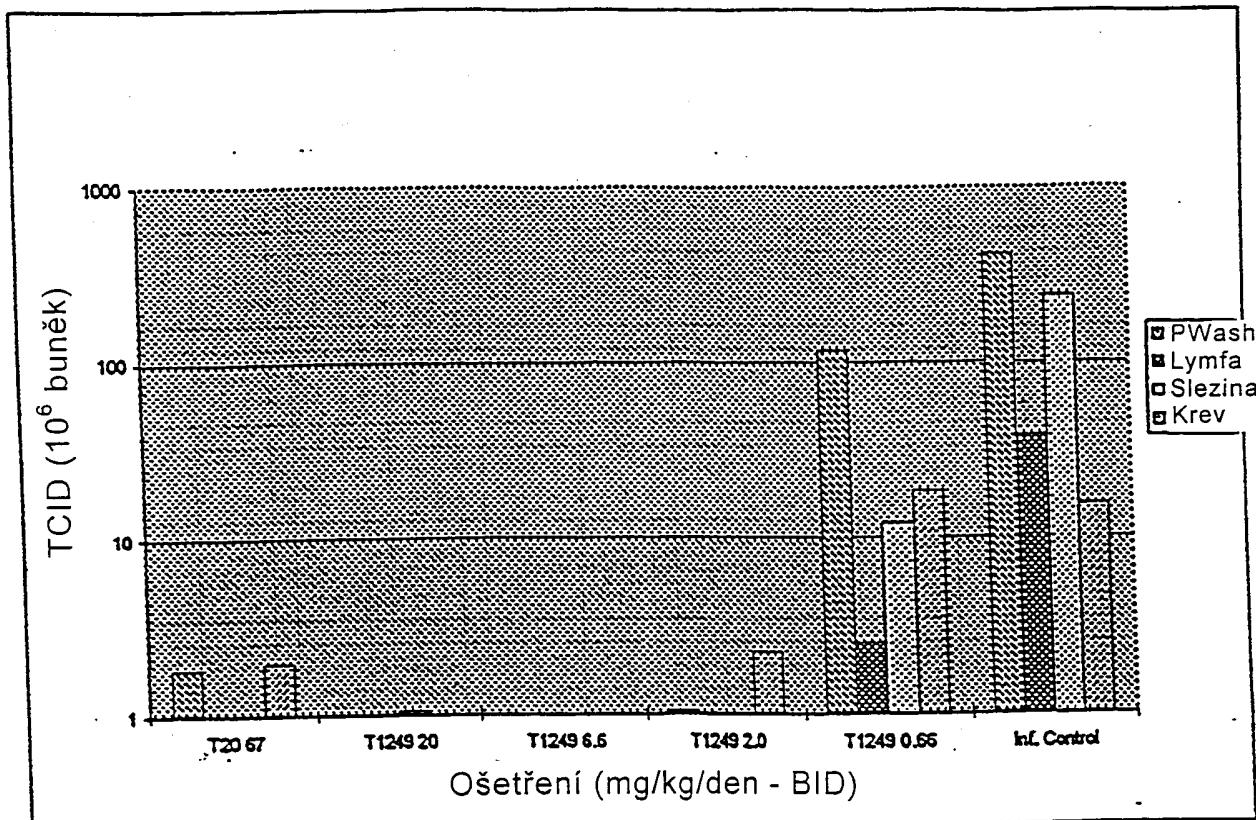
Obr. 2 A

Sekvence SIV		Sekvence HIV-2		Sekvence HIV-1		Sekvence HIV-1		Sekvence HIV-1		Sekvence HIV-1	
W	A	D	V	W	A	T	W	W	A	T	W
G	O	F	D	G	N	A	G	G	G	N	F
L	L	F	V	L	L	S	N	N	S	S	F
N	E	T	F	N	N	L	S	N	N	N	F
R	S	N	T	R	N	A	G	N	A	N	F
M	D	H	N	M	P	C	L	N	P	D	S
I	S	S	H	I	Q	N	N	N	S	S	S
V	D	D	S	V	A	S	N	N	X	X	X
H	G	G	N	H	N	N	N	N	X	X	X
T	F	F	N	T	S	F	F	F	X	X	X
P	D	D	S	P	N	N	N	N	X	X	X
A	I	I	N	A	P	N	N	N	X	X	X
S	D	D	N	S	N	N	N	N	X	X	X
K	S	S	N	K	N	N	N	N	X	X	X
E	A	A	N	E	N	N	N	N	X	X	X
Q	T	T	N	Q	N	N	N	N	X	X	X
Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	X	X	X
W	W	W	W	W	W	W	W	W	X	X	X

Obr. 2 B

14-03-01 PV 2000-4324

3/23

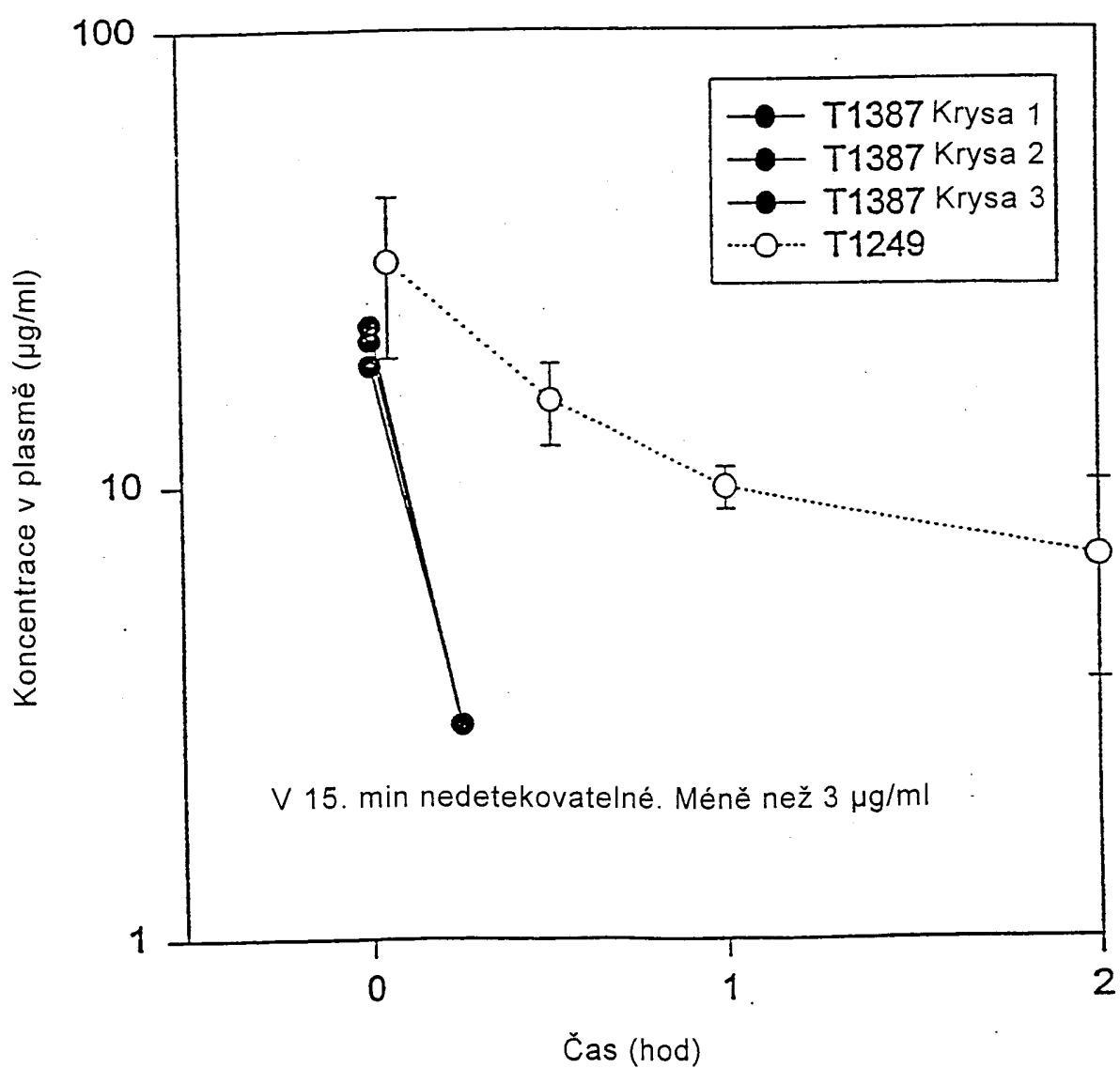

Obr. 3

14.03.01

PV 2000-4329

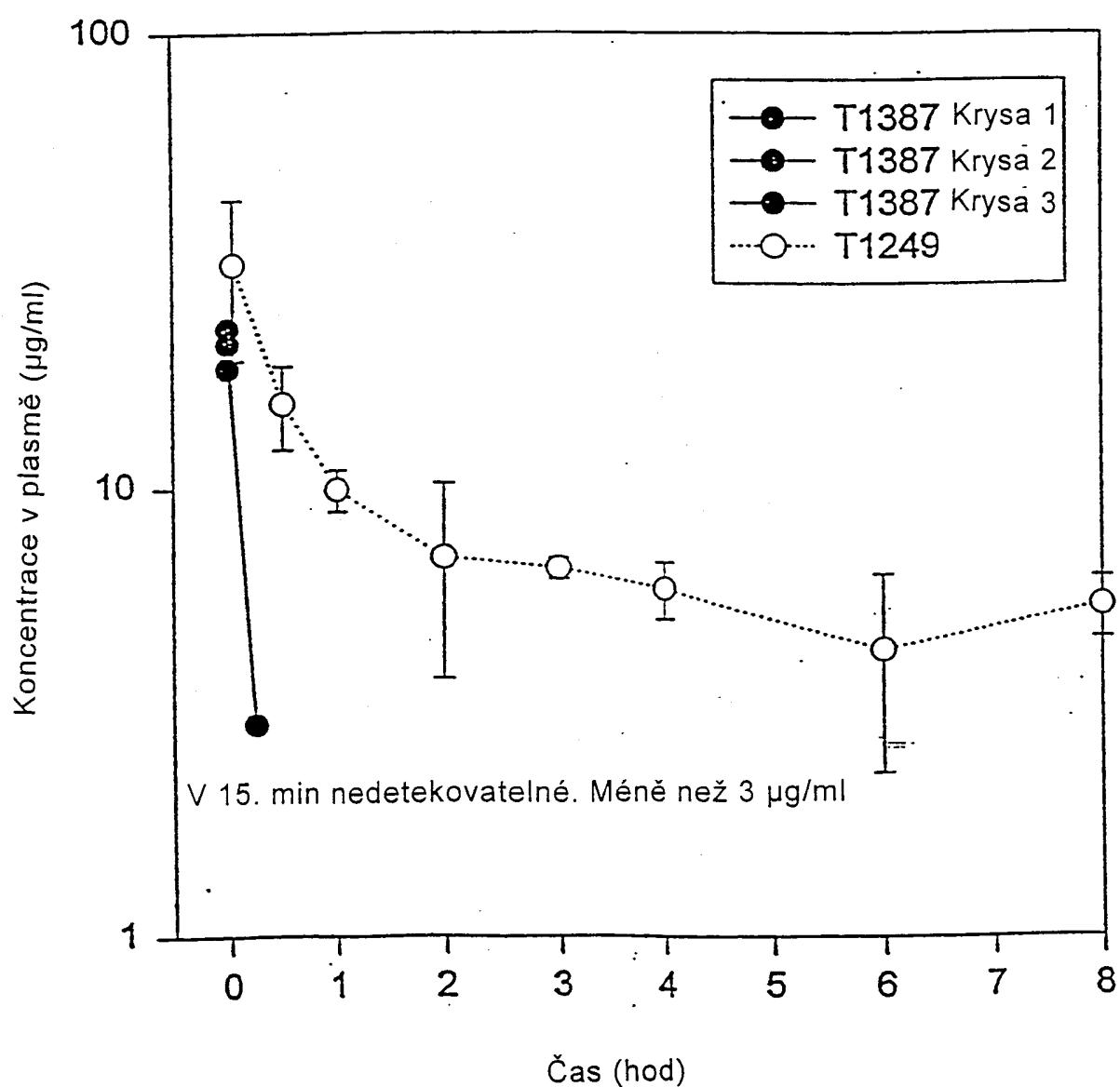
4/23

Obr. 4 A

14.03.01 PV 2000-4324

5/23

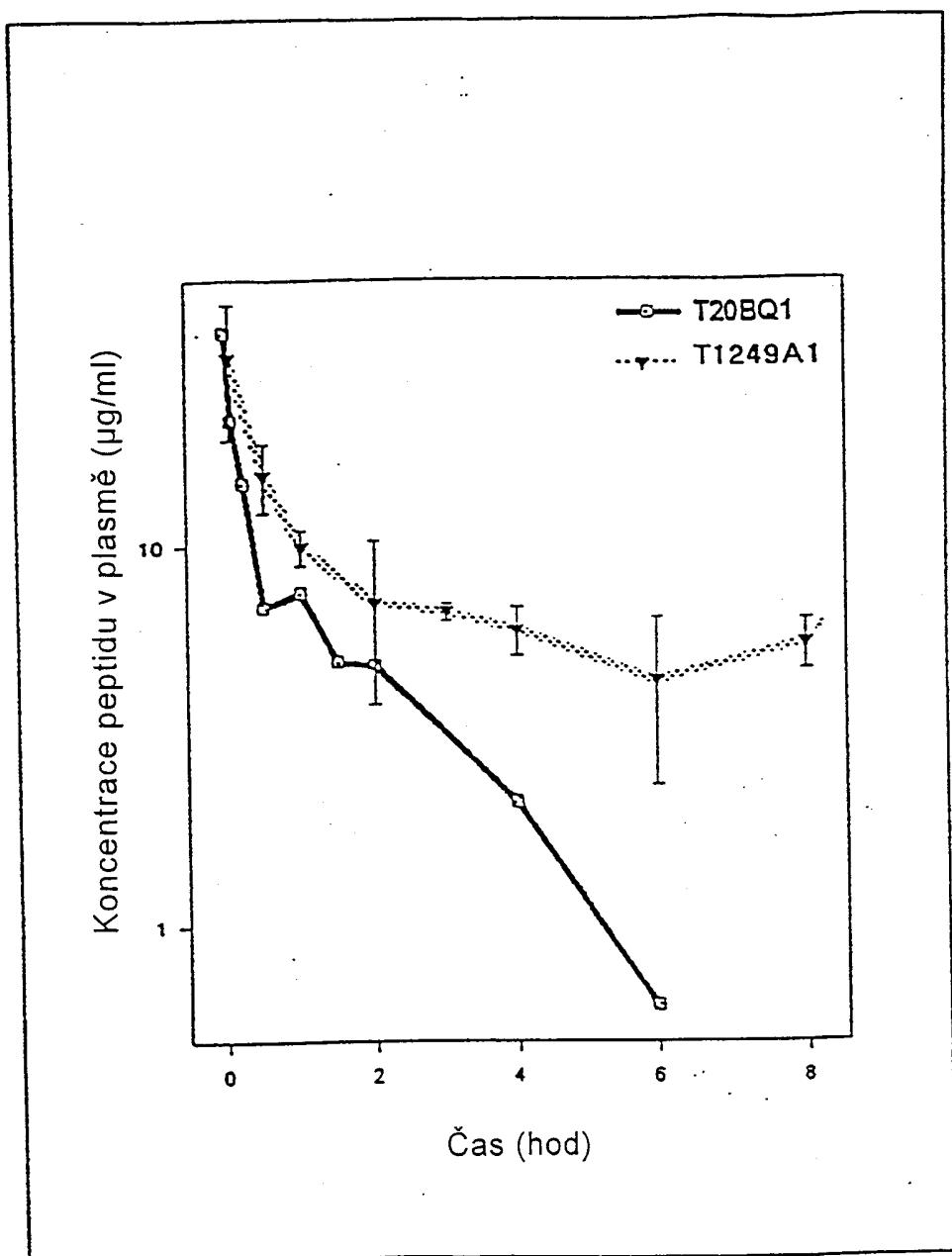

Obr. 4 B

14-03-01

PV 2000 - 4324

6/23

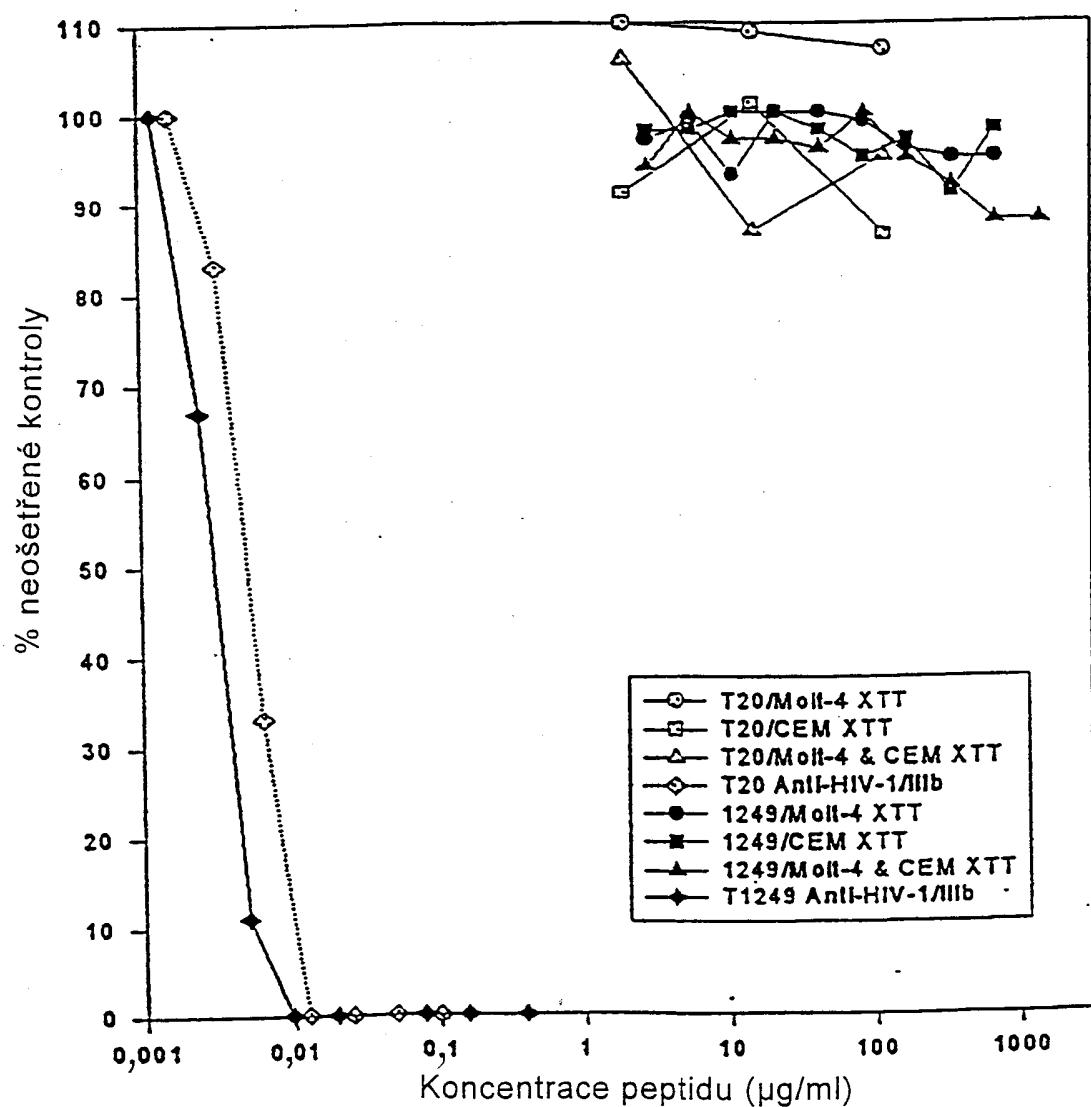
Farmakokinetické vlastnosti	T20BQ1	T1249A1
Dávka (mg/kg i.v.)	2,5	2,5
Způsob detekce	Fluorescence HPLC	Fluorescence HPLC
$T_{1/2\beta}$ (hod)	1,6	4,71
Cl_β (ml/hod)	27,94	9,62
$AUC_{(0-8)}$ ($\mu\text{g hod}/\text{ml}$)	26,12	71,43

Obr. 5

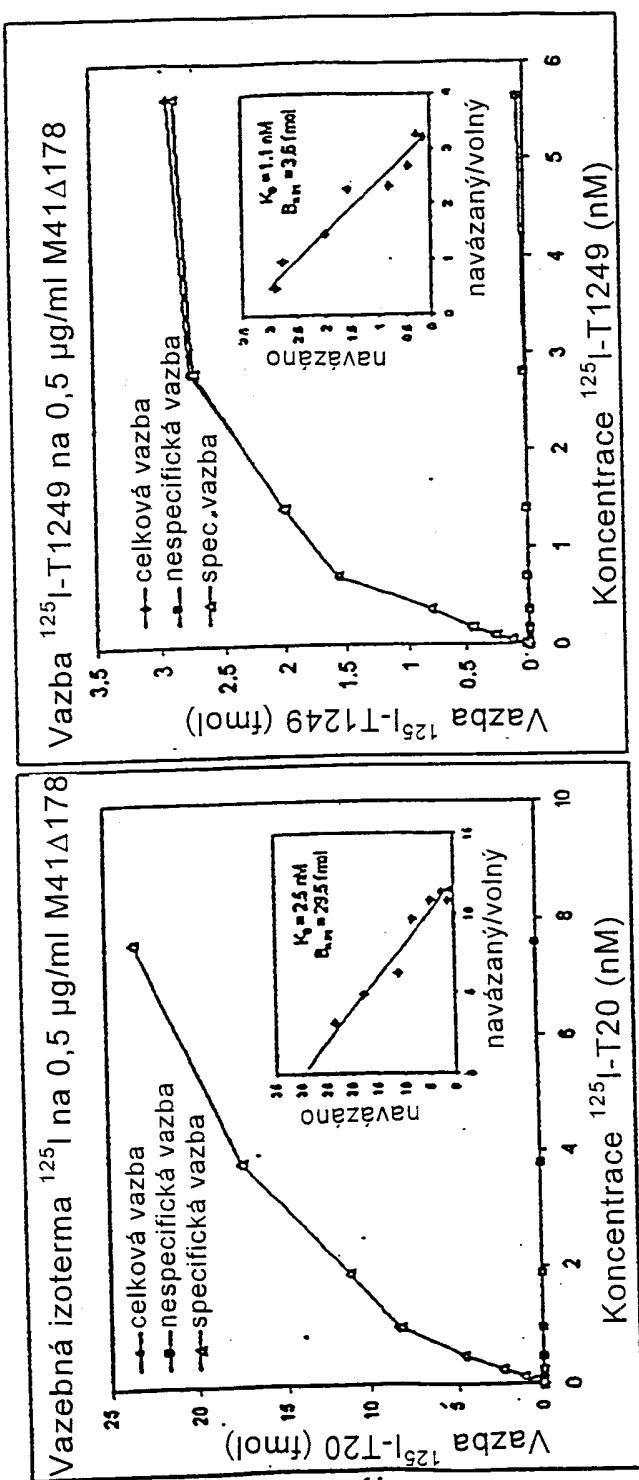
14.03.01

PV 2000-4324

7/23

Obr. 6

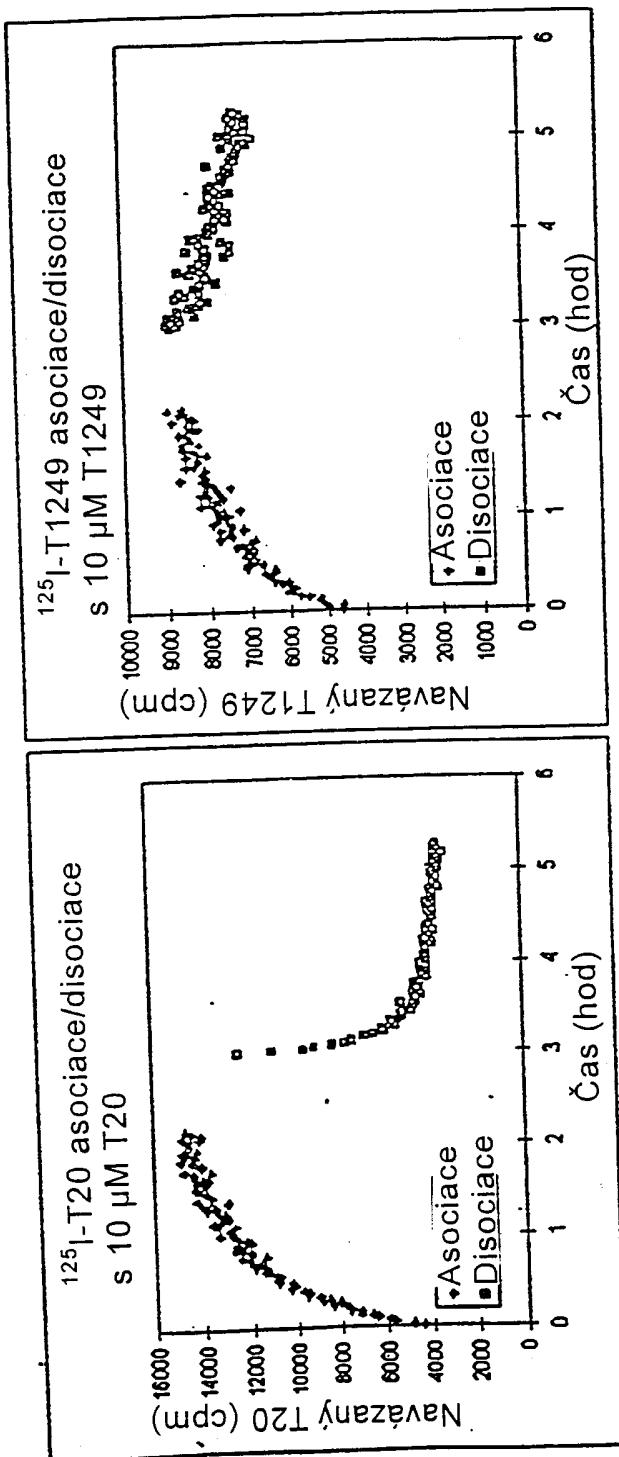

Obr. 7

14.03.01

PV 2000 - 4324

9/23

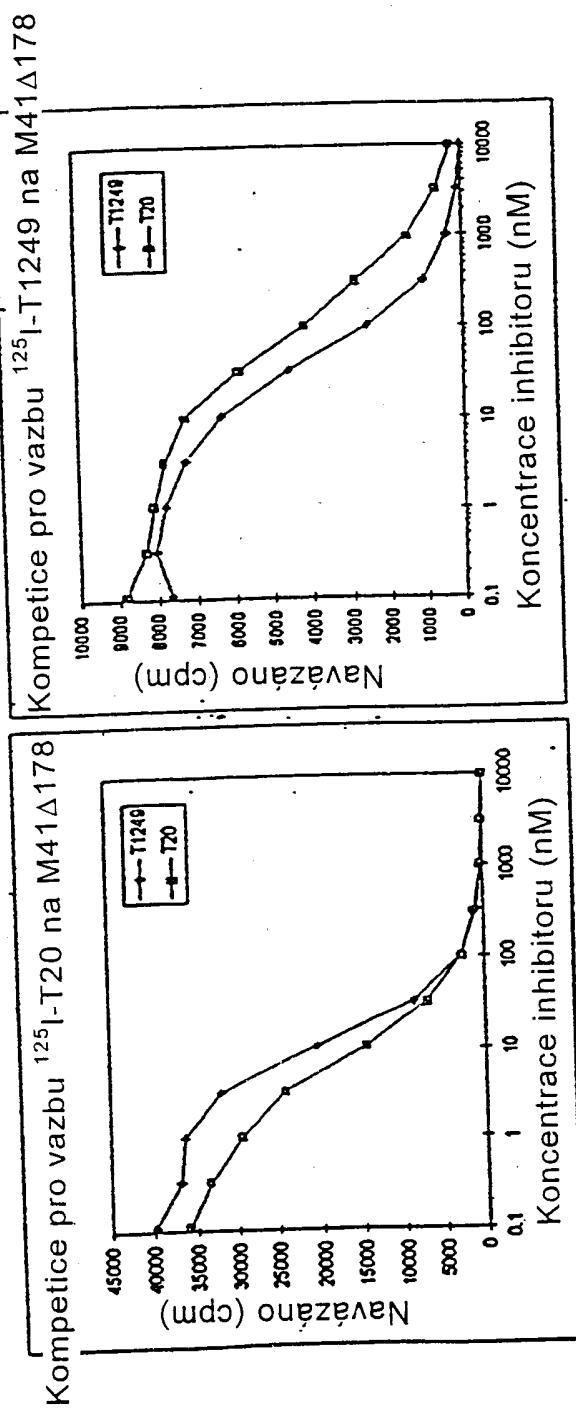

Obr. 8

14.03.01

PV 2000 - 4329

10/23

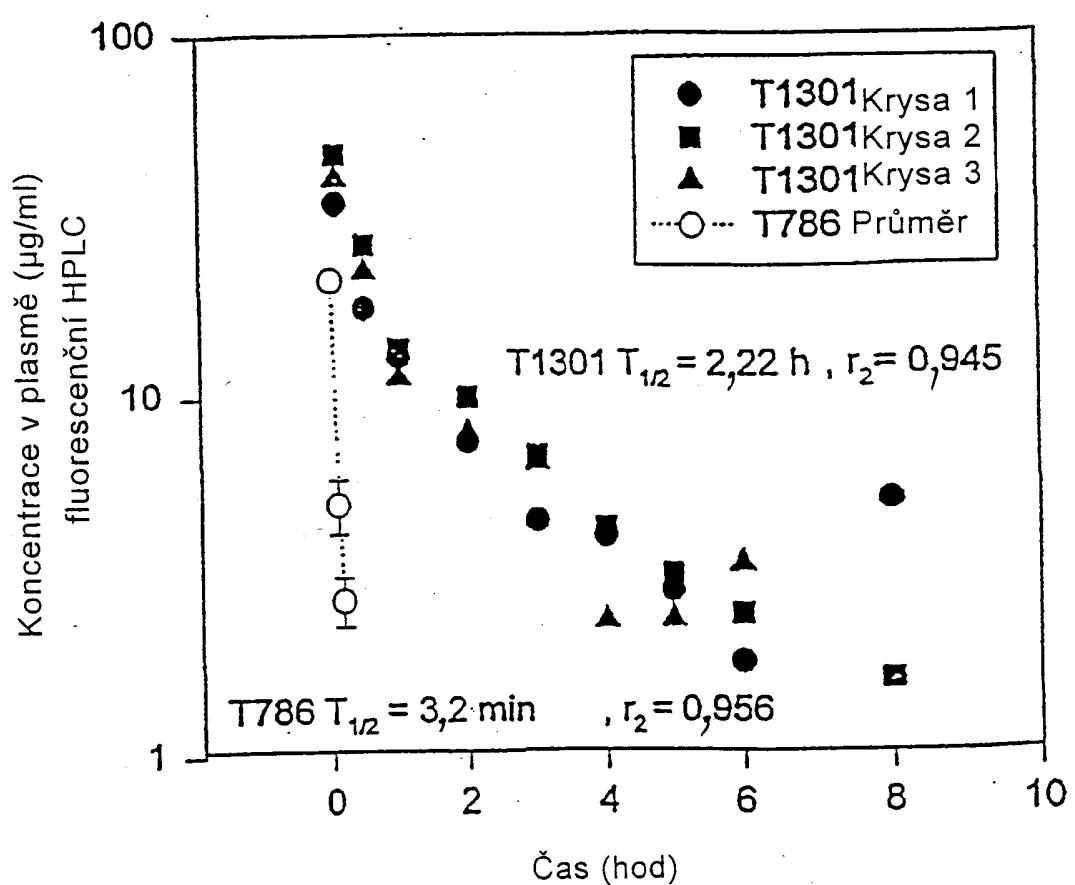

Obr. 9

14.03.01

PV 2000 - 9824

11/23

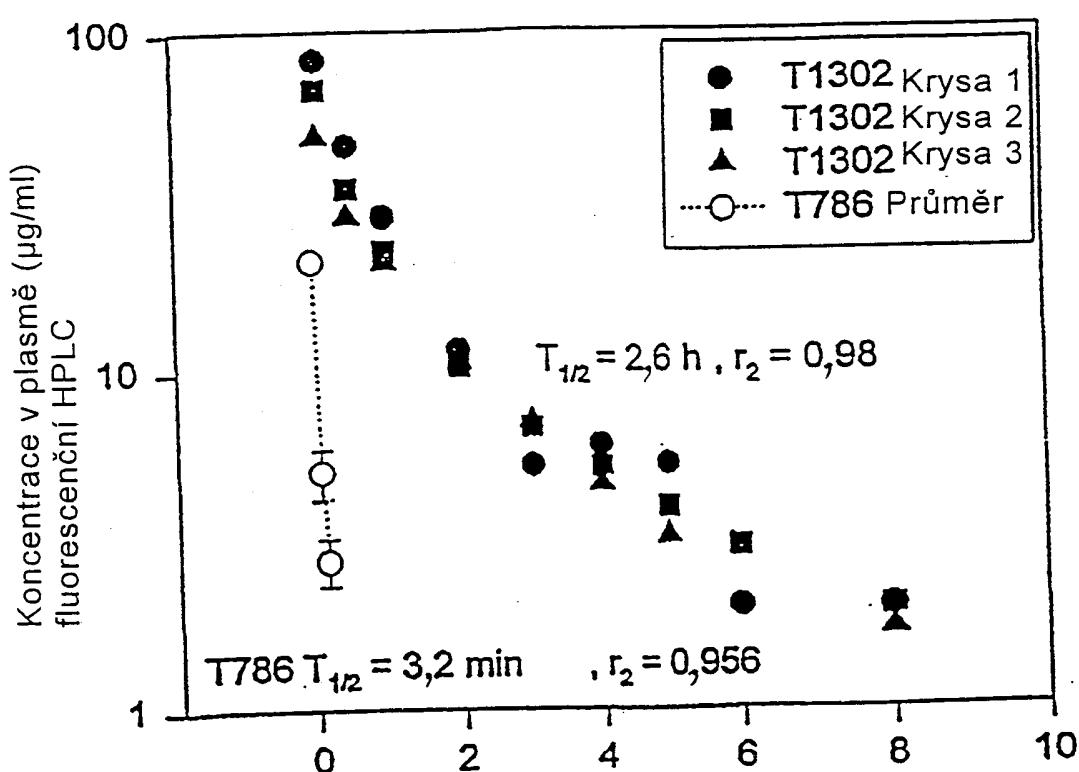

Obr. 10 A

14.03.01

PV 2000-4324

12/23

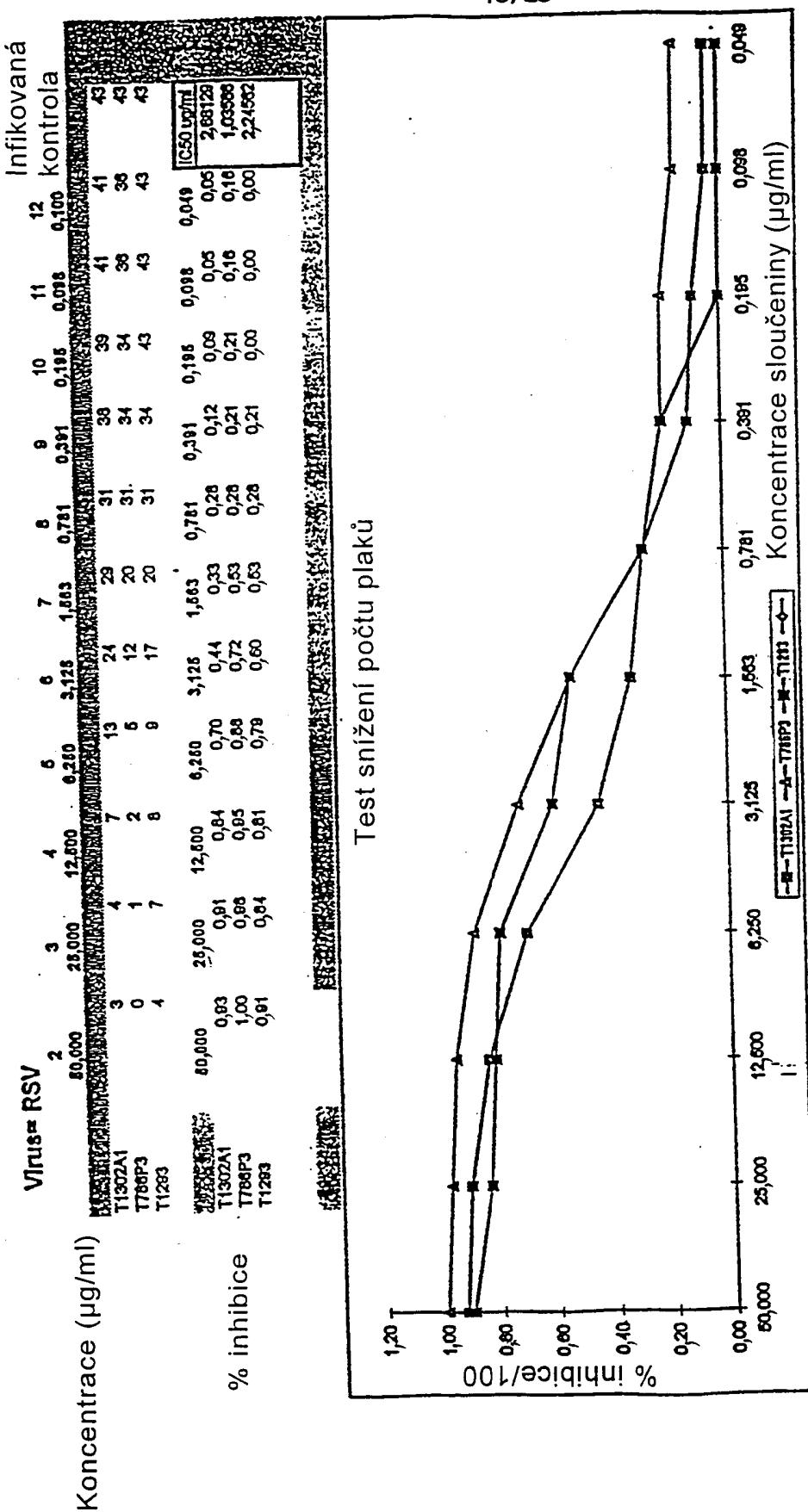

Obr. 10 B

14.03.01

PV 2000 - 4329

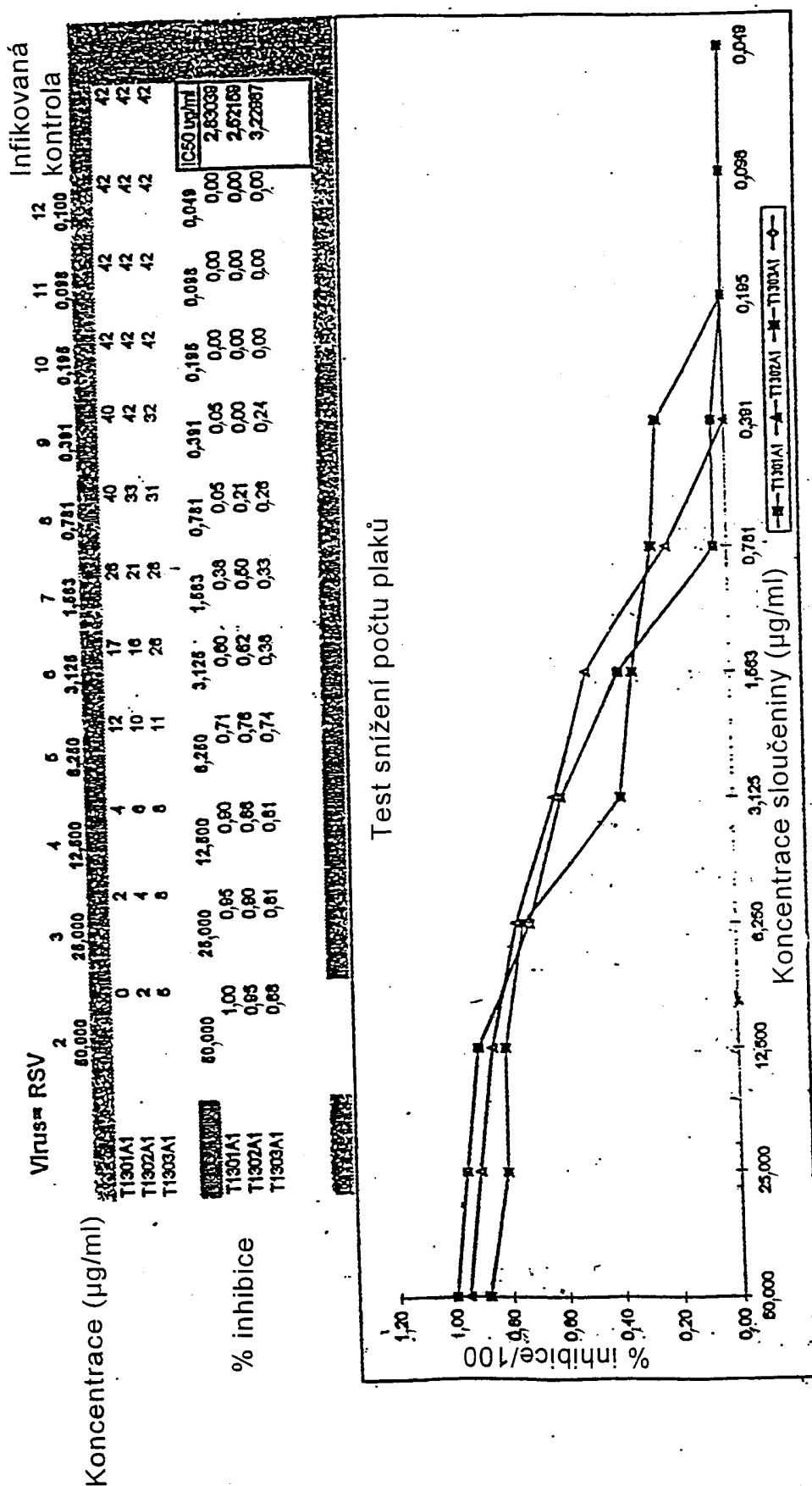
13/23

Obr. 11 A

14.03.01

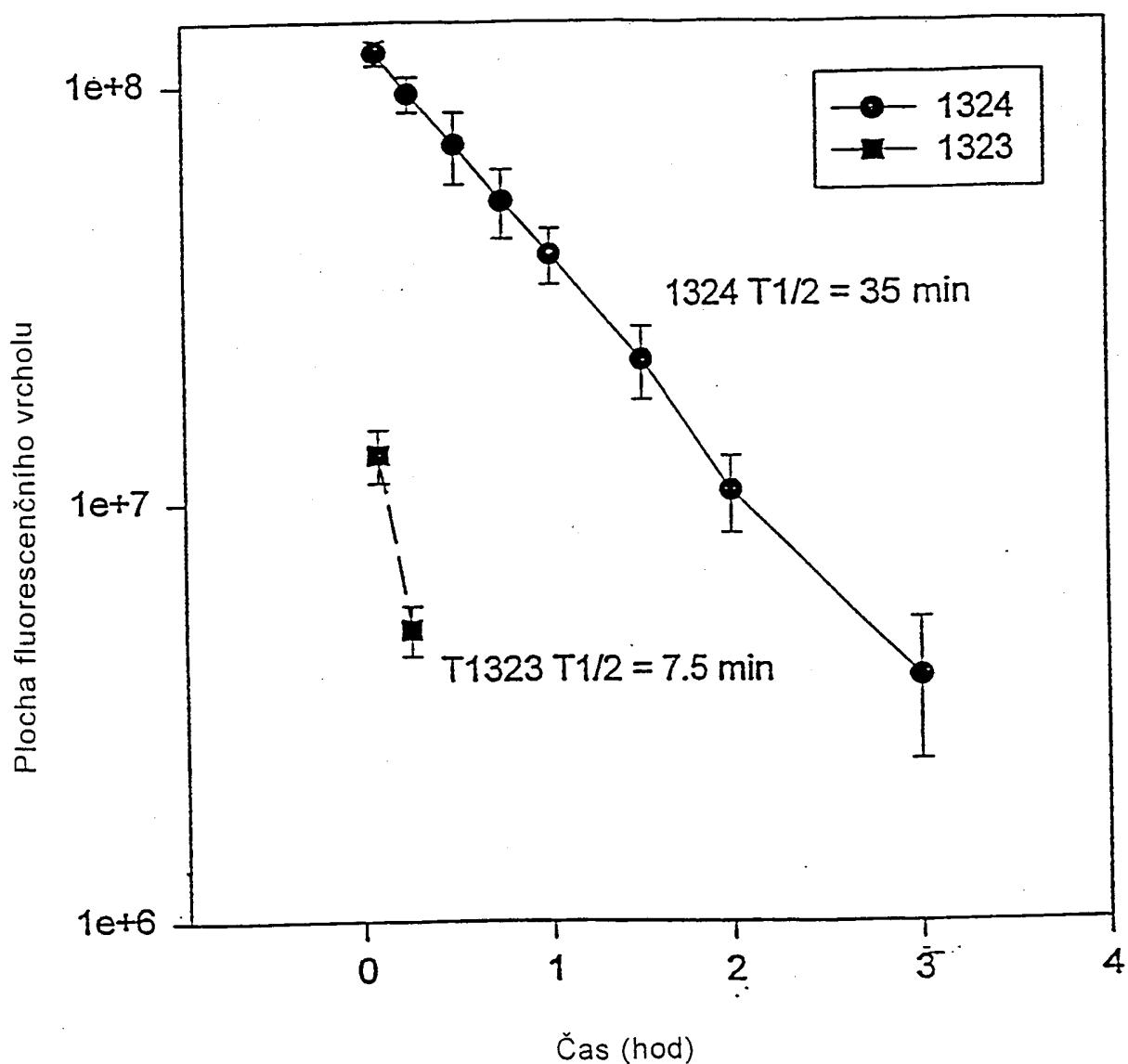
14/23

Obr. 11 B

14.03.01

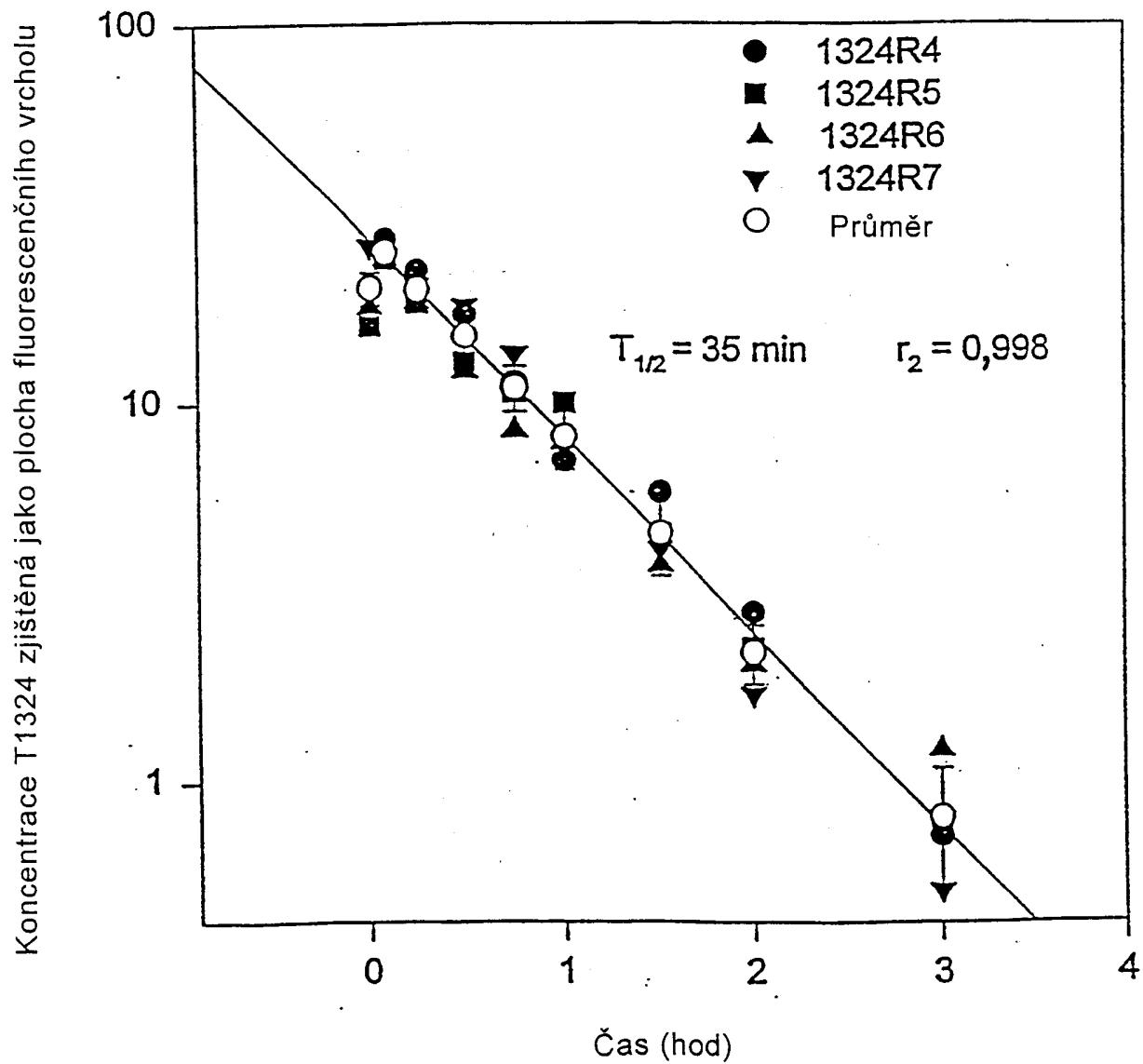
15/23

Obr. 12 A

14.03.01 PV 2000 - 4329

16/23

Obr. 12 B

14-03-01

PV 2000-4324

17/23

14-03-01

PV 2000-4324

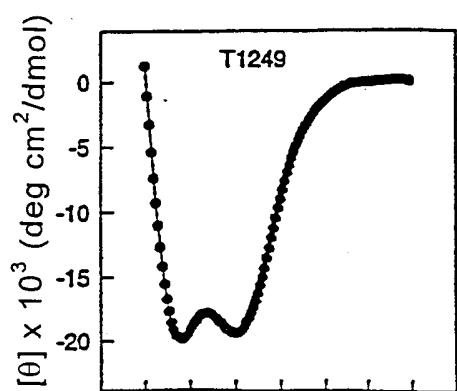
18/23

Obr. 13 - pokračování

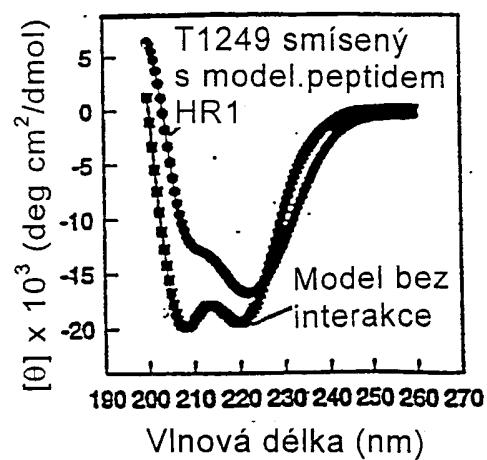
14-03-01

PV 2000-4324

19/23

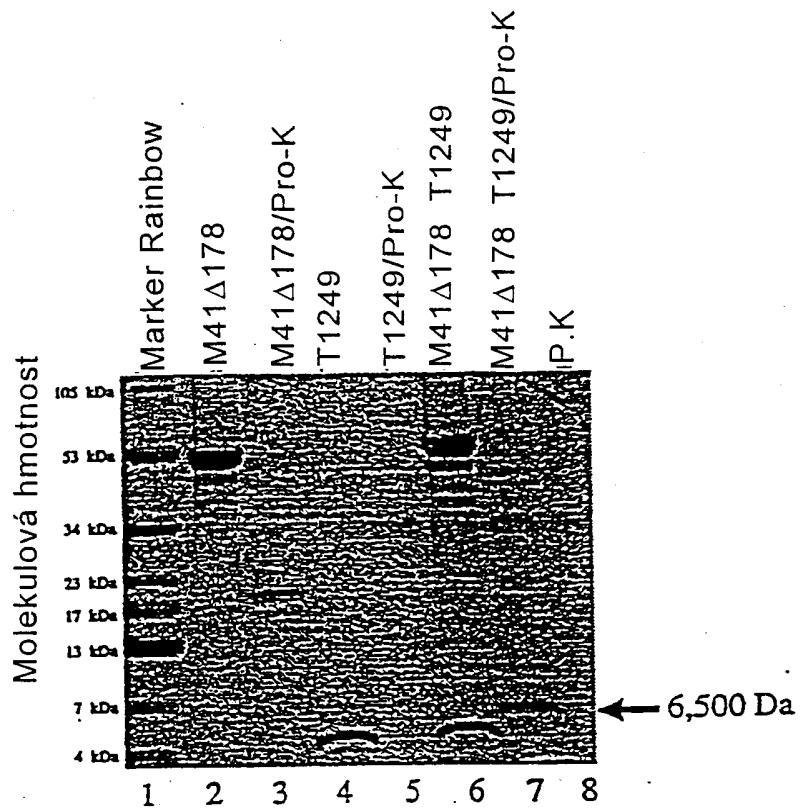
Obr. 14 A

Obr. 14 B

14.03.01

20/23

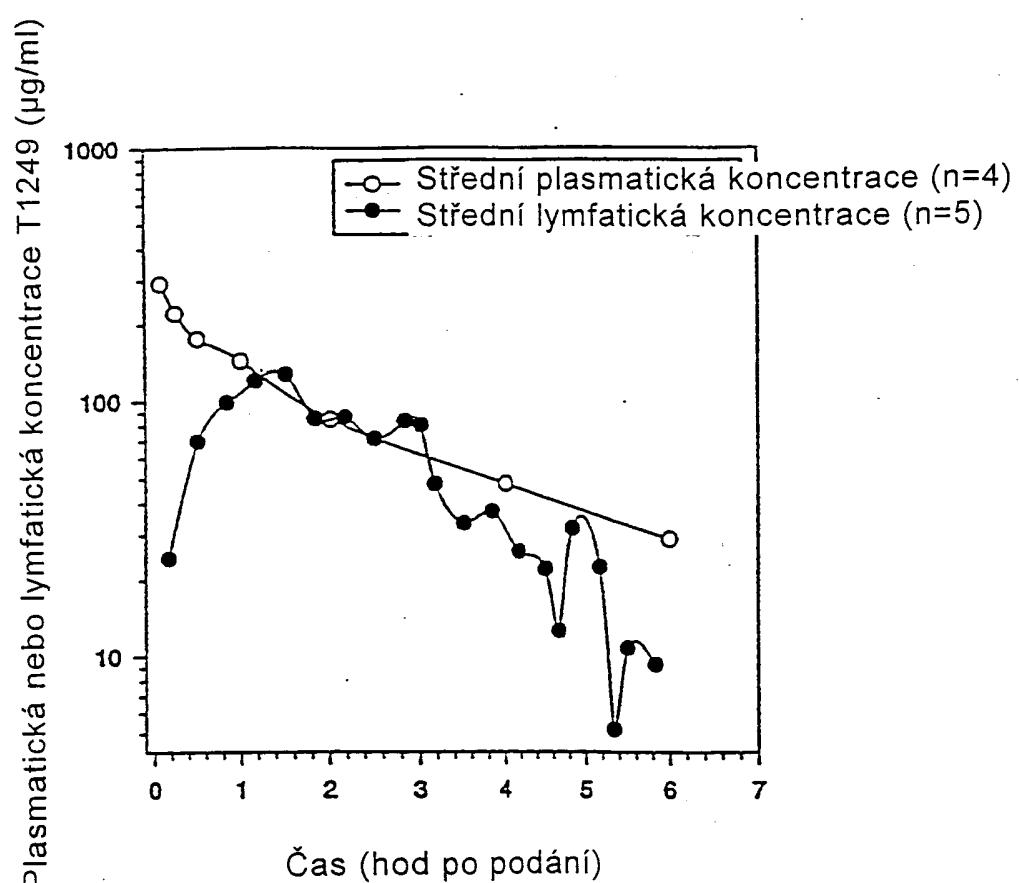

Obr. 15

14.03.01

PV 2000-4329

21/23

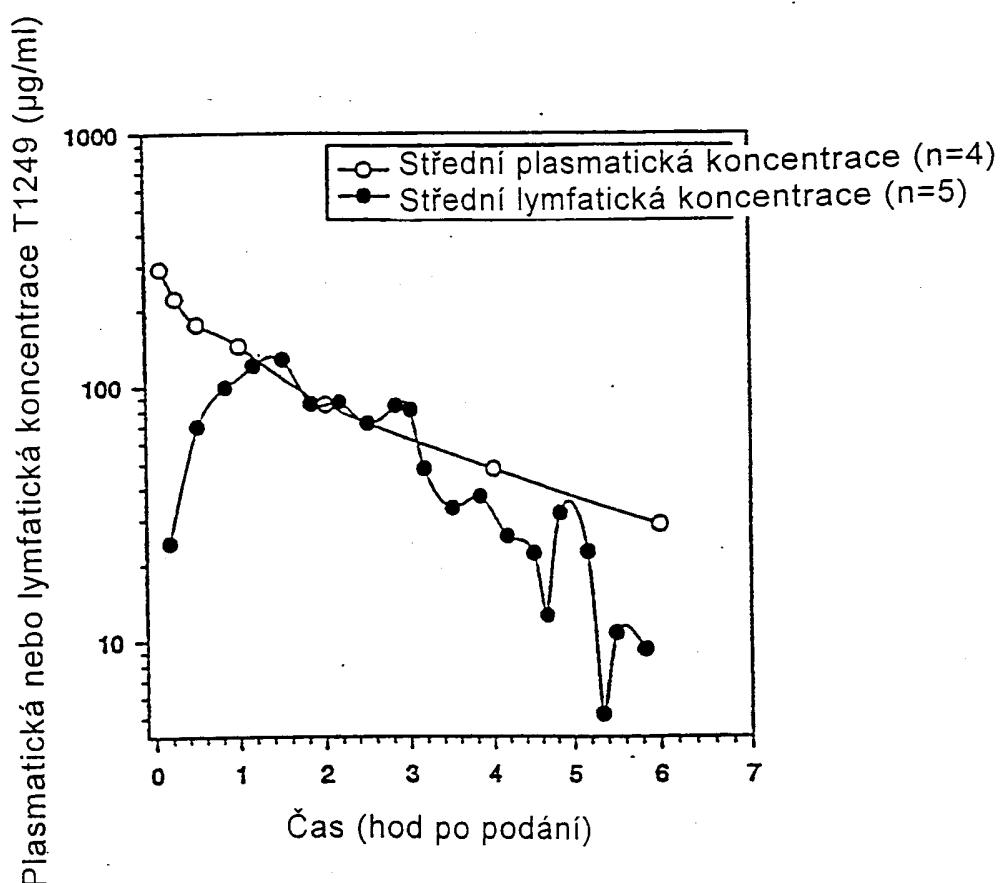

Obr. 16 A

14.03.01

PV 2000 - 4324

22/23

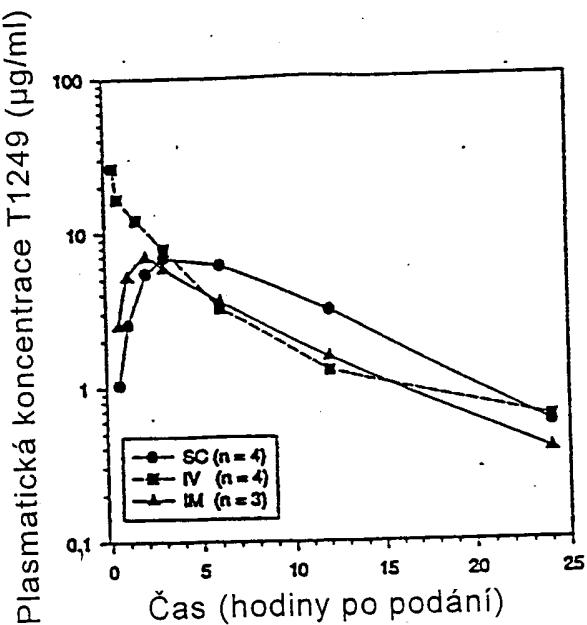

Obr. 16 A

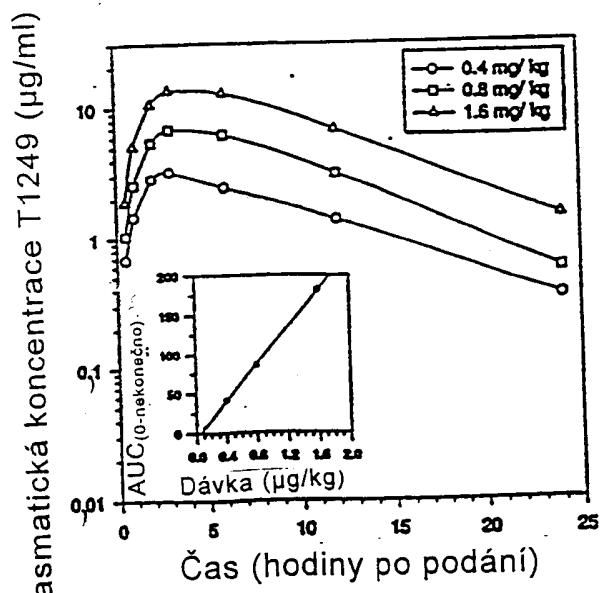
14.03.01

PV 2000 - 4324

23/23

Obr. 17 A

Obr. 17 B